

TAJNE PRIRODE

**Prema
Jakobu Lorberu**

TAJNE PRIRODE

Promjene u prirodi kao i duhovna osnova
za ova događanja prikazana kroz tekstove

JAKOBA LORBERA

Izbor i obrada tekstova:

VIKTOR MOHR

Preveo i pripremio:

ZVONIMIR PAJIĆ

Izdavačka kuća: **Lorber-Verlag - Bietigheim/Württ**

Sadržaj.....	Stranica
UVOD.....	5
Objašnjenje nastanka života životinjskog svijeta.....	6
Život drveća.....	11
Evangelje čokota vinove loze.....	13
Nastanak oluje.....	14
Biće potresa.....	15
Sjeverni i južni pol.....	18
Plima i oseka.....	20
Opojne pare.....	23
MUHA.....	24
Noge muhe.....	24
Muha kao regulator elektriciteta zraka.....	25
Muha kao spasilac čovječanstva.....	26
Muha kao garancija čistog zraka.....	27
Muha kao kemičar i regulator elektriciteta.....	28
Muha kao točka nastanka života.....	29
Muha i nastanak kometa.....	30
Uzroci i biće svjetlosti.....	32
Biće etera i sunčeve svjetlosti.....	33
Muha kao svjetlo i kao sakupljač života.....	34
Muha kao simbol poniznosti.....	36
GROßGLOCKNER - Evangelje brda.....	38
Uvod.....	38
Großglockner - otac svih bregova.....	39
Značaj nastajanja leda.....	40
Brda kao regulatori strujanja zraka.....	41
Biće i uzroci svjetlosti glečera.....	41
Duhovno i materijalno.....	42
Rat duhova u prirodi.....	44
Putovi prema poniznosti prirodnih duhova.....	45
Putovi za ozdravljenje prirodnih duhova.....	48
Duhovni razbuđujući utjecaj penjanja po planinama.....	49
Bregovi kao propovjednici ljubavi i mudrosti.....	50
Porast duhovnosti u planinskom svijetu.....	51
Bregovi kao mjesta objavljivanja Boga.....	52
Bregovi kao ogledalo naše unutrašnjosti.....	53

UVOD

Znanstvena istraživanja o prirodi u današnjem vremenu su kroz pronalaskes i otkrića u blizini granice konačnog uspjeha, što znači da će biti moguće uz moderna tehnička sredstva i uređaje istražiti sve što se u prirodi događa. Prodor u strukturu atoma i otkrivanje zakonitosti atomskih čestica vodi ka bitnim promjenama u našoj spoznaji koje sežu do svih oblasti ljudskog života. Primjena atomskih i elektroničkih tehnologija rađa jednu potpuno novu civilizaciju i stavlja ljudima na raspolaganje energije i snage čija upotreba a posebno zloupotreba može bitno promijeniti sudbinu čovječanstva. Vodi li atomska fizika do novog pogleda na svaku prapovijesnu sastavnu stijenu koja oslikava svojevrsnu vezu između malog i velikog stvaralaštva, tako da svaki postojeći zahvat u svemiru, koji je otkriven putem astronauta ili kroz današnju Radar-astronomiju daje proširenu sliku univerzuma koja ruši dosadašnje teorije i otvara novu moćnu svemirsku dimenziju.

Zadivljujuće je u kolikoj mjeri su tumačenja prirode Jakoba Lorbera bliska znanstvenim stajalištima. Sve češće se potvrđuju njegova viđenja i istinitost njegove predodžbe o prirodi, koja se, iako iznijeta prije više od stotinu godina, broje u najdublje današnje spoznaje o prirodi¹. Lorberova literatura inspirirana „unutarnjim glasom“, Božanskom riječi koja se pojavila u njegovom duhu, stvara u njegovim duhovnim tekstovima, kroz duhovnost i razum, zadovoljavajuću sintezu religije i znanosti, sa čime se i današnje čovječanstvo polako hvata u koštac.

Ona nema zadatak da prezentira znanstvene istine o prirodi i otkrićima te daje njihova religiozna ili filozofska značenja, a koja već sada polako zvone u ušima današnjeg čovječanstva.

Ona ne priprema zadaće egzaktnoj znanosti o prirodi i ne objašnjava religiozna ili filozofska značenja pronalazaka nastalih na temelju istraživanja. Pitanja koja se pojavljuju iz nas samih, odnosno sva ova otkrića prirodnih pojava i zakona zaokruženo zahtijevaju jasno objašnjenje, koje samo može Božanski duh dati, budući je sve na duhovnoj razini, sve prirodno živi, oživljava i sve se objavljuje ljudima kao vidljiva oblikovana priroda.

Istovremeno s ovim pitanjem oblikuje se svako stvorenje prema smislu i svrsi svog stvaranja, kao i prema cilju prema kojem streme sva stvorenja. Cjelovita djela J. Lorbera su sposobna da odgovore na ova osnovna pitanja, i da ponude cjelovito duhovno i religiozno životno objašnjenje od postanka stvaralaštva do njegovog savršenstva sa uvjerljivim odgovorima.

Osnova ovoga učenja o životu daje Lorberovo jedanaesto knjižje „Veliko Ivanovo Evanđelje“, u kojem su opisana sva nadahnuća kao i učenje o životu Isusa Krista. Lorber je pripremio (uz druga velika djela duhovnog sadržaja) također i nekoliko pouka o duhovnoj strani prirode, koja su se pojavljivala u manjim brošurama i uglavnom su sva razgrabljena. Pored novog izdanja knjige „Zemlja i svijet“ Izdavaštvo Lorber je pripremio i tri ovakva manja teksta („Svjedočanstvo prirode“, „Großglockner – planinsko evanđelje“ kao i „Muha“) u sažetom obliku i izdani su kao jedinstvena knjiga. Prirodno znanstvena objašnjenja koja su dana u ovoj knjizi vode čitaoca prema cjelovitoj duhovnoj slici svijeta kakva se u velikim djelima J. Lorbera u neiscrpnj punoći ocrtavaju.

Zbog toga je ovaj svezak moguće prikazati kao putokaz pripremljen za svakog inspiriranog duhovnog tražioca koji će u skladu sa spoznajama i istinama čovječanstva u previranju, ljubav, Božansku mudrost kao i čuda njegovog stvaranja jasno osvijetliti.

Viktor Mohr

Objašnjenje nastanka života životinjskog svijeta

Nitko ne zna kada je svijet životinja započeo svoj život. Znanstvenici pokazuju oblike života i njihove prijelaze te kako se iz jednog oblika života dobiva drugi, i kako se kroz to oblikuju i njihove

---

¹ Usporedi: „Jakob Lorber i moderna slika svijeta (Svjedok znanosti“.

duhovne razlike. U cjelokupnom stvaralaštvu ne postoje dvije stvari za koje se može reći da čine izuzetak iz ovog pravila. Zbog toga znanost iritira kada objašnjava da se stvari iz prirode prema svom genetskom stablu, obliku i svojstvima prelijevaju jedna u drugu.

Gdje stvarno počinje životinjski svijet? Vi pretpostavljate da je voda majka svih oblika života. Ipak gdje god, kroz mikroskop, otkrijete u jednoj kapi vode oblike života tu već stoji životinjski svijet oblikovan u tisuću razvojnih koraka! Prva razina životinjskog svijeta su beskrajno mala bića koja žive u *Eteru*. oni u prostoru predstavljaju ono što vi zovete *Atom*i, i tako su mali da ih na jednoj točki stane nekoliko trilijuna. Ukoliko želite ova bića vidjeti vlastitim očima, nužno je da ovu točku povećate trilijun puta, a što vam ipak neće koristiti jer oči smrtnika ne mogu vidjeti stvari u pravoj istini, to mogu vidjeti samo duhovne oči.

Ove *atomske životinjice* nastaju iz zajedničkog utjecaja svjetla sunca koje je prisutno svuda u svim prostorima. Pri tome je također razumljivo čemu služi sve ovo svjetlo koje dopire u sve prazne prostore. Oblik ovih osnovnih životinja je kuglast, njihova površina je glatka a njihova ishrana je ekstrakt svjetlosti.

Njihov životni vijek je trilijunti dio sekunde,² pri čemu se trilijuni njih nakon svoje smrti ujedinjuju i počinju stvarati drugu razinu života. Što se tiče razlike u veličini ova razina nije puno veća od prve, samo je njihov život nešto koncentriraniji i oni osjećaju potrebu za zasićenjem zbog toga jer su snabdjeveni jednim odgovarajućim organom za prijem.

Ovu životinjsku razinu možemo zvati „*Monad*en“.

Životni prostor ove životinjske vrste je ona sfera gdje planete kruže oko sunca. Njihov životni vijek iznosi tisuću-bilijunti dio sekunde.³ Ukoliko vi sa svojim smislom za razlikovanje pokušavate naći razliku između životnog vijeka Eter-atoma i Monada to je uistinu nemoguće, usporedba će pokazati ogromnu razliku. Na ovakav način će nastupiti skoro isto oblikovanje jedne razine prema drugoj i oslikavati će se u trajnom potenciranom životnom vijeku. Postupno je život ovih bića sve razvijeniji, tako da dolazi do toga da se ovaj vid života može vidjeti u gornjim slojevima atmosfere kao vidljiva plavkasta para.

Životni vijek trajanja ovih bića se postupno penje do milijarditog dijela sekunde. Često se događa da se trilijuni ovih plavkasto svjetlećih bića kroz svoju unutarnju potrebu ujedini i izgradi neku višu savršeniju vrstu. Jedan takav proces je vidljiv i očima, prilikom procesa *gašenja* zvijezde. Mnogostruki život ovih sitni bića time se ponovno ujedinjuje u *jedan novi* život koji se stvara iz svojih svjetlećih larvi. Oni padaju iz svemira kao svijetli ili kao već okamenjeni *meteoriti* na zemlju.

Tako oslobođena sitna bića (iskrice duše) skupljaju se na glatku prozirnu površinu bijelih oblaka. Kod ovih bića primijećena je potreba za umnožavanjem istih. Ukoliko ovo umnožavanje raste do jedne odgovarajuće mase, tada ova bića ugibaju a njihove ljuštire postaju sve teže i tonu ispod površine zračne mase. Pri tome se ponovno događaju određena ujedinjavanja njihovih masa koja se u zraku očituju kao toplo svjetlo, čija toplina se može definirati kao takozvana „električna pojava“ odnosno kao (zračno – električna vatra). Time se također stvara jedna živa savršena nova vrsta i ona ispunjava atmosferu identično kao i zgusnute forme *oblaka*.

Kada se tada periodički – sukladno većem ili manjem intenzitetu zračenja sunca – ovi oblaci, zahvaljujući njihovoj potenciranoj reproduktivnoj sposobnosti povećaju u jednu veliku masu tada

---

² Japanski fizičar Hedeki Yukawa je 1952. godine dobio Nobelovu nagradu. Istaknuo se u znanosti na istraživanju atomske čestice mezona, čiji je dokazani životni vijek jedna trilijuntina sekunde!

³ 1959. godine radio je objavio vijesti o pronalasku nove do tada nepoznate elementarne čestice koju je otkrio tim atomskih fizičara. Ova elementarna atomska čestica se dobije razbijanjem protona (atomske čestice) i njezin životni vijek iznosi milijarditi dio sekunde. Nova čestica je dobila ime X. U. Null. Ostale elementarne čestice će također uskoro biti otkrivene od strane znanosti.

slijedi klasična promjena: počinje se oslobađati život iz još uvijek kuglastih larvi, koje su sada već porasle jako velike i mogu se vidjeti pod mikroskopom. Ovo nenadano velikom brzinom, kao *bljesak*, vodi prema dolje ka zemlji a često se usmjerava ka vlažnim zračnim masama pomoću (munja). Oblikovani dijelovi ovog života većinom se dijele i pretvaraju djelomično u materiju a djelomično u biljnu vegetaciju a jedna njegova životna sfera završava i u postojećem životinjskom svijetu.

Iz oslobođenih larvi, kod njihovog sjedinjenja, izlazi nakon života, takozvani vlažni zrak koji djeluje za ovako sjedinjene larve, kao *kiša* na zemlji. Tek sada uistinu počinje jedan stvarni *zemaljski* život životinja, koji počinje u međuprostorima i sporama ispunjenim vodom. Tada kada oslobođene prirodne duše najniže razine biljaka (a što znači da kroz viši razvoj postaju slobodne) postanu stvarne, i na isti način nastaju iz njihovih čahura, ujedinjujući se i stvarajući istovremeno električne životinjice u milionima i na taj način grade poznate *infuzijske životinjice*. One vas u to mogu same uvjeriti: Postavite bilo gdje biljku u vodu i ostavite ju da leži tako jedno duže vrijeme. Tada uzmite jednu kap ove vode i stavite pod mikroskop i otkrit ćete na pojedinim mjestima veću količinu životinjica koje se gibaju u ovoj kapi. To je prva vrsta životinja koja će se pojaviti u ovoj materiji.

Nakon dužeg vremena će te u jednoj takvoj kapljici utvrditi da postoji tisuću vrsta života, koji se značajno razlikuju jedan od drugoga po obliku i po sadržaju. Tako nastaje jedna vrsta za drugom kroz međusobna spajanja. S uobičajenim instrumentima možete promatrati nastanak jedne više vrste te promatrati i otkrivati bezbrojne oblike nižih vrsta, budući da slijedi dvostruko stvaranje, stvaranje istovjetnih vrsta koje su već nastale i stvaranje jedne više vrste. Ovo se događa na slijedeći način:

Jedna viša životinjska vrsta guta mnoštvo nižih vrsta: pri tome iz supstance niže vrste kao i iz individualnog načina stvaranja više vrste, nastaje viša vrsta. Mnoge kasnije slobodno nastale duhovne osobine tako nastale više vrste nastaju – kroz nadopunjavanja do sve viših životinjskih vrsta. Tako se to postupno penje stupanj po stupanj naviše, dok se u to ne uključi jedan krug od tisuću vrsta. Tada ponovno nastaje jedan vidljivi veličanstveni proces koji se očituje kroz pojačana gibanja u vodi, pri čemu se prisutnost ovako nastalih, sada već snažnih prirodnih bića, osjeća i u gibanju zraka. Sada pak nastaje dijeljenje u kome jedni nastaju kao više vrsni zemaljski *crvi* a drugi se pretvaraju u vodene crve. Ovaj postupak daljnjeg nastajanja slijedi spremno kroz kretanje vidljivih velikih čahura (jajašca) iz kojih nastaje ista vrsta nagomilavanjem više vrsnih nižih životinjskih vrsta.

Ti crvići najprije stvaraju manje vrste ljuskara a najprije se stvaraju *pužići* i *školjkice* koje nastaju istovremeno pri čemu ženski dio crva gradi *školjkice*. U ovim životinjskim vrstama slijedi nastanak i *kornjača* a što je rezultat istovrsne tisuću puta ponovljene progresije. Od sada više nije potrebno da ovaj redosljed slijedimo i dalje i zato ćemo na jednom posebnom slučaju programa ujedinjenja života dati objašnjenje.

Uzmimo u obzir takozvane školjke bisernice. One stoje u prije opisanom redoslijedu na 990 mjestu i stvorene su iz osnovnih školjki-bisernica sa prije navedenim osnovnim školjkama-pužićima. Ovdje se ujedinjuje dvostruki život: jedan muški i jedan ženski. Ženski život očituje se u vanjskom miru i u unutarnjoj glatkoj metalnoj blještavoj dvostrukoj ovojnici. Ona pri tome vegetira jako dobro, hrani se crvićima a usisane larve koristi za izgradnju svoje ljuštare.

Ukoliko takva jedna školjka bisernica ugleda žensku školjku bisernicu ona se odmah povlači u svoju ljusku i na najtanjem dijelu školjke probuši rupicu. Ukoliko je ova vrsta ljubavnog kontakta sa pužem obavljena školjka počinje sa zatvaranjem rupice i sa obljepljivanjem neprobavljivih dijelova (larvi) na rupicu kako bi se ista zatvorila. Sada puž još jednom spriječava ovo zatvaranje rupice i ponovno prodire u nju te ostavlja svoj izmet unutra nakon čega školjka sve obnavlja i prevlači sedefom oblikujući tako sve veću i veću kuglicu od toga, (ovo je način nastanka bisera!). Ova borba često traje više godina. Nakon toga školjka napušta svoje mjesto i kroz usta izbacuje malu školjku napolje. Ona probada sa svojim žalcem meso školjke. Na taj način ona otvara vrata novom životu školjke i ujedinjuje se s tim životom pri čemu nastaje jedna viša vrsta u obliku *Nautilus-pužića*, čija lijepa kućica je vidljivi znak i oslikava jednu višu vrstu života.

Daljnji slučaj bujanja života u životinjskom carstvu biti će ovdje predstavljen na jednom drugom primjeru. U riječnim i morskim šumovitim pojasevima obitava jedno posebno biće koje ljudi nazivaju „Polip“. Ova životinja se na jednom mjestu odraslog drveta ukorijeni – prihvati se sa mnogim rilastim udovima kojima si pribavlja u velikim količinama crviće i vodene insekte iz okoliša i njima se hrani. Pri tome se sve dublje utiskuje u drvo u kome se sve više širi a njeni probavni organi postaju sve čvršći, tada započinje uništavanje i drveta domaćina koje živi još samo uz pomoć svojih razgranati sisaljki dok ga nedostatak hrane potpuno ne ubije.

Pri tome se cijelo njegovo neoblikovano biće raspadne u bezbroj malih sitnih crvića a što je i sudbina kojoj polip stremi. Tada se njihov život pretvori u nešto novo, u jednu vrstu ribe koja izađe na vidjelo. Ova riba je poznata pod imenom „Lignja“ i obitava u velikim dubinama mora. Njena ishrana se sastoji od jedne vrste crno smeđih crva. Prilikom ishrane ova riba zamuti vodu izlučivanjem crnila koje djeluje omamljujući na male životinje. Dugogodišnjom prehranom lignja pojede više tisuća ovih crvića, umire a humus od tisuću probavljenih crvića ujedinjuje se u jedno novo biće. Ovo biće se zove leteći sokol ili „Leteća riba“.

Leteća riba se hrani djelomično morskim insektima a djelomično insektima koje lovi u brzom letu preko vode. Pri tome je ona građena djelomično kao riba a djelomično kao ptica. Ova riba ima u svojoj unutrašnjosti mjehur koji trenutačno puni zrakom iz atmosfere a po potrebi ga isto tako brzo ispušta. U ovaj mjehur riba povremeno kroz poseban kanal upušta nekoliko kapi vode. Na dnu mjehura nalazi se tkivo koje ima metalni izgled i koje omogućuje da se temperatura u mjehuru trenutno digne na preko 80°C. Ukoliko se u mjehuru nalazi voda ona se zbog visoke temperature pretvara u paru i puni mjehur zrakom iz atmosfere. Tijekom ovog punjenja zrak se zbog unutarnjeg električnog procesa dijeli: teži slaniji dio zraka pada prema dolje ukapljuje se i kroz jedan drugi kanal izlazi prema vam. Lagani plin struji u organe sastavljene od cijevi koje prožimaju cijelo tijelo i na taj način se u istom omjeru smanjuje težina ove ribe. Riba pomoću krila, koje posjeduje kao i u ptice, se diže uvis a sa svojom leđnom perajom drži pravac.

Nakon okončanja svog ribljeg života događaju se slijedeće podjele: ženski dio njene duševne supstance ide u jednu vrstu ptice, koja je poznata kao „Morski galeb“. Muški dio se pri tome također ujedinjuje i tvori novi život „Goluba“.

Ovo je put jedne vrste polipa do pretvaranja u jednu vrstu ptice. Ipak kao i kod polipa tako dolazi do tvorbe svake vrste ribe na odgovarajući način. ovo su među stupnjevi između crva i svih vrsta riba, budući se kroz njih život crva podiže na jednu višu razinu. Ribe naravno stoje na jednoj razini razvoja tako da one nakon svog posmrtnog sjedinjenja u drugi život postaju stanovnici zraka. I tako skoro svaka vrsta ribe se pretvara u odgovarajuću vrstu u ptičjem svijetu.

U moru također postoji i jedna druga vrsta životinja čiji je razvoj tako oblikovao te životinje da one mogu živjeti djelomično u vodi a djelomično na zemlji i na zraku. U takve vrste morskih životinja spadaju morske kornjače, kao i sve druge kornjače odnosno sve vrste žaba. ove životinje su opremljene s pet sposobnosti koje posjeduje životinjski svijet. Nadalje su također morske krave, tuljani i morževi opremljeni kao i četveronošci djelomično za vodu a djelomično za zemlju odnosno za zrak i djeluju kao (amfibije) i čijim ujedinjenjem na zemlji nastaju odgovarajući četveronošci.

Što se tiče ptičjeg svijeta on predstavlja jednu visoku razinu na ljestvici živih bića. Unutarnji organi ptica izgledaju slično kao ljudski, srce je slično srcu čovjeka, stomak je nešto drugačiji kao i sama utroba, iza toga slijede izdužena pluća i jetra. Ova utroba je učvršćena lakim koštanim skeletom i omotana u meku proziranu kožicu. Srce i pluća imaju istu namjenu kao i kod svih toplokrvnih bića. Pri tome želudac i jetra pokazuju značajnije razlike. Meso i mišići su izgrađeni od lakih vlakana i spojeni su finim mrežastim tkivom koje omogućuje velika istezanja i skupljanja kao i mišići drugih životinja.

Glava ptica je opremljena izuzetno ostrim osjetilima. Ptica sa svojim očima bolje vidi nego čovjek sa svojim dalekozorom, isto tako njezin sluh je puno bolji od ljudskog. Njezino čulo mirisa je oštrije nego kod psa tragača. Orao može osjetiti miris strvine udaljene dan leta a njegov istančani okus je tako dobar da mu omogućuje pronaći sol i u najčvršćim stijenama.

Slično kao i sa standardnim osjetilima tako je ptica dobro opremljena i s visoko učinkovitim osjetilima, posebno je mozak ptice jako osjetljiv na podražaje i jako je aktivan. Računa se da su ptice inteligentnije nego ostale životinje uključujući i slonove. Ptice su najinteligentnije od svih životinja a što potvrđuje i to da pojedine ptice mogu naučiti pjevati mnoge melodije kao i izgovarati pojedine riječi pa čak i cijele rečenice, a što drugim životinjama bez obzira na učenje nije moguće. Pri tome možemo zaključiti da je ova vrsta životinja jako slična drugim životinjama, a koje se susreću sa mnogim poteškoćama u svom zemaljskom životu. Sve ovo omogućuje njena unutarnja građa organa. Ptica posjeduje veliku osjetljivost na utiske koji dolaze iz vanjskog svijeta kao i mogućnost da ove utiske spremi i obradi u svom mozgu kako bi mogla na njih reagirati.

Ptice se razmnožavaju putem jaja. Ženska jedinka ima sposobnost da u sebi stvara mala jajašca. Ovo se događa u jajnicima i to na slijedeći način:

Iz srca izlaze svi važniji organi i vođeni su dalje pomoću bijele tekućine. Tamo gdje ova tekućina istječe dolazi do izgradnje mrežastog tkiva. Kako bi ovo tkivo imalo ispravan oblik, i oblikovalo se tako kao da su dva mala lijevka okrenuta jedan prema drugom, na toj kralježnici se oblikuju i spajaju organi koji se samo-oblikuju. Nakon toga se ovi organi otkidaju i okreću u ispravan položaj, spajaju se ulazni otvori kao i ljevkašti izlazi. Nakon toga nastaju na isti način krvne žile koje izlaze iz stomaka i koje su vođene kroz jetru spajajući ulazne otvore sa izlaznim. Kada su sve krvne žile od srca položene tada se u svakoj ovoj krvnoj žili oblikuje nova veza koja također spaja svoj ulaz na odgovarajući izlaz.

Ovaj organizam se, u postojećem vremenu koje je priroda u odnosu na veličinu ptice predvidjela, u potpunosti izgradi tako da iz želudčanih sokova najprije dolazi do izdvajanja jednog broja kapljica, kod kojih su ulazni otvori sićušnog organa koji se nalazi u ovoj kapi okrenuti jedan prema drugom. Nakon toga dolazi do isisavanja prozirne vodenaste tekućine iz srca. Ovi sokovi tjeraju kapljice koje potječu iz stomaka kao mjehure od sapunice i pune ih, već prema veličini i svojstvu ptice do veličine sjemenke konoplje, lješnjaka ili čak do veličine jabuke. Sokovi koji dolaze iz krvi, sada počinju polako prodirati u ovaj bijeli smotak i graditi žumanjak.

Tijekom ovog vremena dolazi kroz, spojno crijevo, do razvoja finijih kontaktnih organa. Tako kokoš (kao ptica ženka) ima dva odvodna kanala: jedan za odvod izmeta a drugi za odvod oblikovanog jajeta. Pred izlazom ovaj kanal za izmet se spaja sa kanalom koji dolazi iz crijeva i služi za jaja. Oni grade jednu novu cijev koja se grana prije jajnika u mnogo kanala u obliku lijevka. Kroz ovaj cjevasti organ se kod čina parenja velikom brzinom uvodi u središte žumanjka jedan fluidno-duhovni materijal. Ovaj materijal je onaj koji se već prije izlučio kod sjedinjenja prijašnjih životinjskih života iz vode odnosno iz zemlje (duhovna supstanca). Prema ovom programu se oblikuje središnji organ uz pomoć izuzetno finog tkiva u novo živo biće, novi oblik je jedna jako mala i gola ptičica. Tkivo se grana iz centra u svim smjerovima u jajetu i time se osiguravaju putovi za prehranu. Nakon toga organ, koji potječe iz stomaka, izlučuje kvarcne komadiće kao i sluz sastavljenu od krečnjaka, koja zbog unutarnje topline ptice pretvara ovaj kvarc u čvrstu ljusku jajeta. Sada je jaje oblikovano. Plod se leže kroz držanje jajeta na toplini. Nakon toga sva hrana u jajetu biva pojedena zbog izgradnje ploda, također ljuska jajeta biva probijena i na svijet dolazi jedna cjelovita ptica obdarena sa svim za nju potrebnim sposobnostima.

Golubovi se ubrajaju u klasu ptica čija je vrsta, sastavljena od sve tri prirodne vrste i koja je slična, po ishrani, čovjeku: hrani se zrnjevljem, travom, crvima, insektima i čak sitnim pijeskom. Sukladno prethodno dobivenim stupnjevima unutarnjih dijelova duše dijele se golubovi u toliko različitih vrsta. Najplemenitiji od svih vrsta su oni golubovi koje nazivamo „kućni golubovi“ i koje je lako prepoznati zbog različito obojenog perja. U životinjskom svijetu ovo služi kao vizualna oznaka: koja pokazuje da je ova životinjska vrsta pripitomljena i pokazuje se kao jako bliska ljudima. Boja ovdje izražava unutarnje sposobnosti. Bijela boja je najplemenitija budući da ona u životinjskom svijetu odgovara biću bez mrlja na duši.

Tako je kućni golub, kao najplemenitija vrsta, u ptičjem svijetu čiji smisao života predočava sve prethodne vrste kao i skoro sve druge bezbrojne vrste pernatih stanovnika neba. Istovremeno su oni ujedno i krvna žila za višu razinu života koji izlazi iz carstva vrsta, ponekad čak iz carstva minerala.

Nakon smrti se golub, sukladno životnim principima vrsta u prirodi, sjedinjuje i nastupa kao jedna duhovno sjedinjena životna vrsta, između ostalih, izgrađujući tako ljudsku dušu. Naravno da postoji još tisuću vrsta ptica i četveronožaca na zemlji, putem kojih se ovaj prijelaz događa, ipak - *Gospodin* govori ovako: „Nitko ne pozna moje putove, ni ljudi a ni anđeli na nebu, nego samo ja i onaj kome se ja želim otvoriti. Onaj tko vjeruje, njemu su mnogi putovi otvoreni. Ipak nevjernike ne treba niti pomagati niti savjetovati. Badava nevjernik sa svojim slijepim očima gleda u moju veliku tvornicu života. Uistinu vam kažem: Nevjernik ne može pronaći ništa drugo nego samo ljuske smrti. Budući je život duhovna pojava i nijedan mikroskop ne može osvijetliti njegove sfere djelovanja, samo oči duše mogu vidjeti čudo života.“

Život drveća

Za rast jednog drveta potrebno je da u sjeme biljke dospije jedna čista duhovna iskra (stvaralačka Božja misao) duh koji potiče vegetaciju, nazvan još kao *Prirodna duša*. (To je jedna organska duhovna tvorevina pra-iskra koja potječe od raspadnute pra-duše Lucifera i koja je prolaskom kroz bezbrojne prirodne oblike dragovoljno usklađena i oblikovana i time je spremna i pozvana za izgradnju viših oblika života). – Ova prirodna duša posjeduje jednu jednostavnu inteligenciju i uspijeva prepoznati u zemlji prikladne tvari za svoju prehranu. Sukladno uputama *vodeće* duhovne iskre prvo se oblikuje korijen, koji određuje mjesto biljke i koji je sastavljen od nebrojeno mnogo korijenskih grana sa kojima biljka usisava u sebe sokove iz zemlje i koji dalje idu kroz uske kanalice i cjevčice do najvišeg vrha kao i u sve grane dotičnog drveta. Najfiniji sokovi odlaze u grane koje postaju grublje u spoju sa stablom a nečistoće se izlučuju prema vani i tvore grubu rožnatu koru stabla. Na mjestu gdje grana raste iz drveta može se u presjeku stabla vidjeti da ona u finoj strukturi prodire do srži stabla. Ovdje se uočava djelovanje inteligencija duha drveta koja tvori tkivo drveta kao i cjevčice u granama skoro deset puta finije nego osnovno stablo. Kroz ove fine cjevčice mogu teći samo sokovi koji su jako eterični. Slična situacija se događa i dalje u grančicama i na taj način su sokovi sve dalje mnogostruko finiji a time i snažniji nego oni u osnovnom stablu ili u glavnim granama.

Od grana se cjevčice dalje granaju na mnogo tisuća mjesta na kojima su ove cjevčice još uže i ostaju otvorenim i do njih se vodi najfiniji dio soka drveta. Od ovoga soka uz pomoć duhovne inteligencije drveta kao i zbog volje čiste duhovne iskre dolazi na osobit način do izgradnje *listova ili iglica* kod četinarara. Želite li shvatiti u potpunosti njihovu građu tada si možete zamisliti da su kanali i organi koji vode iz grane do unutrašnjosti lista, sve više i više začepljeni a samo jedna, srednja, od tisuću cjevčica je prohodna i kroz nju se listu omogućuje potrebna prehrana.

Na kraju se ovaj kanal sam od sebe zatvori i zbog toga se list počinje sušiti i na kraju otpadne s drveta. Na vanjskim izdancima grana nalaze se milijuni finih organa veličine šivaće igle koji su ispunjeni vrstom života kakav imaju životinje. Kada sokovi stignu do njih nastaje jedna formalna *borba*. Sada nečisti prirodni duh, koji je zatvoren u drvetu, počinje svoju borbu za oslobođenje. Zbog toga se pojedini organi savijaju tako jako da mu zapriječe izlaz napolje. Zbog njegove inteligencije počinje on shvaćati razloge utamničenja i prihvaća utočište za dodijeljenu mu *poniznost*, čime počinje svoje duhovno biće pretvarati u *ljubav*. Kroz toplinu od ove ljubavi počinju se ovi stisnuti organi smekšavati i produžavati i pri tome duh drveta postaje stvarno oživotvoren i sličan čistim životnim iskrama. Ovaj duh se tada uslijed djelovanja ljubavi postavi na vanjske izlaze svakog kanala kao *Plod* biljke, najprije tako mali da ga jedva možemo vidjeti.

Ukoliko se to desi, slijedi novi proces stvaranja: Iz Božje milosti, kroz svjetlost sunca, duh u svakom organu ploda udahne jednu izuzetno malu iskricu života. Ova iskrica biva uhvaćena i brižljivo zatvorena u malu čahuricu, na mnogo stotina mjesta na kojima je postojala želja za plodom (usporedi sa sjemenom). Tek sada je u neku ruku obavljen ovaj brak od strane duha prirode i uskoro se kao organ pojavi cvijet te konačno i sam plod koji odgovara vrsti drveta i koji kroz toplinu i iskre u sebi konačno sazri.

Često se događa da, kroz tromost duše drveta neki izlazi, budi previđeni. Tada nakon kratkog vremena duhovna iskrica pobjegne i ponovno se vrati prema svom nastanku pri čemu se spremnik ove grančice automatski otvori tako da zametak ploda više ne dobiva hranu. Nakon nekog vremena

ovaj plod postaje slab umire i otpada sa stabla. U jednom savršenom plodu su ove životne iskre pohranjene u finim čahuricama u središtu sjemena. I budući da je ova iskra od Boga, ona u sebi sadrži sve podatke o svom porijeklu i o svojoj vrsti. Tako je moguće da iz samo jedne jedine koštice sjemena u tisuću godina nastane tako mnogo milijuna istih stabala i pri tome, život stabala postaje sve bogatiji i bogatiji.

Kakav duhovni program djeluje na rast stabala? Mehanizmi u sjemenki uvlače u sebe korisne elemente iz zemlje a također već spomenute iskre uvlače u sebe duh prirode koji je spremljen u materiji. Pri tome taj duh u sebe prima prve životne podražaje kao i jednostavnu inteligenciju svoga bića. Budući da je on u osnovi zao (podrijetlom od Lucifera), on se odmah želi dokopati ovih životnih iskri. Ipak ove iskre uspijevaju umaći svojim progoniteljima. Uskoro ovaj duh prirode na sebe privlači slične duhove (duhovnu inteligenciju) koja je u zemlji i pri tome se povećava i osnažuje te postaje sve jači i jači, a što se vidi i na stablu koje raste sve više uvis. Budući da svaki *rast* rezultira težnjom za ubijanjem, često nastrada jedna cijela regimenta prirodnih duhova koji se ujedinjuju s duhom stabla. Duhovne iskre života bježe sve više i više iz dometa svojih progonitelja pri čemu svaki zli prirodni duh dopijeva u još veću ljutnju. Time se milijuni ovakvih duhova očvršćuje u čvrstu materiju koja se objavljuje u prirodi kao *drveće* ili kao mrtva *kora* drveta.

Kroz takva uzaludna, često dugogodišnja neprestana, stremljenja svaki duh kroz određeno vrijeme postaje ponizan i pritom dobiva potrebnu slobodu i konačno postaje jedno s životnim iskrama. Jedan takav duh koji se sljubi s plodom biljke, nakon potpunog zrenja, postaje duhovno slobodan. On tada (kao duhovna supstanca) odlazi u jedno više i inteligentnije biće, i ovaj postupak se ponavlja dok se ovaj duh konačno ne sjedini s dušom čovjeka i priključuje se u ljudsku dušu kao duh prirode. Dok se ne postigne jedan dovoljan broj oslobođenih duhova iz drveća i drugih biljaka kroz željena sjedinjenja ovi duhovi dobivaju sve višu inteligenciju i to boravkom u tijelima *životinja* i time dopijeva na drugu razinu razvoja. Sjedinjujući se i dalje kroz ljubav ovaj duh ulazi u jedno duhovno biće i tada je sposoban, kao već višestruko objavljena prirodna inteligencija učestvovati u *oblikovanju* ljudske duše. Odraslo stablo ipak na kraju odumire, truli i njegova raspadnuta materija služi za ponovnu gradnju novih oblika u prirodi.

Evangelje čokota vinove loze

U plodovima nekih biljaka, posebno kod vinskih čokota nalaze se sjemenke srolskog oblika. Iz toga proizlazi jedna velika savršenost kojom se iskazuju sjemenke pojedine vrste biljaka. Isto je kao kod srca životinja, čim je sličnije ljudskom srcu time je savršenija i njihova priroda, a takva situacija je i kod koštica u biljnom carstvu. Zbog toga mogu ujedinjeni duhovi tako plemenite biljke kod svoga procesa novog oblikovanja, preskočiti veliki broj životinjskih razina, česta situacija je i u duhovnim razinama kod ljudi. Oni pri tome imaju još jednu prednost a to je da njihove materijalne ljuske, sastavljene od bezbroj ljuskina s visokim predispozicijama za životnu prehranu, za prehranu tijela, mogu poslužiti i za prehranu duše.

Žito a i više vrsta voća prvenstveno služe za prehranu tijela ali plodovi vinskih čokota u čistom i umjerenom uživanju najviše služe za oživljavanje duše. Zrno grožđa je tako stvoreno da ono zrije zajedno sa sjemenkom. U njemu kroz pripadnost sorti loze, u kao paučina finim cjevastim lasima, buja jedan eterični životni sok s kojim su ispunjene unutrašnjosti čahurica zrna. Nakon toga se svaka od cjevastih lasi otpetlja, od njih dalje nastaju bočni kanali koji okružuju i omotavaju čahure sa takozvanom uljasto šećernom supstancom, životnim sokom, koji je nastao iz plemenitih i iz inteligentnih duhovnih supstanci nastalih u prethodnom neplemenitom biljnom svijetu.

Istovremeno se od grubih vanjskih kanala loze stvaraju zabrtvljene čahure (čisto sjeme). Ukoliko ono posjeduje dovoljnu čvrstoću raspukne ono jezgru oko plemenite žile i ulije slatki duhovni sok u grubu čahuru. Budući da je napravljen iz tečne trpkije sorte on time posjeduje odgovarajuću čvrstoću, tako da unutar zrna u početku zajedno dolaze dvije vrste soka: jedan trpkiji i jedan slađi zbog čega nezrela sjemenka ima kiseo ukus. Sa zreloom sjemenkom ipak se trpkiji sok (neplemeniti) od vlastitog šećera (plemenitog) kao žilava masa čahure utiskuje u koru sjemenke čime se pretežno gruba i istovremeno slaba kora ipak pretvara u dobru budući da je za ključnu životnu žilu korisna jedna takva biljna svetinja.

Blagoslov vinskih čokota, njihov ljubavni srodnik eterični materijal je nakon odvajanja mošta ono *duhovno u vinu*: ipak ništa čisto ne izlazi iz soka, dokle god se iz njega ne odvoje sve nečistoće – tada je to Evanđelje, a to isto vrijedi i za ljude

Nastanak oluje

Tako govoraše *Gospodin*:

„Materija nije ništa drugo nego škola poniznosti oholog duha. Voda je od njegovih duhovnih sastavnih dijelova jedna plima milosti iz moje samilosne ljubavi, kao i što svjetlo sunca odgovara svjetlu moje milosti a njegova toplina proizlazi iz moje ljubavi!“

(Ovo otkriće je ključ razumijevanja dubokog značenja svakog snažnog djelovanja prirode u kojima ljudi vide samo katastrofu i uništavanje. Lorber naprotiv ističe ove događaje kao procese duhovnih oslobađanja nereda u dinamici prirode:)

„Ponekad se događa – posebno u područjima sa mnogo vode – da tamo vidim veliku zrelu poniznost kod duha materije. Dopuštam da me putem moje volje, oblijeva jaka struja života. Ovo omogućuje da nas slobodni pozitivni duh vode oblijeva i preko toga osjećamo da radost struji kroz naš zajednički život. Tada se oslobađamo svoje zajednice i započinjemo jednu radosnu igru sa vodom tako da se njen tok u daljnjem kruženju pretvara u nemirno i valovito kretanje. I što se više struja života (kroz slobodni eterični duh) odozgo približava, tim više nosi ona prema gore ovu radosnu plimu.

Kako se kod ljudi, osobno, velika radost izražava u kružnom oblikovanom kretanju (unutarnje biće plesa!), na isti način se ujedinjaju duhovi vode čineći slijedeće: voda sve nosi sa sobom u jednom brzom ustalasanom krugu. Kada duhovno spoznate to da se vaš život u jednom vidljivo oblikovanom oblačku kao oslobođena ruka proteže daleko i da udvostručuje ovaj radosni duh vode i njeno kružno plutajuće kretanje i da se sa površine vode diže visoko uvis. Jedno takvo kretanje osjeti i bezbroj okolnih duša koje struje ispod vode u jedan suprotni centar.

Istovremeno slijedi takvo djelovanje i sa površine zemlje. Ovakvi duhovi često tada u kratko vrijeme otputuju miljama daleko i uništavaju sve što se pred njima nije sklonilo: drveće, kuće, životinje i ljude – sve se što u svom bijesu ponesu sa sobom. Ovakva pojava koja se događa na suhoj zemlji ima dva različita karaktera;

Onaj koji u svojoj srdžbi iskazuju dotični duhovi a tada se govori o kovitlacu ili o orkanskim nogavicama.

Onaj koji u svojoj radosti neukrotivi i usplamtio, a koji je u svojoj srdžbi takav, da se može prepoznati kao vatrene nogavice ili vatreni kovitlac. Ukoliko se sada ovaj kovitlac sa svime što je ponio sa sobom ujedini događa se da se kroz brzo kruženje razdvaja i usitnjava materija te da se na mjestu najvećeg oslobađanja materije oblikuje brdo od ove materije.

Vi ne smijete misliti kako materija (kamen, zemlja, biljke, drveće i drugo) ima svoju samostalnu dušu. Cijela materija je samo njen zatvor koji ju kao osnovu života prolazno otkida od svakog od nas. Tako dugo dok je naša volja uključena, njoj se prema njenom sazrijevanju, otvaraju vratašca kako bi se mogla malo po malo nakon smrti oslobađati a u skladu s unutarnjom slobodnom inteligencijom volje koja je u svakom duhu.

Biće potresa

(što rade duhovi zemlje)

Postoji još jako puno događanja u prirodi u velikom i u malom bez razjašnjenju o kojima znanost o prirodi još tapka u mraku. U to spadaju na primjer magnetizam sjevernog pola, polarno svjetlo, munja, stvaranje oblaka, komete i zvijezde repaticice. Nadalje stvaranje kristala, uzroci plime i oseke, sila teža i mnoge druge pojave.

U to se ubrajaju i događanja u zemlji, jači potres i povremeni potresi, čija snaga često u nekoliko sekundi promjeni izgled našeg okoliša. U velike promjene u prirodi također spada stvaranje novih bregova, lavine zemlje i blata kao i često tonjenje cijelih planina i otoka kao i izbijanje dima i vatre iz zemljine unutrašnjosti kroz vulkane.

Ovdje je potrebno поближе pojasniti samo biće potresa i njegove duhovne uzroke. Potrebno je najprije utvrditi da potres ne predstavlja neku svoju vlastitu pojavu nego je potres posljedica nastalih sudara zemaljskih ploča na nekoj točki zemljane lopte. Ova djelovanja se događaju na slijedeći način:

Duboko u unutrašnjosti bića zemlje nalaze se stomačni organi od telura kao pra-organi. Pri tome se kroz sve dijelove zemlje tjera bezbrojna vojska jednom posrnulih duhova, kojima je dodijeljen jedan odgovarajući rok za njihovo ponovno oživljavanje. Ukoliko je na zemlji jedna klasa ljudi koja se previše veže za tjelesno i materijalno, njihovi duhovi nakon smrti bivaju protjerani nazad u dubinu zemlje i tamo ostaju vezani dok ne steknu poniznost. Ukoliko to traje dugo tada se jedna takva točka u unutrašnjosti zemlje neprestano prepunjava i ovi duhovi počinju da se u svom zlu i gramzljivosti potiskuju i pale. Pri tome se događa da pojedini duhovi koji još nisu bili rođeni u zemaljskom tijelu, počinju također da se bude iz svoga mira. Oni razbijaju svoje tamnice i zbijaju se u svojoj pomahnitalosti u jedan moćni vatreni stup i napadaju na druge duhove kako bi ih uništili. Pri tome se također još više pale i duhovi koji su ponovno vraćeni nazad, budući da misle, jedna ovakva vatra bi mogla biti paklena vatra i kazna Božja i raspiruju tada gnjev protiv svega Božanskog kako bi to uništili.

U ovom položaju biva poslan jedan u miru pripremljeni anđel, koji otvara jednu od brana spremnika podzemnih voda i usmjerava vodu na točke na kojima buja gnjev. Dolaženjem mirnih duša vode na jedno takvo mjesto one istovremeno nastupaju razdraženo iz njihovih laganih čahura, pale se vatrom mira i nastupaju kontra crvenog zla. Voda se pri tome pretvara u paru i kroz visoki tlak stvara snažne udare. Sve ono što se u tom momentu nalazi na tom mjestu biva dobro protreseno i bačeno jedno preko drugoga.

Jedan takav poremećaj u zemlji ima duhovni uzrok. Promjene u zemlji općenito nazvane kao „potres“ nisu ništa drugo nego djelovanja vode koja provaljuje kroz mali otvor na brani a uzrokovane su manjim pomicanjem slojeva zemlje. Pri tome ponovno nastaju novi procjepi koji se često protežu iz dubine zemljine jezgre do površine zemlje. U ovim pukotinama se dobrohotni duhovi ujedinjuju s duhovima vode i pripremaju se za daljnju duhovnu izobrazbu od strane anđela. Duhovi koji ponovno padnu ostaju i vraćaju se natrag u baru punu gliba.

Što se tiče udara iz zemlje koji nastaju zbog takozvanih naknadnih potresa oni su posljedica povratnog udara vodenog duha i njegovih pratioca.

Zbog toga je zemlja i bila stvorena da nosi u svojoj unutrašnjosti jedan pali naraštaj duhova koji će se ponovno podići u jedan slobodni i vječni život uz Boga!

Dodatak:

Uz prethodno napomenute procjepe i široke naprsline u zemlji postoje također i usahline od izvora, bunari kao i prostori sa kojih se povuklo more ili jezero. A tada prije nego što nastane snažni potres svi duhovi se sakupe u velikom crvenilu. Ovakvo skupljanje daje prirodnim osjećajima ljudi slijedeću pojavu:

Kroz spajanje minerala s vodom dolazi do kemijskog raspada, koje se označava kao previranje. Pri tome se razvijaju različiti plinovi koji sebi traže izlaz. Ukoliko se oni počnu skupljati u nekom postojećem praznom prostoru, tada malo po malo u tom prostoru raste napetost, a pri tome na površini zemlje se pojavljuje krasta. Ova krasta počinje dobivati pukotine koje se kod daljnjeg dizanja pretvaraju u rascjepe i ponore.

Kada se na ovaj način, u podzemlju skupljeni plinovi, probiju kroz male pukotine do većeg spremnika podzemne vode, oni tada često razvlače površinu zemlje tako jako da uspostave kontakt s vodenim tokovima na zemlji. Nakon toga kraste na površini zemlje nabubre još više pri čemu mnogi izvori presuše. Također se i more koje je spojeno s podzemnim vodama počne povlačiti sa svojih obala kada se dogodi ovo odvajanje od izvora uslijed djelovanja visokog tlaka plinova.

Kada se ovo ujedno promatra našim očima kao prirodna pojava, ali u stvarnosti to se ne događa tako. Budući da je to jedno divlje tjeranje nakupljenih duša, koje bivaju još dremeljive istjerane iz svog mira. Tada jedan anđeo mira, koji je poslan tamo, koji u unutrašnjosti zemlje otvara velike

rezervoare s vodom tako da voda teče kanalima i nosi duše koje se sjaje u svojoj smrtonosnoj ljutini. Duhovi mira koji su skriveni u vodi traže još samo ljutitu bandu za udruživanje. Kada ovako uloženi trud mirnih duhova vode ostane bez rezultata, anđeo snažno probode i osujeti zlu nakanu bijesnih duhova: ovo mjesto biva od njega sve više i više obuhvaćeno i sa velikom snagom on ih razbije u sitne dijelove u kojima zbijeni žive još nerođeni duhovi.

Ovako oslobođeni duhovi vatre pale miljama široko sakupljene duhove mira, u prirodnom pogledu a to znači stvaranje vodene pare. U tom trenutku se paljenje može prepoznati kao jedan jači potres.

Posljedice koje ovakvo paljenje ima su svakom poznate. One se pri tome ne pojavljuju jako često, ono do čega može jedno ovakvo potpuno razaranje zemlje dovesti su na zemlji postojeća ispusna mjesta jarosti koja su izgradili duhovi pakla, uz pomoć trajne vodene pare koja izlazi na ovim užarenim mjestima. I kada dođe do gomilanja plinova tada se oni odvođe kao dim kroz jedan dimnjak bez velikog uništavanja okoliša. To je svrha postojanja bića vulkana, to jest u duhovnom odvođenju gnjevnih bjesova pakla u unutrašnjost tijela zemlje.

Ovi vulkani imaju mnogo tisuća kanala i ždrijela, i slični su spletu korijena jednog velikog drveta. Tamo gdje ne stižu ovi vulkanski kanali najčešće se događa već spomenuto izdizanje zemlje zbog skupljenih duhova. Kako bi se ipak spriječilo jako razaranje jedan drugi anđeo napravi otvore u nizinama, kao i u mnogim planinskim pukotinama. Kroz ove otvore preko zemljine površine struje napolje nezapaljeni gasovi kao snažni vjetrovi i oluje.

Takva strujanje se događaju svakodnevno kod pada ili porasta barometarskog tlaka i mogu se sveobuhvatno promatrati. Ukoliko tlak pada dolazi u nutrini zemlje do gomilanja pare, pri tome se nakupine pare u zemlji podižu i ulaze u lakše slojeve zraka. Budući da istovremeno tlak zraka u barometru pada ova para ulazi u zračne stupove koji postaju sve lakši. Tada si slobodni duhovi („plinovi“) stvore odgovarajuća izlazna vrata i počnu sve više i više izlaziti napolje. Pri tome dolazi do smanjivanja nakupina u zemlji a zemljine kraste se vraćaju u njihov prvobitni položaj i barometarski tlak se počne istom brzinom penjati jer stupci zraka ponovno postaju teži.

Ovakvi duhovi koji su postali slobodni iz zemljine unutrašnjosti spajaju se sa onim duhovima koji dolaze iz slobodne sfere iz etera. Oni se međusobno privlače i spajaju se na takozvani elektromagnetni način ili još bolje nazvan kao „prirodno ljubavni način“. Oni tada zajedno padaju uobičajeno kao kiša, tuča ili snijeg na zemlju kako bi ju stvorili plodnom. Kod tuče uobičajeno postoje još uvijek zli ne prerađeni duhovi koji razrjeđuju slobodne duhove vode. Pri tome oni ne mogu a da ne uništavaju, oni se uz pomoć duhova vode oblikuju kao zrnca leda i kroz njihovu ljutnju ohlade, te kao takva bivaju bačeni na zemlju. Zbog ovog uzroka je oluja s tučom jedna od najžešćih od svih postojećih oluja. Ovo također pokazuje da se od olujnih kružnih i linijskih oblaka koji se pod utjecajem snažnih slobodnih duhova skupljaju oblaci kao nakupine zla. Ovi zli duhovi se jačaju kroz jedno neželjeno glasanje i buku; kroz munje i gromove. Oni koji stignu do zemlje bivaju prihvaćeni od smekšane materije na tlu i ponovno se mirni duhovi odvajaju iz klupka u kojima su bili čvrsto stegnuti.

Dokle god mirna vojska duhova prema Božjoj volji nije previše aktivna, „nevrijeme i razaranje“ će se sve snažnije paliti u svojoj slobodi i moguće je da uništi zemlju. Ove prirodne pojave se u budućnosti ne trebate jako bojati, jer je sve što se pri tome događa usklađeno s Božjim redom ljubavi i služi velikom djelu izbavljenja duhova iz materije.

Sjeverni i južni pol

Kako se zemlja može usporediti s jednim velikim organskim životinjskim tijelom, to znači da ona mora radi svog budućeg postojanja uzimati hranu. Zbog toga su joj, kao kod svake životinje ili kao kod svake biljke, potrebna usta ili više surli za žderanje ili usisavanje. Isto tako svako životinjsko kao i planetarno tijelo treba usisavati u sebe jednu količinu malih čestica, kako bi električne i eterične životne čestice usisala u sebe. Kao i sva bića, biljke i životinje koje predstavljaju tipičnu malu presliku tijela zemlje, lako je shvatiti da se i kod ovoga može sresti veliko obilje čestica. Time zemlja za svoje potrebe kroz odgovarajuća *glavna usta* uzima najveći

dio hrane. Pored ovih usta zemlja posjeduje veliku količinu manjih i većih surli kroz koje prihvaća i usisava hranu, a za ispuštanje izlučevina posjeduje jedan glavni kanal kao i veći broj manjih kanala.

Sjeverni pol za tijelo zemlje predstavlja glavna usta a *Južni pol* predstavlja glavni kanal za izlučevine. Ova usta za prehranu su izuzetno velika: Njihov promjer na najudaljenijem rubu iznosi 20 – 30 milja, a prema unutrašnjosti se sužavaju na 1/8 milje. Kroz ždrijelo ove širine ulazi hrana prema želudcu zemlje relativno pravolinijski. Stijenke ždrijela su prilično neravne i imaju uzdužne pruge po kojima su izrasline, kao da je presvučeno kožom divovskog ježa.

Istinski pravi okoliš pola sastoji se od jednog kratera u obliku lijevka promjera oko 180 milja i okoliša od razasutih strmih stijena i grebena stvorenih od leda. Ovaj krater nalikuje stražnjem ušću jabuke kojoj je iščupana peteljka. Od unutarnjeg ušća kratera - koji odgovara otvoru usta za prehranu – prolazi već spomenuti kanal za ishranu do središta zemlje⁴.

Stomak zemlje leži negdje ispod srca u sredini tijela zemlje. To je oko deset kvadratnih milja okrugli prazni prostor, koji se pak poprečno širi, negdje u promjeru od oko 200 hvata (oko 380 m) i razvučen je u svim smjerovima te mjestimično poduprt stupovima. Stomak i njegovi poprečni potpornji, koji izgledaju kao da imaju ovalna učvršćenja odnosno stupove, nisu izgrađeni od čvrstog materijala. On je izgrađen kao jedna gumena vreća čije su unutarnje stijenske postranično povezane sa tijelom, pri tome se ove stijenske unatoč velikoj sili izvana ne tiskaju međusobno. Od stomaka dalje vodi jedan zavojiti glavni kanal kroz cijelo tijelo zemlje i izlazi na južnom polu van. Kanal je od istog materijala kao i stomak, samo je on radi funkcije pražnjenja od nešto čvršćeg materijala. Potrebno je još napomenuti da osim glavnog stomaka zemlje i osim njenog glavnog kanala za pražnjenje postoje mnogobrojni kanali za hranjenje kao i kanali za istjecanje.

Od čega se sastoji ishrana zemlje? Na sjevernom polu i u okolini događaju se pojave koje se ne pojavljuju nigdje na zemlji. Ovo je prije svega regija ispunjena hladnim zrakom koja u zimskom vremenu pokazuje jednu veliku gustoću. Sa ovim teškim i hladnim zrakom miješa se jedna gusta para, koja je zbog bezbrojnih svjetlosnih efekata zgusnuta i povezana kao slina. Nadalje tamo u tom prostoru nastaje nagomilavanje snježnih kristala koji povećavaju velika brda leda ispod. Sve ovo kao hranu privlače magnetna usta zemlje u sebe velikom snagom i to biva vođeno dolje u stomak zemlje, pri tome se na stjenkama stomaka i na poprečnim potpornjima se ovaj materijal kristalizira.

Ukoliko je želudac napunjen, događa se da zbog topline srca zemlje započne vibriranje stijenske želudca a unutarnje mišićno tkivo, koje podupire stijenske, se stisne te nakon toga se proširi i tako dalje nastavi. Time se ova hrana drobi i pri tome se dobiva jedan električni naboj koji u želudcu razdvaja hranjive dijelove iz vode i šalje ih dalje u brojne kanale za hranjenje. Nakon toga razdvojena negativna električna struja obuhvaća neprobavljive ostatke i gura ih prema napolje velikom snagom kroz zavojni ispusni kanal. Pri tome ovaj izmet zbog snažnog ribanja ispušta i posljednje, za zemlju, hranjive supstance. Zbog ovoga je sjeverni dio mnogo kompaktniji nego južni dio, budući da se na kraju ispuštaju samo preostale hranjive supstance.

Što se tiče funkcije južnog pola, on je oblikovan kao brdovito kopno, tako da je na mnogim mjestima ispresijecan dubokom vodom. Ovaj krajolik nije uokviren strmim i oštrim ledom kao sjeverni pol, nego je u obliku formiranih polukugla, koje se sastoje djelomično od krečnjaka, i od vječnog leda. U sredini Južnog pola nalazi se veliki krater koji je uokviren sa šest manjih dodatnih kratera. Promjer svih kratera zajedno iznosi okruglo 130 njemačkih milja i služe za odvajanje neiskorištenih dijelova u zemaljskoj ishrani a koji su odvajaju u plinsko-eteričnom obliku. Planine Južnog pola strše nekoliko milja iznad morske površine. Na taj način Pol izgleda kao brdovito zarubljeno gorje i sa zemlje izgleda više kao kruška⁵ nego kao jabuka. Ove planine se ponašaju kao

⁴ Objašnjenje: Ove tvrdnje od Lorbera su provjerene i iznenađujuće potvrđene kroz istraživanja Sjevernog pola podmornicom od strane USA. Podvodnim pregledima i mjerenjima je utvrđeno da je dno mora ispod Sjevernog pola okruglo i šuplje, diže se strmo ka ledu dok se nasuprot ledu vidi grotlo slično krateru!

⁵ Ovo otvaranje uzrokuje oblik kruške a što potvrđuju i znanost, i to je novi zaključak istraživanja ovih posljednjih geofizičkih godina! Ovo otkriće je bilo omogućeno putem egzagtnih mjernih

uzvisine i njihova visina je jedva dvadeset milja, ne mnogo više, ali ipak mnoge planine na zemlji izgledaju kao patuljci prema ovim brdima. Ova brda nisu oštro odsječena nego se kontinuirano dižu.

Zbog stvaranja zemaljskog otpada na južnom polu događa se i djelovanje rotacije zemlje oko svoje osi, pri čemu plinovite materije bivaju izbačene u zavojitoj spirali i udaraju u slobodnu atmosferu. Time zemlja dobiva jedan zamah okretanja, slično djelovanju rakete, slično zavojitom okretanju kotača – kao kada se upali motor i počne vožnja, kod toga dolazi do toga da plinovi izlaze kao izbačeni plin iz rakete i tako je jak da se vanjski zrak ne može tako brzo izmaknuti. Posljedica je stvaranje jednog tlačnog stuba, koji omogućuje okretanje kotača na koji kao da je pričvršćena raketa i koji se zbog toga okreće. Ovo je slično kao jedna raketa koja se penje uvis i koju tjera stup zraka. Iz ovog primjera je vidljivo otkuda potječe svakodnevno okretanje zemaljske kugle, a koje se događa kroz njen vlastiti mehanizam koji uvijek ravnomjerno djeluje.

Plima i oseka

Disanje je također jedna pojava čiji su uzroci čisto duhovne prirode. Program disanja se temelji na dvostrukoj igri svake od dvaju osnovnih sila, koje su uključene u svaki program stvaranja: Istezanje i skupljanje, centrifugalna i centripetalna sila. Suštinski kod toga vlada fenomen elektromagnetizma, a to znači elektricitet sa svojim pozitivnim i negativnim nabojem. Zrak kao eterični fluid ispunjava cijeli svjetski prostor i kroz svoje djelovanje omogućuje život svih živih bića na zemlji. U nastavku možete pročitati nekoliko izvadaka iz Lorberovih materijala na ovu temu. D. Hg.

Sve što živi, diše na svoj vlastiti način. Ukoliko se disanje zaustavi tada će duh napustiti tijelo. Tijelo tada pada natrag u stanje inercije, smiruje se i nastupa smrt. Sa posljednjim udahom sav prirodni život dolazi kraju. Gasi se tada i duhovni život u svom postojanju, i završava zajedno sa prirodnim vegetativnim životom u svim tjelesnim organima. Što je kod toga disanje i čemu služi?

Svako biće posjeduje pozitivni i negativni polaritet, ti polariteti imaju potrebu da se suprotstavljaju jedan drugom. Isto tako kako pozitivan ili negativan pol sam za sebe ne može postojati, nego se jedan ostvaruje kroz drugoga, isto tako se ponaša i ostali život u prirodi. On postoji u negativnom naboju kao (materija) i oblikovan je prema pozitivnom polu a to je (duh). Ukoliko se na primjer jedan kotač elekto-generatora stavi u stanje vrtnje, tada se kroz negativni elektricitet stvori pobuda koja se istovremeno u sebi razori. Ali upravo kroz ovo razaranje počinje da se razvija potreba za zasićenjem. Budući da razoreni pol više ne može sam da postoji, stvara se pozitivni pol koji osigurava potrebu za zasićenjem negativnog elektriciteta. Ukoliko se ovo provede, tada se uskoro na rotoru mašine vidi promjena, isti se počinje sam okretati i nastupa vidljiva promjena, on stupa u život. Tako isto je i s disanjem, to je ono što „oživljava-elektro generator“ i što ga stavlja u pogon, negativni polaritet podražava i započinje glad za pozitivnim polaritetom. Sa svakim udisajem dolazi do jednog trenja između organa u tijelu. Kod toga dolazi do podražaja negativnog života i započinje potreba za zasićenjem. Ova potreba se iskazuje kroz svaki udisaj (zadržite dah!), pri čemu se dušik kao negativni pol kisiku, s velikom željom sam u sebe sažima. Ukoliko je ovaj udisaj posljednji, tada se negativni polaritet sam od sebe kida, a što naravno vodi uništenju života.

Bez disanja nema života! Ne dišu samo ljudi i životinje nego i biljke i mineralni svijet, naravno da svako tijelo na svijetu diše i prima u sebe vegetativni život od nama nadređenog sunca. Dakako da zemlja nije životinja, ali i ona povremeno diše, budući da je i ona u svojoj strukturi na odgovarajući način organski tako uređena da je sposobna također i za disanje.

Udisanje i izdisanje zemlje se događa kroz stalnu potrebu za svježom ishranom (elektro-eterične supstance), kada se prethodni obrok potroši i time zemlja postane negativna. Za vrijeme ovog postupka dolaze organi zemlje (kao kod životinja) jedan blizu drugoga, do odgovarajućeg stupnja, da se počinju ribati jedan o drugi (osjećaj gladi!). Tada se događa jedno zasićenje, pri čemu se zemljini organi ponovno jako istegnu. Ova pojava je vidljiva u takozvanoj plimi i oseci mora, pri

---

metoda posebnog radarskog sustava jednog umjetnog USA – satelita.

čemu su plima i oseka prirodna posljedica udisanja i izdisanja tijela zemlje. Program disanja zemlje u plućima zemlje slijedi kroz promjenu pozitivno-električnog pola u negativni. Ova promjena pola djeluje tako da se svaka duša zatvara u svoju materiju (također se i tijelo zemlje duhovno zatvara u svoju materiju!), čim ona primi životne supstance u svoja plućna krila i oslobodi se negativnog polariteta (dušika i ugljičnog dioksida). Ovi plinovi djeluju tako da se u suštini, kod udisanja, pozitivni pol (kisik) mijenjaju i koristi kao negativni pol.

Mnogostruko je disanje životinjskog svijeta. Svaka životinja je na jedan način posebna, kao što je osebujan njen rod i njena vrsta. Na drugačiji način diše konj, drugačije diše bik, drugačije pas odnosno mačka, te općenito svaka četveronožna životinja. Zajedničko je samo udisanje i izdisanje zraka, pri čemu svaka životinja za sebe apsorbira materije koje su joj potrebne za njen život, a ono što joj ne treba izbacuje napolje. Program je različit utoliko koliko je različit i sastav postojećeg zraka, a neiskorišteno se ponovno razlažu na sastojke i vežu. Tako dišu i amfibijske, crvi i insekti, sve na isti način, ali koliko je različito disanje ovih hladnokrvnih, odnosno beskrvnih, životinjskih vrsta ! Insekti na primjer posjeduju jedan na svoj način stvoreni sok, koji se neprestano nalazi u gibanju tamo i ovamo, čime ove životinje proizvode u svojim krvnim žilama potreban elektricitet. Visoko razvijene životinje (a također i čovjek) ne udiše samo kemijske procese nego i ono gdje mogu naći grublju hranu za sebe, onu koja je solidnija za njihovu prirodu. Tako da želudac, koji se nalazi blizu pluća, mora putem istezajućeg kretanja u određenoj mjeri masirati organe za disanje. Pri tome se tvrđa hrana u želudcu tare jedna o drugu i kroz probavu proizvodi potrebnu električnu toplinu. Ishrana koja kroz svoju negativnu prirodu ima premalo pozitivno punjenje, ne može sama od sebe proizvesti tako jako vrenje, budući da ovo nije ništa drugo nego slobodni elektricitet, koji je kao u principu kod svakog organskog života vezan u stanice tkiva kao u male boce. Ukoliko se količina elektriciteta kroz vanjske okolnosti umnoži, tada se stanice sa hranjivom materijom razbijaju i dobiva se jedna nova zajednička vitalna hranjiva materija u organskim ćelijama životinja.

Nešto drugačije je disanje biljnog svijeta. Kod biljaka je dio u deblu biljke, dio u grani na kojoj su listovi i druge grane i tu se može otkriti veliki prazni prostor, koji je ispunjen s malim količinama tekućine, a također većim dijelom sa zrakom. Ovaj zrak nije iste vrste kao zrak koji okružuje biljku, nego odgovara toj vrsti biljke. Ukoliko biljka nije sposobna usisati zrak tada u njoj ostaje njezin vlastiti zrak koji se očituje posebnim mirisom. Ukoliko u biljki nema zraka tada ona neće izgarati uz cvrčanje i pištanje, nego će iz nje izlaziti samo zrak koji se u njoj stvorio. Biljke dišu preko svojih pora i to na jedan jako ekonomičan način. Njihovo disanje se obavlja samo dva puta u 24 sata, pri čemu se proces udisanja obavlja danju a izdisanje noću. Tijekom dana atmosferski zrak, prema potrebi, polako i trajno ulazi kroz odgovarajuće komorice u biljku. Tijekom noći, kada je kemijski proces završen, i kada je svaka biljka s tekom apsorbirala dnevni zrak, dolazi do izbacivanja dijela zraka koji ne koristi biljki, a to je jedan program koji traje jako dugo isto kao i dnevni proces udisanja. Koja je to sila koja je sposobna pokretati biljke, njene organe koje se proširuju i stišću i tako se kao kod mijeha zrak usisava? Čovjek uzima u obzir samo bezbrojne male i velike hrapave vrhove koje, ne samo da prekrivaju stablo nego prekrivaju i donju stranu lista! Svi oni služe za usisavanje elektriciteta i po cijeli dan pohlepno preuzimaju postojeći fluid, i čine doduše pozitivni dio ovog polariteta. Kroz usisavanje pozitivnog polariteta, koji odgovara centrifugalnoj sili, razvijaju se organi biljke, prostor postaje sve veći i veći a zrak ima sposobnost da nesputano prodiere u ove prostore. Tijekom noći se mijenja električni polaritet, neiskorišteni dio struji preko ovih vrhova natrag u atmosferu, i rasterećuje pore, čime se organi sužavaju i vraćaju se u prijašnji položaj. Ugljični dioksid i dušik koji se tim putem izlučuju predstavljaju negativni dio ovog električnog polariteta.

Biljke i drveće koje preživljava zimu osim toga posjeduju još jedno periodično disanje, pri tome biljke odnosno drveće tijekom jedne godine još jedanput udahne i jedanput izdahne. Glavni udisaj događa se pri tome u ljetu i to na slijedeći način; Prilikom svakog ovakvog specijalnog udisaja stvara se u organizam drveta jedan takav proces, da dolazi do smanjenja prirodne potrošnje udahnutog zraka – jer uvijek nešto zraka ostaje unutra. Kroz ovaj ostatak zraka unapređuje biljka ljeti svoj rast u smislu povećanja obujma, tijekom zime ovaj nepotrošeni ostatak kroz zajedničko stiskanje organa (stezanje zbog hladnoće) biva istisnut napolje. Budući da ovaj zrak zbog dugog

boravljenja u biljki nije ostao sasvim čist, potrebno da prije izlaska u atmosferu svoju nečistoću ostavi na stablu ili na kori biljke, zbog čega ona postaje sve grublja i grublja. Zbog ovih okolnosti miruje također i razvoj mahovine na stablu.

Uvenue biljke slijedi ukoliko dolazi do gubitka pozitivnog elektriciteta. Pozitivni elektricitet je još uvijek prisutan ukoliko biljka izgleda zelena i svježja. Ukoliko ipak jedan električni ion nestane iz jedne stanice biljke, tada se biljka počne mežurati i venuti na tom mjestu. Dokle god se stanice stišću u sebe, događa se da na isti način stisnuti elektricitet isto tako izlazi iz stanica. Ovo je program nestajanja jednog od korena biljke koja pri tome gubi svoju elastičnost i svježinu. Zbog čega se ovaj proces na biljki zaustavlja ukoliko se biljka zajedno sa stablom stavi u vodu? Ovdje se sprječava otjecanje elektriciteta tako da električni fluid vode svakoj biljci ne samo da održava ravnotežu nego ju čak za jedno vrijeme i prehranjuje. Posebno elektricitetom siromašne biljke se održavaju još dugo vremena dok se ne izgubi njihova kvantitativna sposobnost vegetiranja (rast).

Mineralno bogatstvo je također nužno za ispravno disanje, jer se time zadržavaju i minerali u biljci. Materija nije ništa drugo nego izraz dvaju suprotstavljenih sila to jest centripetalne i centrifugalne sile. Rast i napredak se ne događa samo kroz stalno primanje koje podržavaju okolne istovrsne sile koje pomažu, nego biljka mora pobijediti i tu protu djelujuću izbjegavajuću silu, pri čemu se stvara materija iz bitka. Pri tome je potreban i kamen, koji prema tipu uvijek iz okoline u sebe usisava istovrsne dijelove iz zraka. On zadržava pri tome promijenjene i izmijenjene iskorištene dijelove koji su se kroz međusobnu borbu obaju sila stvorili. Njemu suprotno stvara se pomoću centrifugalne sile sila koja djeluje prema vani, time je omogućeno da se minerali zadrže u svom osnovnom obliku. Katkada se pojavi neki od bolesnih minerala, kada je zbog osebjnosti (kroz nepažnju vodećeg prirodnog duha!) pojavi prečesta odsutnost kod usisavanja. Tada se mineral razvije u strani oblik. Tako se na primjer iskazuju, na primjer, prozirni kristali koji su katkada zamućeni s obojenim ili gibljivim česticama, koje uglavnom ne potječu od prirodnog minerala.

Također i minerali dišu na način kao i životinje kroz udisanje i izdisanje. Uz pomoć svoje grube organske građe i svojstava minerali na sebe neprekidno privlače u zraku raspršene čestice. Kod životinja se kemijsko razlaganje obavlja u tijelu životinje a kod minerala se to događa već na površini. Ovo biva malo po malo prihvaćeno od vanjske korice minerala, koji kod minerala veće mase često oblikuje jedan poseban novi mineral ili već prema odvojenim česticama gradi, kao kod biljki, jedan raznovrstan izdanak čudnog oblika.

Pored atmosferskog disanja postoji još jedno drugo disanje koje ima električnu prirodu. To je preuzimanje magnetnog fluida u sebe, putem kojega se obje sile koje se neprestano bore, postaju snažnije u svojoj postojanosti. Ovo je izraz suprotstavljenog polariteta u materiji putem kojeg se oblikuje sav prirodni život, koji tako dugo traje, kao i svaki polaritet i koji se uklapa u zakon o postojanosti. Ukoliko se zbog vanjskih okolnosti pojave smetnje kod jednog od dva polariteta, tada se materija raspada uslijed vremenskih nepogoda i na kraju se pretvori u prašinu. Ovo se događa tako dugo dokle god u njenim česticama još uvijek ima tragova i ukoliko djeluje polaritetna snaga. Ukoliko je ipak eklektični polaritet potreban, kako bi se krenulo drugim smjerom, materija brzo prelazi u jedno drugo postojanje. (U jedno fino materijalno eterično stanje, iz kojega je ona zgušnjavanjem i nastala).

Gledajući duhovnim očima pozitivni pol je duhovnost a negativni pol je prirodno umjeren. Pozitivni pol: je supstanca, negativni pol: krvne žile koje sve prihvaćaju. Pozitivni je unutra a negativni izvana. Pozitivni pol je kao ljubav i mudrost a negativni je samilost i milost našeg stvoritelja. Ukoliko nema negativnog tada ljubav i mudrost nemaju ništa nego su otvoreni prema samom sebi. Pozitivno hranjeni polaritet je Božja ljubav. Samilost iz ove ljubavi gradi bića koja mogu primati ljubav Božju. Njegova ljubav hrani biće sve dalje i dalje i gradi prema svom vječnom redu jedno biće prema drugome, i upravo prema tom redosljedju uvijek jedan cjeloviti potpuni život, a time i cijela beskonačnost ispunjava svoj savršeni sadržaj ispunjavajući ga životom koji stvara Bog.

Opojne pare

Svaka para je jedna spiritualno specifična tečnost dobivena kao produkt razaranja (kemijski: alkoholni oksid koji reagira s vodom, produkti destilacije,) i djeluje omamljujući na nervni sustav. Na isti način vino, pivo, kao i većina sličnih tečnosti, budući su već prije duhovno specificirani, ne vežu se samo s vodom nego i s drugim nevrijućim tekućinama. U čistoj pari su oni skoro potpuno slobodni i mogu biti sačuvani samo u zabrtvljenoj posudi.

Ukoliko takva para uspije, putem udisanja od strane živog organizma doći u dodir s nervnim sustavom i zavlada njime, tada će ona u konačnom pohlepno koristiti udahnute pare za zasićenje nervnih komora u organizmu. Ukoliko ove komore budu iznenada obogaćene, tada će se one naduti kroz ovo obogaćenje, u ovom stanju nisu sposobne za bilo kakve reakcije a niti za primanje osjećaja o vanjskim ozljedama, kao ni za opažanja koja idu putem duha. (princip anestezije i narkoze!).

Kada duh postaje nedjelotvoran na tijelo, i to je protumačeno, budući se zbog iznenadnog prezasićenja nervnih komora dogodi prekid na spoju tijela i duha. Pri tome je duša ponovno slobodna budući da ona duh i nerve u tom stanju, prepunjenih nervnih komora, nije sposobna povezati. Tada je duša (privremeno) razdvojena od tijela i nalazi se u vremenu kratke nervne obamrlosti i svjesnosti sebe i svake spore duhovnog svijeta, koja odgovara njegovom ljudskom srcu odnosno njegovoj naravi. U stanju obamrlosti, narkoze, duša ima unutarnji stupanj uvida, koji je podešen prema njenim dobrim ili lošim svojstvima.

Budući da su još uvijek duša i nervi potpuno spojeni, kao kod prirodnog spavanja (samo je duša razdvojena od nervnih komora!), moguće je da duša prenosi svoje uvide na nerve. Na taj način ona se može u potpunosti sjetiti onoga što je vidjela u duhovnom svijetu, s time da ne može vidjeti ono što se sa tijelom za to vrijeme desilo. Iz jednog čistog stanja mjesečarenja (danas je to parapsihološki nazvano „Trans“) a također iz jednog dubokog prirodnog traumatičnog života ne donosi duša povratna sjećanja natrag u prirodno (svjesno) stanje, budući da kod uobičajenog stanja nije povezana sa nervima. U normalnom stanju duša biva usko povezana s nervima, inače ne bi uspijevala postići zasićenje, bila bi slaba te bi bez veze s nervima uskoro zamrla i rastopila se, a što bi tada imalo za posljedicu i smrt tijela.

Kod narkoze s plinom, plin je zamjena za nerve, isto kao kod prirodnog spavanja kod kojega plinovi iz stomaka, iz hrane, preuzimaju ovu funkciju. Ovdje je moguće da nervi bez opasnosti oslobode želudčano zasićenje nervnih komora. Budući da nervi pri tome stoje u potpunosti u službi duše, tada povratno sjećanje rezultira tako, da se oni sjećaju onoga što su vidjeli u sferi duhovnog svijeta. (Napomena: Ovo povratno sjećanje se odnosi na prijem viđenog u duhovnom mozgu, pri čemu jako rijetko dolazi do daljnjeg prijenosa ovih utisaka na psihički dio mozga tako da nakon toga mogu slijediti svjesna sjećanja te traume u životu.)

Pri tome postoji osnovna razlika između ovog plinom omamljenog stanja duha i takozvanog magnetnog sna (trans, odnosno hipnoza.), u kojem duša može vidjeti svoje tijelo jer su nervi još uvijek povezani s njom, nasuprot narkozi kod koje nema nepovezanosti s tijelom.

Ponekad kod nekih ljudi nastupi određeno naknadno djelovanje narkoze u obliku pojave grčeva. Oni predstavljaju jednu određenu „žed za oskvrnućem“ duše iz njenih materijalnih veza te zahtijeva da ste vi u njoj kroz stanje narkoze bili usađeni.

MUHA

- čudo stvaralaštva-

Muha u poretku stvari nije beznačajna i nije bez svrhe na ovom svijetu a kako se to vama čini. Kako bi ju sagledali u potpunosti, potrebno je da najprije uzmemo u razmatranje prirodne osobine ove životinje.

Kako nastaju muhe? Zna se otprilike da muhe legu jednu vrstu jaja, koja su tako malena, da su jedva vidljiva ljudskom oku. One također imaju vrlo malu težinu, tako da mogu u zraku lebdjeti, slično kao sunčana prašina. Gdje muha leže svoja jajašca? Gdje i kako se legu muhe? Muhe legu svoja jaja svuda okolo i više o njima ne brinu. Milijune muha je vjetar raznio i rasprostranio diljem svijeta, milijuni njih odlaze u vodu.

Kada sunce ujutro obasja zemlju, počinju ova jajašca da rastu, dok ne postanu tako velika da ih može vidjeti i jedno srednje oštro oko, jajašca izgledaju kao bijelo siva prašina. Tada je vrijeme za izlazak iz jaja i to se događa ovako: jaje odskoči u zrak i njegov životni potencijal ga tada oblikuje u jedva vidljivog bijelog crva. Crv se hrani nekoliko dana sa vlagom iz zraka na mjestu na kojem se izlegao.

Još uvijek nitko ne može vidjeti mladu muhu i u tome leži čudo ovih životinjica: Muha je odjednom ovdje, potpuno savršeno oblikovana, nitko ne zna otkuda je došla. Kako se dogodilo ovo čudo?

Kada crvići dostignu jednu odgovarajuću zrelost i veličinu, otprilike veličinu kao jedan zarez, srednje veličine, tada se crv rastvori i unutra stvorena mušica izađe napolje. Pri tome se rastegne prijašnja vanjska koža crva kako bi mlada muha izašla napolje, jako dobro opremljena sa svim unutarnjim probavnim organima. Prijašnja unutrašnjost crva stvara vanjske organe i udove mlade muhe. Čim ova promjena započne, muha je u roku pet sekundi potpuno spremna za let.

Noge muhe

Vaše oči ne mogu pratiti kako se muha sa svojih šest nogu hitro kreće po vertikalnoj ispoliranoj ploči kao i na horizontalno postavljenom stolu. Kako je to moguće, da su njene dvije male oštre kandže na kraju noge prema vani tako glatke? Istraživači su pomoću jako snažnog mikroskopa, koji jako povećava, otkrili da muha na svojim nogama ima, između dvaju kandži jednu vrstu elastičnog zvona, koje služi, prema njihovom mišljenju, kao mala zračna pumpa koja razrjeđuje upotrijebljeni zrak. Oni to objašnjavaju ovako: Kada muha jednom ili drugom nogom stane na vertikalno postavljenu staklenu ploču prozora, tada ona isisa brzo zrak koji se nalazi u zvonu, pri čemu se zvono u kome nema zraka proširi i upotrijebljena noga biva od strane atmosferskog tlaka čvrsto pritisnuta na površinu stakla.

Ovo objašnjenje je pogrešno iako muha stvarno posjeduje ove zračne zvončice. Ali ukoliko se muha ne drži na vertikalnoj plohi sa zvončićima, a kako to tvrde znanstvenici, kako onda ona to čini? Ukoliko jednom pažljivo promotrite muhu, morate primijetiti, da ona svugdje po tijelu ima sitne dlačice a opremljena je i jednom vrstom roga na svojoj glavi. Čak i kada se par muha pojavi na vanjskom rubu može se vidjeti da na sebi imaju bezbroj isturenih vrhova u obliku opruge.

Ove dlačice na svojim vrhovima usisavaju elektricitet. Preko njih muha u sebe usisava elektricitet koji u njoj struju prema njenom negativnom polu, koji je istodobno i privlačni pol, i koji ne popušta na nogama odnosno zvončićima, pri čemu je tada ovaj dio jako privlačan pozitivnom elektricitetu. Budući da se one skupljaju i najčešće se iz zraka spuštaju na polirane površine, sasvim je prirodno, da je muha na poliranoj površini zbog mogućnosti boljeg prianjanja kod hodanja, jer se suprotni polovi privlače.

Muha kao regulator elektriciteta zraka

Jedno još veće čudo vezano uz ovu životinju je u njenom određenju i u vrsti kojoj pripada. Nigdje u cijelom stvaralaštvu ne postoji stvar koja ima više od dva polariteta, pozitivni i negativni polaritet. Tako shvaćamo da postoji jedan gornji i jedan donji polaritet i da su u suprotnosti jedan sa drugim. Između njih u sredini ne postoji ništa nego samo spoj ova dva polariteta. Osim ovih postoje i drugi polariteti, vanjski i unutarnji, materijalni i duhovni, dobar i loš kao i istinski i lažni polaritet. Kada prema tome u svrhu opstanka, jedno biće koje govori može si ova dva polariteta rastegnuti na jedan. I tako nam dopuste da možemo vidjeti čemu sve muhe u smislu ovoga služe!

Uzmimo najprije negativni pol. Mora nam upasti u oči, zašto zimi rijetko vidimo ove životinjice dok za vrijeme toplog ljetnog vremena vidimo da svugdje vrví od ovih malih letećih stanovnika. Isto tako ćemo moći ponovno otkriti još jedno čudo na ovoj životinjici. Zašto je muha potpuno obrasla dlačicama i oštrim vrhovima, to ćemo već uskoro razjasniti. Ipak to nije jedini uzrok. Muha, kroz upijanje elektriciteta na poznati način postaje tako lagana, jer je privlačna sila zemljine teže minimalna, i zbog toga muha može bez puno napora letjeti zrakom svuda okolo. Zbog čega muha može letjeti brže okolo ukoliko je toplije?

Milijunima muha je određeno da mogu od sunca crpiti takozvanu sunčevu električnu vatru koja obilno od sunca struji prema nama, i na taj način, primajući na sebe preopterećenje kojeg se ne mogu osloboditi one slabe ovu električnu vatru koja bi inače mogla uništiti cijeli svijet! Ovaj pozitivno nabijeni električni fluid je svugdje jaka električna vatra. Tako dugo dok zemljin negativni elektricitet stoji u ravnoteži s pozitivnim, proizvedeno sunčevo zračenje nije u mogućnosti da prouzroči oslobodjenje od pozitivnog elektriciteta. Kada ipak konačno samo jedna tisućinka negativnog elektriciteta prevagne, biva omogućeno oslobađanje od okova kojeg pozitivni elektricitet više ne može spriječiti. Kako se može jedna takva katastrofa spriječiti?

Pogledajmo ove naše životinjice kako marljivo lete u svim smjerovima, tamo-ovamo, i kroz svoj brzi let preuzimaju na sebe većinu pozitivnog elektriciteta, a tada se odmah njihov vlastiti polaritet preokrene. Tada ove životinjice potroše pozitivni elektricitet te se tu odmah pojavi kisik. Negativni dio se tada ponovno izdiše, budući da ljudi izdišu atmosferski zrak, čim pluća preuzmu u krv kisik koji je nužan za prehranu. Tako svaka pojedina muha obavlja svoje zadatke tijekom jednog vrućeg ljetnog dana: preuzima koliko god je više moguće pozitivnog elektriciteta na sebe, kako bi ga skupila, kao u jednu posudu toliko mnogo, dovoljno da u jednom trenutku smrvi u prah veliki kameni brijeg.

Vama će ovo vjerojatno ličiti na priču, za to imamo zahvaliti jednom normalnom prirodnom događaju to jest jednom velikom potresu koji se prije nekog vremena osjetio na cijeloj zemljanoj polutki. Vidite, uzrok ovom potresu leži u tisućama kubičnih jardi komprimiranog zraka, koji se zbog vanjskih okolnosti upalio i expandirao! To vas ne mora čuditi, što se sve zbiva zbog elektriciteta, koji jedna muha može dnevno preokrenuti. Kada jedna muha može toliko toga napraviti, a što onda mogu milijuni muha napraviti?

Ovo je ipak jedna sporedna svrha ove životinjice i ovo baš i nije neko veliko čudo.

Muha kao spasilac čovječanstva

Želimo prije prelaska na jedan drugi važni dio zadataka ovih životinjica upoznati još nekoliko sporednih zaduženja.

Događa se često ljeti da one postanu dosadne, kada vam u sobi okolo zuji mnogo muha i kada postanu nametljive. Ali upravo u takvim danima one obavljaju jednu važnu zadaću i koriste ljudima isto toliko kao i ostale kućne životinje.

U jednom takvom vrućem ljetnom danu – posebno kada barometar stoji jako nisko- nakotilo se milijarde i milijarde sitnih životinjica, veličine atoma, iz nisko držećeg etera i ušlo je u atmosferski zrak. Zbog toga se nerijetko događa da zrak postane plavičast i gust, da vam postane jako teško primijetiti i svoju malo udaljeniju okolinu. Kada ga udahnemo, u njemu se tom prilikom vrte trilijuni živih organizama. Budući da su ove životinjice tako male da tisuću milijuna njih na hrpi se ne može primijetiti, ipak bez obzira na to suma od više deciliona, koje čovjek uglavnom udahne tijekom jednog dana ipak ima značajnog utjecaja. Moguće je da ove životinjice čiji je tjelesni život jako riskantan i potpuno dovoljan da čovjeku iznenada oduzme njegov prirodni život. Budući da je osobina ovih bića ne inertna jako brzo može dovesti do smrti zbog pojave cijanovodične kiseline.

Onaj dio ovog „atomske bogatstva etera“, koje ljudi udišu nije ono najopasnije za ljude, budući da ih oni ionako pohlepno usisavaju u krv koja je osiromašena kisikom. Ali sasvim drugačija situacija je sa onim dijelom koji se hvata na vanjsku kožu ljudi, naročito na mjestima, gdje su pore otvorene. Kada ove životinjice prodru kroz otvorene pore u tijelo one preuzimaju na sebe od krvi pozitivan karakter. Dokle god ovaj vanjski utjecaj ne prevagne nad unutarnjem utjecaju, nema opasnosti, a što je na primjer vidljivo iz jedne srednje temperature tijela. Ukoliko vanjski utjecaj, vanjski pol, prevagne nad unutarnjim samo za jednu milijuntinu, tada se za život pojavi velika opasnost. Budući da kod ovog stanja može u ljudima nastupiti zamjena polariteta, a što ova zamjena prouzroči, to je kao da je netko izboden s iglom koja je prije bila umočena u cijanovodičnu kiselinu.

Ukoliko ipak vanjski pozitivni pol iznenada prevagne nad negativnim polom za jednu stotinku, iznenadno se događa jedno vidljivo pražnjenje, kroz koje čovjek za kratko vrijeme trenutno mora uništiti punu šaku zlom ispunjenog pepela. Što se prvog slučaja tiče, posljedice su iste kao kod

nastupa kuge: posljedice su isto takve. Što se tiče drugog dijela ovaj dakako rijetko dolazi, ali nisu potpuno nepoznata takozvana „samo zapaljenja“, naročito u južnim zemljama.

Sada ponovno bacimo pogled na našeg malog kućnog radnika, i pogledajmo što on upravo sada čini! Naša muha ima na glavi jedan par očiju, koje su tako velike da iznose skoro jednu sedminu njezinog ukupnog bića! Svako oko se ponovno sastoji od tisuću malih očiju. Oni su tako postavljeni jedno do drugoga kao ćelije pčelinjeg sača i mogu se pokretati svako za sebe, jer su u obliku stošca i zašiljeni, i sve zajedno usmjerene prema nekoj zajedničkoj važnoj točki. Oči muhi služe na ovaj način kao jedan jaki mikroskop, s velikim povećanjem, uz čiju pomoć muha može vidjeti svako pojedino već prije spomenuto biće veličine atoma. Pri tome je njen stomak građen da su upravo ova mala bića njena glavna prehrana. Kada muha na ljudskoj koži primijeti jato ovih atomskih bića, tada ona odleti tamo i ne miče se dok ne pojede sve ove životinjice. Muha također posjeduje i jedan par malih prislušnih ušiju, kojima također osjeća i koje služe i kao nos. Budući da ona oči može koristiti samo na kratkim razdaljinama, ove osjećajne uši joj služe za skupljanje informacija sa velikih udaljenosti. Postoje pojedine vrste muha koje mogu sa ovim osjećajnim ušima osjetiti neku primamljivu i satima udaljenu hranu. Kada na jednom takovom mjestu, posebno u ljetno vrijeme, počnu ove životinjice iznenada nestajati, tada je to siguran znak da tamo postoji jedna kvalitetna muholovka ili muhotep.

Na sličan način obavljaju ove životinjice još mnogo korisnih zadataka. Sve što postoji nije namijenjeno, samo za jednu, nego za više namjena.

Muha kao garancija čistog zraka

Vjerojatno ste već doživjeli da ste u ljetnom danu, posebno u vrijeme ljetne sparine, poslijepodne umorni i želite zaspati. Mladi ljudi se mogu dignuti i prošetati. Drugi ljudi koji su stariji muče se i jedva se kreću. Ukoliko jednog takovog dana nedostaje zraka u vašoj prostoriji gdje živite, tada će kod vas uskoro nastupiti već napomenuta pospanost i tada možete u miru zaspati.

Pri tome će te uvidjeti i mane takvog spavanja, nužno je zbog toga da bacimo pogled na jedno prirodno spavanje ljudi. Zašto se kod zdravih ljudi pojavljuje pospanost noću a ne danju? Kada sunčeva svjetlost kao pozitivan polaritet, prirodnog života, više ne baca svoje zrake na jednu ili na drugu polovicu zemlje, tada se polaritet na zemlji također mijenja. Čim sunce zađe na jednoj polovici zemlje tada se taj dio zemlje promijeni u negativni polaritet.

Negativni polaritet života u potpunosti odgovara zemlji. Kako pojedinac na sebi i u sebe teži da obnovi prirodnu životnu aktivnost, a tada se i kod ljudi promijenio dotični pol, te dolazi do iscrpljivanja pozitivnog elektriciteta, i na taj način pojedinac sve više gubi životnu energiju. Uz ove mogućnosti osjeća se tada usporenost pokretnih dijelova, kao na primjer oćnog kapka najprije.

Više ih ne možete držati otvorenim, i uskoro nakon toga i ostali životni dijelovi dolaze u ovo oslabljeno stanje i nakon toga upadaju u prirodni noćni san. Kada ujutro kod izlaska sunca zapoćne ponovno hranjenje tada se pozitivni pol u ljudima povećava sve više. Slabljenje negativnog pola i jaćanje pozitivnog pola omogućuje da ljudi ostanu budni.

Prirodni san je sasvim protivno prirodni dnevni san, budući da on nije izazvan smanjenjem pozitivnog elektriciteta nego prezasićenosti svakog pojedinca sa samim sobom. Prezasićenost dolazi zbog toga što je jako malo živahnih ljudi koji više ne žele mjenjati svoj primljeni elektricitet za odgovarajuću kolićinu negativnog elektriciteta. Ukoliko pozitivni elektricitet poćinje prevladavati tada se negativni elektricitet u istom odnosu poćinje smanjivati. I što je onda posljedica svega toga?

Uzmimo za primjer, kako se bore dva ćovjeka različite snage. Što god postaje slabiji onaj slabi borac, toliko više snage dobiva onaj jaći. Ukoliko je na kraju onaj slabi pobijeđen u potpunosti, tada se događa da je i onaj snaćni na kraju sa svojom snagom, budući da on sada više nema oslonca kojim bi podupro svoju prevladavajuću snagu. Svaka snaga je jako dobra dok se ne pojavi nedostatak snage i to ćim ne postoji toćka preko koje se podupire postojećea snaga. Isto tako se ponašaju ljudi, koji su, prepunjeni elektricitetom, jednog sparnog ljetnog dana i koji su zapali u san.

Pogledajte sada, ponovno se oćituje dodatna svrha ovih životinjica koja postaje jako korisna! Budući da muhe zuje i brzo i paćljivo se kreću po jednom takovom dnevnom spavaću i preko svojih

nogu i preko svojih oštih dlaka upijaju u sebe suvišne pozitivne ione, to jest pozitivni elektricitet. Pri tome ove aktivnosti djeluju tako da kod spavača ovaj elektricitet nema u potpunosti negativno tlačenje, tako da spavač može i dalje nastaviti svoj prirodni život. Nije uvijek slučaj da ovaj mali regulator na prirodan način dovodi u ravnotežu i održava ravnotežu, on je jako vezan uz sam život, i djeluje čim pozitivni ioni pokušaju u potpunosti nadjačati negativne ione. Dokle god je čovjek koji spava sposoban da se odbrani od ovog malog opterećenja, nema opasnosti za njegov život. Ukoliko je njegov san u potpunosti oslabljen, tada ovaj naš mali pomagač ima slobodan prostor za djelovanje i za sprječavanje opasnosti za njegov život. Kada se zbog djelovanja ovih životinjica suprotni polaritet sve više i više uravnoteži tada će se naš spavač probuditi i početi tjerati sa sebe ove male zaštitnike života. On to sada može smireno činiti. Jer budući se probudio sve prijetnje su prošle.

Muha kao kemičar i regulator elektriciteta

Vi ćete još dugo objavljivati da muhe kod svakog obroka dolaze na trpezu u velikim količinama i da se s velikom gramzljivošću navale na jelo. Ova gesta se često događa, kada su dani sparni a soba je niska i nije prozračena. Mnogi će tada reći: „Trebamo li mi ove parazite još hvaliti iako nam oni naše obroke zagađuju i kod svakog zalogaja nas opterećuju?“

Tako se izražava čovjek koji ne zna. Kada bi on mogao shvatiti veliku korist, koju nam muha ponekad daje, i onda kada samo jedan ili dva trenutka sleti na naš zalogaj koji smo spremni staviti u usta, uistinu čovjek ne bi učinio mnogo i kada bi pozlatio muhu!

Sva jela uz male izuzetke imaju zbog vlastitog šećera sposobnost da osobito u sparne dane uzimaju na sebe dušik iz ovog lošeg zraka. Ukoliko hrana odstoji samo kratko vrijeme, ovaj nečisti zrak će na vaše oči, prouzročiti to da hrana postane kisela. Ili će se desiti to da se preko nekih dijelova hrane počne stvarati plijesan, ili će se na rubovima pojaviti tamno plavkasta boja. To su stvarna djelovanja na hranu ovakvog nečistog zraka.

Što tu sada napravi muha? Budući da je muha zahvaljujući njenom ustrojstvu jedna mala leteće električna staklenka, prema tome i ona je pohlepna za svim stvarima koje su negativno nabijene. Loši zrak je negativno nabijen i pri tome apsorbira sav pozitivni elektricitet u jednom tako visokom postotku, da nije tako rijetko da se u jednoj takvoj sobi ili još više i u pripremljenoj hrani ne nalazi više ni jedna iskrica pozitivnog elektriciteta. Kada se u takvoj sobi ne bi često nalazio jedan takav nosač elektriciteta, što bi se desilo sa tjelesnim zdravljem ljudi? Ali to je još ono najmanje. Budući da dokle god se loši zrak nalazi u cijeloj prostoriji, ona još uvijek ima toliko svoje potencijalne energije da malo rastegne svoja pluća kod udisanja. Ovaj zrak ukoliko biva oslobođen od svoje potencijalne energije, on tada pada dolje kao prljava i sparna rosa na vašu promijenjenu supstancu. Ukoliko postoji zalogaj u kojem čovjek želi uživati, često se desi tako da jedna ili više muha sleti na ovu hranu i oslobodi ju viška pozitivnog elektriciteta (pozitivnih iona) koji iz nje izvire.

Što je posljedica ovakvog djelovanja? Ništa više ni manje nego da istrošeni zrak uskoro ponovno oživi i da počne strujati. Tada muha odleti sa ukusnog zalogaja i uputi se prema drugoj zdjeli sa hranom. Kroz ovaj proces hrana ponovno postaje neškodljiva i ukusna.

Primijetili ste također da muhe koju su site rado lete i skupljaju se na glatkim predmetima i često zagađuju ovakve predmete. Ovo je također jako korisno a kako je to već prije opisano kao kemijska djelatnost ovih životinjica koja služi nama kao pomoć, s time da ovaj na izgled maleni čin neće biti od ljudi uskoro prihvaćen.

Mi već znamo da muhe za sebe koriste električki negativnu ishranu i tako postaju istinski sakupljači otrova, najprije iz zraka onda od ljudi i životinja a također i sa svakovrsne prehrane koju konzumira čovjek. Zbog toge je njen izmet električki negativan. Mi također znamo da se pozitivni ioni (elektricitet) najčešće hvata na glatke polirane plohe. Time se u jednoj takvoj sobi koja je siromašna elektricitetom malo pozitivnog elektriciteta raspodijeliti na polirane predmete prevlačeći kemijski pažljivo ove polirane predmete. Pri tome ovi predmeti sve više gube snagu, jer zrak iz sobe usisava ove pozitivne ione. Vi u ovo ne trebate vjerovati ali probajte samo postaviti pozlaćene predmete u jednu takvu sobu! Možete biti sigurni da će uskoro od muha sve biti tako zaprljano da ćete jedva vidjeti odsjaj zlata na ovim predmetima.

Zbog čega ove životinje ne odustaju od zlata? Pri tome ćemo ponoviti: Zašto vi pozlaćujete vaše gromobrane? Vi ćete odgovoriti: „Zato što zlato posebno jako privlači pozitivni elektricitet!“ Ali muhe prljaju jako i stakla na prozorima a staklo ne privlači na sebe elektricitet! To je istina, ali zašto ljudi koriste staklene ploče ili cilindre, lagano trljaju po njima, i oni služe kao pogodno sredstvo za prikazivanje statičkog elektriciteta? Zbog čega se one najprije skupljaju na prozorskom staklu. Zbog toga mi trebamo naše male kemičare pustiti da to zaprljaju jer time ova polirana površina koja zadržava elektricitet postaje hrapava i nesposobna da ga dalje zadrži. Tako se može ovaj elektricitet izmiješati sa postojećim sobnim zrakom.

Vidite, to je, ne prvi puta, jedno nevažno prljanje koje muhe rade, bez spoznaje i providnosti, na nekom mjestu, budući da je to onečišćenje od nekih nevažnih životinja! Ali ovo se događa u jednom pozitivno polariziranom djelovanju i na taj način možemo upoznati korist od muhe kroz jedno duhovno značenje.

Muha kao točka nastanka života

Onaj tko detaljno pregleda muhu mora reći: „Ova životinja uzimajući u obzir prirodni poredak i njen cjelokupni život kao kod bilo koje druge životinjske vrste, treba stajati na jednom jako visokom mjestu“. Muha je nosilac života u pravom smislu te riječi. Pri tome vi to trebate u osnovi shvatiti, a to je neophodno, ukoliko bacite jedan općeniti pogled na život.

Cjeloviti i jedinstveni slobodni život je samo u meni. Ovaj život je tako stvoren i stoji u jednoj tako velikoj cjelovitosti, tako da je on u svojoj općenitoj sferi teško shvatljiv bilo kojem postojećem biću na zemlji. Budući je to sveti, vječni i beskrajni tok života. Pokušajmo zamisliti beskrajno kao jedan prostor, u kojem se vi nalazite kao središnja točka, ali čije krajeve nikako ne možete vidjeti. U središtu je sva životna snaga cjelokupne beskonačnosti ujedinjena i rasprostire se na sve strane van u neograničenost. Time se ova životna snaga ne rasipa mnogo i ne oslabljuje u svojoj biti, jer ona je time u ovom beskonačnom prostoru stvorila bezbrojne točke nastanka života, u kojima je život skupljen i ponovno vraćen ka svom vječnom iskonskom zajedničkom izvorištu.

O tome bi trebalo razmisliti, vi ćete ovdje sebi postaviti još jedno veoma značajno pitanje: „Zašto se to mora dogoditi? Može li kod Boga oslabiti njegova životna snaga?“

Na to je kažem: Tako nešto je dakako nemoguće, dokle god Bog ostaje sam pri sebi i ne želi od sebe stvoriti, niti oblikovati, ni jedno drugo stvorenje. Kada On pak svoju beskonačnu ljubav koju prima i daje od vječnosti On svuda okolo stvara stvorenja različitih vrsta – od cjelovitog duha do značajnijih atomskih životinja – kroz čiji život Stvoritelj oživljava i druga bića i uvijek će ih oživljavati? Dakle čujte, On sva ova stvorena bića mora oživljavati iz sebe.

Kako se ova bića sa svojim postojećim životom budu udaljavala iz centra, tada će njihova središnja sila sve više i više slabiti. Život se kao takav ne može izgubiti, budući da je on neuništiv. Ali ipak on može slabiti, dok se iz njega samoga ne izdvoji onaj beskonačni dio.

Sada razumijete pojam slabljenja, ja ću vas ipak podsjetiti na beskonačnu mogućnost dijeljenja materije. Vi možete s obzirom na ove mogućnosti pomisliti da jedan atom ima beskonačno mnogo dijelova. Ako atom pri tome jača, tada ga možete dijeliti?

Vi sada ipak možete reći: „Ukoliko je to tako, budući da je to Stvoritelj bolje napravio, kako da on još od vječnosti nije ništa stvorio!“ Na ovo ja mogu odgovoriti jednim protupitanjem: Zbog čega poneki ljudi, koji su već od mladosti, kroz teški rad, izgradili svoje snage, postaju jači?

Zbog čega se može na jedan potkovičasti magnet vješati sve veća i veća težina?

Na koji način čovjek postaje virtuoz u nekoj umjetnosti?

Zbog čega kovani metal postaje jači i ima veću čvrstoću nego isti takav materijal koji nije oblikovan kovanjem?

Zbog čega je drvo od rezanog stabla čvršće i žilaviji nego isto drvo kada ga oluja iščupa?

Pogledajte sada, zašto se u beskonačnosti nađe tako mnogo točki nastanka života? Time se vječni iskonski život sam sve više i više uvježbava i neprestano se snažno povećava!

Osnova toga je da se na ovaj način život koji izlazi iz središnje točke života, neprestano i intenzivno vraća u svoje središte.

Mi to znamo, ali jesmo li sada već odgovorili na pitanje: Kako je i zašto je muha nosilac života. Jer kako ona živi, ona se potpuno predaje i ona je u svakom slučaju jedna takva točka skupljanja života koji se neprestano rađa iz svog središta, jer ona u sebe prima bezbroj primitivnih životinja. To nam više neće teško padati, jer je jasno određeno zašto ona živi, naime: Sažetak njena života prelazi i vraća se u jedan savršeniji i još intenzivniji život. I tako malo po malo naviše do čovječnije duše, koja je tada, kroz prijem u sebe intenzivnijeg života, sposobna i za nas. Ovaj život se može sa mnomoću ljubavi ponovno ispuniti i ujediniti u zajedničku snagu.

Sve do sada rečeno o pozitivnom polaritetu muhe služi vam kao uvod, jer time će te i slijedeće stvari temeljitije razumjeti.

Muha i nastanak kometa

Bacimo jedan pogled na sunce! Tko od vas može istinski izmjeriti do kuda se protežu njegove zrake? Starost sunca možemo procijeniti na više od stotinu tisuća deciliona godina. Tijekom ovoga za nas neshvatljivo dugačkog vremena sunce je slalo svoje zrake u beskonačni prostor, tako da zračenje, koje dolazi od njega, ide na put u beskonačnost. Pri tome se bezbrojne zrake ponovno okreću i vraćaju njemu sa točke na kojoj su skupljene. Vi će te ono već prije rečeno o točki skupljanja života bolje razumjeti, budući da sunce svakodnevno navještava: „Pogledajte, ja već jako dugo besplatno šaljem moje zrake u daleku beskonačnost, a moja svjetlost nije nimalo oslabila za to vrijeme, i to je za sve vas već duže vrijeme bilo nedokučivo“.

Vi će te sada zapitati: „Kako će sunce koje svuda šalje zrake, ponovno to dobiti natrag, jer od svog nastanka sunce šalje zrake u beskonačni daleki prostor u kome one nestaju?“ Ja vam kažem: Moguće je da zrake odu još decilion puta dalje ipak će one sigurno jedan puta biti prisiljene da se vrate natrag.

Radi dokaza tomu da će sunce svoje odaslane zrake nešto kasnije dobiti natrag je točka sakupljanja koja je na drugoj strani. U ovu točku se skupljaju također i zrake od milijarde drugih sunca, a nakon što se zgušnjavaju u gustu masu, ponovno se besplatno šalju van. Ako čovjek na to pripazi, lako će doći na to, kako je brižljivo oblikovano i uređeno ono svjetlo što izlazi iz mene i ide od beskonačnosti do beskonačnosti, i također vidimo da ni najmanji atom ne pliva bez svrhe u eteru svemirom.

Tamo gdje se u dalekom međuprostoru susreću zrake dvaju sunaca, nastaje malo po malo samo od sebe mjesto prihvata. Vi morate shvatiti, da je izlazeća zraka, sposobna da opstane u vremenu i prostoru, iako je tako suptilna, ipak je materijalna. Susret zraka dvaju sunaca je naravno susret prirodnih zraka istog polariteta. Vi znate da se isti polovi odbijaju. One će na taj način biti međusobno poslone natrag.

Ali što će se dogoditi, kada se sastanu zrake od više sunaca, od svih mogućih strana, u jednom međuprostoru, jednako udaljenom od svih sunaca? Tada će na ovom mjestu nastati konflikt među zrakama, i to zbog toga jer je jedan dio zraka presjekao putanje drugog dijela zraka.

Ove prolazeće zrake neutraliziraju polaritet i sprječavaju prolaz drugim poprečnim zrakama čim se ove počnu vraćati. Pri tome, s vremenom, nastaje ovdje svjetlosno-bljeskavo klupko, koje se kod dužeg trajanja ovakvog skupljanja zraka, zgušnjava i postaje sve teže. Radi se o tome da se sunce isto kao i ostale planete kreću oko jednog središnjeg tijela – pri tome sunce na svom dugom putu dođe u blizinu ovog svjetlosnog klupka. Posljedica toga je da ovo klupko biva privučeno u sunčevu putanju i na kraju je jedinjeno s njim. Ovako uobičajeno nastaju komete.

Kako se događa to da takve komete stalno nastaju i da ne budu progutane u potpunosti od sunca kojega sretnu. Objašnjenje leži u već prije spomenutoj neutralizaciji zraka. Kroz rasterećenje sakupljene zrake uzimaju negativan karakter i grade u odnosu na sunce jedan suprotni pol. Takav preokret se događa prema vječnom zakonu i propisanom redu neprestano dok god postoje snage da se ove zrake preuzmu i na taj način se pozitivno polarizirane sunčane zrake rasterete i ne budu iskorištene za vlastitu prehranu.

Da kometa to radi možemo posvjedočiti, ukoliko smo dovoljno dalekosežni, jer je vidljivo da se njen oreol, prsten od pare koji ju okružuje, uobičajeno na drugoj strani od sunca izduži u jedan dugački vidljivi rep. Ovaj rep nije ništa drugo nego jedan usporivač koji se sastoji od sunčeva zračenja. On biva zbog svog negativnog polariteta u svom početnom zamahu uhvaćen i kroz svoj povratak prema tijelu koje privlači, vidljiv kao jedna općenito nježna plinovita masa.

Vidite, pri tome je sunce jedan novi žderač koji neprestano raste, i ono pojede mnoge svoje zrake, dok ne stignu do svoje planetarne gustoće. Ali kada se to jedanput dostigne, tada ono – kroz vlastitu potrebnu silu težu – ne šteteći svojoj konzistenciji dobiva svoje zračenje u bezbrojnoj količini natrag. Tada ono tijekom svog planetarnog putovanja uzima ne samo zračenje onoga sunca, u čijem prostoru se nalazi, nego i zračenje ostalih sunaca u svoju masu i sve to vodi u svoju maticu

Ali vi ćete zapitati: „Što naša mala muha ima sa ovim stvaranjem kometa i povratkom sunčanih zraka?“ Ja vam kažem: Samo još malo strpljenja, jer vam mi želimo odmah iza velikog praska zbrojite novo nastala nebeska tijela! Mi ipak trebamo baciti još jedan pogled na sunčane zrake i vidjeti što su one u biti.

One se sastoje od svjetlosnih atoma i one su prvi korak i osnova za nastanak svjetlosnih bića sa kojima smo vas prije upoznali. Skupljanjem takvih atoma zračenja u jedan nastajući planet je isto tako i skupljanje životinjskih života. Život na jednom novom planetu izražava se dvostruko a najprije u jednom negativnom životu, životu biljke. Da li će ovaj život jedanput dobiti pripadajuće zasićenje i biti sposoban u sebe primiti sav prisutni polarizirani život, i tako izgraditi jedan nužni i pozitivno polarizirani život i da će kroz zasićenje negativnog života osigurati za sebe dovoljno hrane.

Kako se izražava prvi pozitivno polarizirani život? Uzmite mikroskop i pogledajte ili sok od biljke koja truli ili pogledajte sok prešane biljke: vi ćete ovdje na čuđenje svih prisutnih primijetiti male životinje. Iz ovog objašnjenja proizlazi pitanje, kako se negativni životni pol preokrene i prelazi u pozitivno polarizirani život.

Kada se počne razvijati životinjski život on se ne može u tijeku svog razvitka promijeniti, nego njegov povratak počinje postupno prema iskonskom središtu cijeloga života. Prema vječnom poretku može se svugdje primijetiti postupni napredak, kroz koji djeluje trajno usavršavanje i povećanje gustoće života. Kao i povratak zračenja, koje postaje sve intenzivnije, što je bliže svojoj početnoj izlaznoj točki – isto tako se život skuplja u sve zgusnutije oblike, dok se ne vrati nazad u svoje ishodište.

Koji je nakon toga prvi korak u konsolidiranju pozitivno polariziranog života? Sada trebamo dozvoliti da nastupe naše muhe! Vidite to su prve životinje kojim će novi planet biti nastanjen: budući da znamo da ove životinje uzimaju takvu hranu da su trilijuni života u njoj dostatni za jedan život. Ja želim tome dodati, da jedna jedina muha kao točka skupljanja života više broji nego cijelo naše već prije izgrađeno planetarno klupko. Tako će te i vi vidjeti, koliko visoko je sam život već u prvoj svojoj iskri uzvišen iznad ostale materije i koliko život jednog jedinog čovjeka stoji visoko iznad svih sunaca i planeta cijelog svemira.

Tada je također teško shvatiti, zašto ja kao osnovni život svega života, kao otac i spasitelj dolazim na zemlju i ovdje me ljudi čine djetetom, a ja im pripremam put prema mom srcu.

Uzroci i biće svjetlosti

Što je svjetlost? Kada vas svjetlost, kako se to u vremenu i prostoru pojavljuje, potpuno želi obuhvatiti, budući da svjetlost smije biti ili potpuno materijalna, ili potpuno duhovna, obuhvati duhovno i materijalno istovremeno. Pri tome je polaritet, za duhovni dio pozitivan, a za materijalni dio negativan. Ovaj polaritet se ponaša kao unutarnji i vanjski, pri čemu je unutarnji pozitivan a vanjski negativan pol. Kako se očituju ova dva polariteta kod pojave svjetlosti? Kada jedan kvarcni kamen uzmete u ruku o okrznete ga jednim tvrdim čeličnim predmetom, pojavit će se mnoge iskre koje se mogu vidjeti. Ove iskre svijetle. Od kuda mi dobivamo svjetlost: Iz kamena iz čelika ili iz oba materijala odjednom? Ove iskre iskaču iz čelika od kojega se odvajaju male čestice kroz udarac o tvrdi kamen. One se kod tog udarca pale, budući da u porama čelika postoji zarobljeni zrak, koji

se oslobađa kod sudara sa kamenom i taj stlačeni zrak oslobođene čelične dijelove u užarenom stanju odbija dalje kao svjetlost.

Ali na koji način se stlačeni trak pali i što je ono što svijetli kod paljenja zraka? Zrak je napola, ništa drugo nego jedno materijalno tijelo koje u sebi sadrži inteligentni duh. Fizičari će ovo radije prihvatiti ako kažem umjesto duh „slobodna, nesputana energija“, budući da mi u ovome želimo dalje ići mi ćemo ovo pojednostaviti i za svojstvo stvari reći: Duh.

Budući da je duh pozitivno polarizirana energija, time teži on trajno prema nesputanoj slobodi, jer je u zarobljenom stanju bio tako dugo u miru dok u njemu nije vezani negativni polaritet – koji je ostao od njegove čahure – iskusio neuobičajeni nadražaj. Pretrpljeno stanje nametnuto izvana je uvijek jedan pritisak, tako će se duh odmah probuditi iz svog skućenog stanja i reagirati tako da se rastegne, a što se objavljuje kroz fenomen svjetla.

Što je ovo svjetlo za vas? Jedan primjer će vam ovo učiniti jasnijim. Što vi primjećujete na jednom čovjeku čije je srce puno oholosti, kada on jednim sirovim udarcem dobije što želi? On vjerojatno nije lako upao u srdžbu, tako dakle, on je pri tome započeo promjene od gnjevnog do čovjeka koji se trese i njegove oči su se zažarile? On se nalazi u jednom okolišu koji isto misli, neće li ovo uskoro prema stupnju prijateljstva postati manja ili veća srdžba? Vi trebate vaše oči uprti samo u vojnog zapovjednika i tada je to za vas nemoguće izbjeći, kada ovo zračenje koje proizvodi srdžba obuhvati tisuće i tisuće ljudi i odvede ih u krvavi sukob.

Kroz ovaj primjer je i naše svjetlo objašnjeno. Budući da će se u negativnom polaritetu zarobljeni pozitivno polarizirani duh probiti jednim udarcem isto je tako i u srdžbi, jer je to rezultat njenog zatočeništva. U ovom duhu se pri tome budi velika želja da se izduži i da postane slobodan.

Budući da se njegov izraženi negativni polaritet, koji je oblikovan tako da ga okružuje, on se može istegnuti do jednog određenog stupnja, ali usprkos tome on je neraskidiv, i tako se on istegne, budući je sada slobodan, u svojoj ljuski toliko koliko je to moguće. Budući da se on ne može raskinuti, on se tada odmah brzo povlači natrag, i tada pokušava s obnovljenom snagom da razbije svoju ljusku. Ovaj postupak, svaki duh ponavlja mnogo tisuća puta i na taj način se može pratiti njegova trajno rastuća srdžba.

Što je s ostalim posljedicama ovog postupka, koji se može nazvati „Grozničava srdžba“? Ništa drugo, nego da taj grozničavi duh stoji u blizini drugih još smirenih duhova na njihovom vanjskom polaritetu u sličnoj smirenoj grozničavosti. Ovo neprestano uzgajanje zajedničke grozničavosti može se naravno brzo nastaviti, budući da negativno začahurivanje duha od čega se uistinu sastoji zrak, leži usko jedno nasuprot drugom.

Ova grozničavost duha se vidi u očima životinja a također i ljudi kao „svjetlost“. Budući da su oči tako uređene da primjećuju ova mala lelujanja, jer je svako oko za sebe 50% duhovno a 50% materijalno. Sa njom je tako, bez obzira kako nazvali „Svjetlost“, ona je potpuno isti polaritet. Zbog toga se svjetlost može čak iako se promijeni primiti i osjetiti.

Ako, koji takav polaritet na već opisani način sagori sam u sebi, kod toga se svaki puta dogodi i akt svjetlosti. Ovo nije ništa drugo nego obuhvaćanje duhovnog polariteta u susjedstvu.

Stvari koje svijetle su poznate u svom obliku, budući je materijalni oblik predmeta presađivanje svjetla i postavljanje jedne granice, odnosno reflektiranje svjetlosnih zraka koje padaju na taj predmet.

Također je i svjetlost sunca istovrsna sa svjetlošću jedne iskre. Razlika je jedino u tome da je bijela svjetlost sunca potječe od podrhtavanja ljubavi a crvenkasta svjetlost požara potječe od srdžbe. Pri tome svjetlost sunca svoje presađivanje očituje prema razlikama u svjetlostima u kojima svjetlost potiče od podrhtavanja srdžbe. Od čega se ova razlika sastoji, objasniti ćemo u slijedećem poglavlju.

Biće etera i sunčeve svjetlosti

Što je veća depresija zemlje, time je zrak u njoj gušći. Ovo je jedna prirodna posljedica, ne samo kod zraka, nego kod svih drugih stvari koje se jako tiskaju i to tim više što im se zajednička središta više pokreću. Što su više udaljena jedno od drugoga, tim labavije oni mogu biti jedan do drugoga.

Zrak, kao i svaka materija nije ništa drugo nego jedan duhovno materijalni konflikt. Svi duhovni potencijali su takovi: što niže oni leže tim su više srditi i drugo: što su viši od planeta tim više su miroljubivi i ustrajni. Cjelovito biće zemlje sa okolnim zrakom nije ništa drugo nego duhovno stupnjevanje, koje se u ovim planetima staložilo, kako bi nastupio već poznati povratak.

Što ispunjava ogromni prostor između sunca i planeta? Istraživači svemira spominju ovdje lagani i gipki eter. Što bi fizičari rekli, kada bi morali jasno dokazati, što je ovaj eter i što je sam za sebe? Eter se ne može promatrati kroz mikroskop, a također zgusnutiji zrak ne registrira ni jedan mikroskop. Ali mi znamo: eter je jedno duhovno biće čije ponašanje je pozitivno za sve planete a za sunce negativno.

Eter gradi izvana čisti, prijateljski i strpljivi duh. Kada bi samo znali kako je teško bilo urediti to da se tijelo zemlje giba oko sunca! Budući da se ovaj eterični duh izražava kao čist i gibak, tu nije bilo ni na koji način nikakvih prepreka.

Nije teško da se objasni svijetljenje sunca i održavanje njegovog svjetla. Ipak prije svega trebamo samom suncu posvetiti jedan pogled i upitati se: Kako to tamo izgleda i što se tamo događa? Dali je sunce jedno jako svjetleće nebesko tijelo i dali ga treba posebno pojasniti. Kako uspijeva tako jako svijetliti? Kako ono izgleda od njegove površine do njegovog težišta? Sunce je samo za sebe u savršenom stanju a planete su pratioci ovog velikog i savršenog svemirskog tijela.

Izvanredno svjetlo sunca pokreće duhovnu ljubavnu radost duha koji ove planete okružuje.

Jesu li ovi duhovi već cjeloviti duhovi? Na ovo pitanje se može odgovoriti na sedam načina, budući da ima sedam različitih vrsta duhova u suncu koji zajedno osiguravaju svijetljenje velikog svjetla sunca.

Želite li pobliže upoznati unutarnju prirodu ovog duha, tada pogledajte sedam zapovijedi ljubavi prema bližnjemu, kod kojih tri leže u osnovi svega, kroz koje čovjek prepoznaje svoje ponašanje prema Bogu, svom stvaraocu. Pri tome dobivate potpuni ciklus duhovnog povezivanja na tijelu sunca. Također nam i boje duge omogućuju da prepoznamo ovaj raspored.

Što slijedi nakon toga? Ništa drugo nego da sunce u svojoj unutarnjoj sferi na jednom skupnom mjestu sadržava sedmoricu duhova. Ispod toga su takovi koji se za ispit od strane sunca mogu premjestiti napolje u planete, i takvi se ponovno, sada kao potpuni, vraćaju natrag.

Prvi, koji su u klasi „ispunjenih“, grade tada unutarnji sadržaj tijela sunca, drugi već ispunjeni u sunčevom biću čine omot od vanjskog svjetla. Ovi duhovi se, kroz svoju ljubav i milinu prazne kroz istinsko svjetlo sunca.

Što se tiče umnožavanja ovog svjetla, usmjerio sam pažnju na već ispunjene duhove, koji se moraju nešto udaljiti od sunca. Time se objašnjava njihovo umnožavanje svjetlosti, o kojem je već prije kod stvaranja kometa bilo govora. Ovime su također spomenuta i bića, koja su objašnjena kao atomske životinjice, putem kojih se kolebanje već ispunjenog duha – daje kao jedan veliki poklon – za neispunjene duhove koji putuju prema svom ispunjenju.

Muha kao svjetlo - i kao sakupljač života

Što tjera duhove prve, još neispunjene vrste napolje od sunca u beskonačne prostore?

Ništa drugo nego Njegov vječni red, kroz koji je od sunca ovaj lutajući duh dobio pozitivni polaritet, a koji je u suštini negativan. Ukoliko dva ista polariteta dođu jedan blizu drugoga, oni se odbijaju tako dugo dok pozitivno hranjeni pol, a koji je u suštini negativni pol, ne potisne u pozadinu sve pozitivno.

Tako ova atomska bića koja su u osnovi negativna mogu tako dugo ostati u suncu, dokle god zadržavaju ovaj karakter. Izostave li oni jako veliku pohlepu od zasićenja svjetlom iz pozivno polariziranog područja sunčanog duha, tada oni postaju bića svjetla koja se jako malo razlikuju od jednostavnih pozitivno polariziranih duhova, tako da oni postaju pozitivno polarizirana bića koja se velikom brzinom izbacuju napolje.

Ovi duhovi koji bivaju tjerani van to je svjetlost sunca koja zrači, ukoliko toga na nekom nebeskom tijelu nedostaje, ono biva pribrojeno njenom pozitivnom dijelu. Ova nošena svjetlost je također trajna ljubav i radosno kolebanje savršenih duhova.

Negativni dio koji se nakon toga pojavljuje, posebno kod približavanja na nebeska tijela, ponovno vraća prema suncu atomska bića zbog toga jer su anti polarna. Ovo je povratno zračenje dolazeće svjetlosti. Budući da je ovim bićima omogućeno da putuju velikom brzinom, krećući se uvijek pravocrtno, moguće je također objasniti, zašto se predmeti obasjani sunčevom svjetlošću vide tako jasno.

Tako se jedan takav osvjetljeni oblik može vidjeti u svim njegovim dijelovima, to ponovno upućuje na to da svaka oblikovana materija nije ništa drugo nego sukob duhovnih potencijala. Ukoliko ovi nosioci svjetla udaraju u jedan oblik, oni na taj način preuzimaju, već prema njihovom unutarnjem sadržaju, već prije prihvaćene dijelove na sebe. Oni su za njih nekorisni ali oni se neprestano sudaraju jedan sa drugim pri najvećim brzinama amo-tamo u svim smjerovima.

Prema tome su oči jedan prijemni organ koji prima razliku dolazećeg, odnosno vraćenog svjetla. Ovo omogućuje tada preslikavanje stvari za razliku svjetla koju su oči sposobne da prime.

To na kraju mora biti jasno, da sve ono što je predstavljeno kao materija, u svojoj osnovi nije materija nego je to duhovno. Samo vi ne možete vidjeti duhovno, budući još uvijek niste u duhovnom polaritetu. Ukoliko se jednom nađete u tom polaritetu tada će nastupiti suprotna pojava i vi ćete pri tome moći vidjeti samo duhovne stvari. Sve ono materijalno vi ćete tada moći samo zamisliti onako kako sada zamišljate duhovne stvari kao materijalne. To vam ne treba biti ništa čudno, budući ste vi u tijeku spoznavanja i sada ste na točki kada vam još uvijek nije sve jasno. Trebate li vi već sada moći sebi sve ove odnose u potpunosti razjasniti, tada morate iz materijalnog prijeći u potpuno duhovno stanje, ali za to još nije došlo vrijeme.

Nakon što smo kratko objasnili razlike između svjetla i svjetla, između svijetljenja i svijetljenja i prikazali vam to koliko god je to moguće jasnije, želimo se ponovno vratiti našoj zaboravljenoj i vidljivoj životinjici. Ja ovdje vidim jedno novo pitanje: „Između svjetlosnih proizvedenih i svjetlosnih prijenosnih duhova, što sa time ima muha?“

Ja mogu reći da muha ovdje treba biti medij i treba se pretvoriti u duha koji sakuplja svjetlost. Vidite ovdje leži velika tajna!

Uistinu je mala razlika između onoga, kako vi muhu ili neku drugu stvar vidite, odnosno kako ovu životinjicu razlikujete od neke druge životinje. Izuzevši to, kako ju nazivate vi možete utvrditi da ona ima šest nogu, dva krila, jedno tijelo, jednu glavu i da spada u leteće insekte.

Početna točka promatranja stvari je osnova iz koje se one uistinu pojavljuju. Također i duh svake stvari je istina! Pogledajmo dakle našu muhu sa ove točke gledišta. Ona je materijalna u jednom dijelu, i budući da ona živi, također je i duhovna u drugom dijelu. Ona se nalazi, kao i bezbrojna druga bića, između dva glavna polariteta: to jest između pozitivnog životnog polariteta sunca i negativnog koji je od njegovih planeta. Ona je time neutralna, to znači niti je potpuno pozitivna niti negativna. Nije potpuni proizvođač svjetla, kao ni potpuni prenosilac svjetla, ona je sakupljač svjetla.

Mi smo čuli da svjetlost nastaje od uzbuđenosti živih stvorenja. Dakle svjetlo i život je jedno te isto. Svjetlo time predstavlja pojavljivanje života! Budući da muha jedan skupljač svjetla, nije li ona tada i skupljač života?

Kako se ovaj život izražava u muhi? Vi to kod muhe ne možete utvrditi, ona ima isto kao i Ivanji-svjetlac svoje samostalno osvjetljenje i može letjeti svuda po mraku. Muha u sebi čuva obrazac života i ne dopušta mu da zrači. Ona je obukla jednu tamnu haljinu, tako da se u njoj život može sve više povećavati.

Tko ne može primijetiti poniznost na muhi, taj je vjerojatno slijep! Vi poznate njenu višestruku korist, ali svijet u njoj ne prepoznajete. I tako je marljiva i korisna muha, izvrnuta preziru, zbog toga jer ona radije umnožava život u sebi nego da sa time okolo blista.

Od trenutka prvog nastanka svjetla, moramo shvatiti, da između svih zahvalnih zadaća da je ovu najteža za riješiti: Kako si omogućiti da možeš povezati slobodni život i kako da prije toga sakupiš lutajući život?

Čuli smo da je kod stvaranja planeta muha bila prvo vidljivo stvorenje koje se nastanilo na planeti. Ovdje smo već vidjeli da je muha sakupila raspadnuti život u sebe. Sada nakon pojave svjetla shvaćamo da je muha postala sakupljač života između sunca i planeta.

Kakva je razlika u zadaći muhe između sada i ondašnjeg vremena, kada je muha bila jedini stanovnik zemlje? S jedne strane nikakva, jer danas kao tada odgovara ona u potpunosti prirodi i redu koji su joj dati. S druge strane ponovno dolazi ono beskonačno: budući da ona stoji na donjoj polariziranoj stepenici ne samo da je trebala sakupljati život nego je trebala i sebe samu popeti na višu stepenicu i konačno do najvišeg stupnja postojanja. Tada se je između muhe i slijedećeg višeg bića pojavila provalija. Danas je ova provalije ispunjena sa beskrajnim redom bića koja su se pojavila prije čovjeka. Sada je održavanje života ispunjenje njene zadaće.

Kako muha zadržava život? To se događa kroz njenu veliku aktivnost: budući da je život potrebno vježbati. Nadalje kroz svoju veliku poniznost: budući da život treba biti sakupljen. Ona održava ovo kroz pripadajuće pokoravanje kod izvršavanje Njegove volje: budući da sav život mora biti isporučen, kada se jednom sam nađe i kada treba postati svjestan sam sebe.

Kada uzmemo u obzir zakone, koji su od Njega dati vama za očuvanje vječnog života, tada možete spoznati, da i vi također morate ispuniti zadaću koja vama pripada kako bi došli bliže Njemu i kako bi konačno zadobili svoje ispunjenje. Muha leži u ponovnom ujedinjenju svakog pojedinog života sa Njim sa osnovnim vječnim životom.

Muha kao simbol poniznosti

Tijekom ovoga i drugih pojašnjenja već ste morali shvatiti, kako se može opstati sam za sebe, kada se u srcu ujedinite s svojim Stvoriteljem. Čije je nepoštivanje vjere još jedno tvrdo polje i čija duša teško shvaća: kako je čovjek u duhu potpuno slobodan, može imati samostalni život koji je ipak povezan sa Stvoriteljevim izvorom života, i koji je s ovim životom čini jedan jedinstveni život. Uistinu, nešto ovakvo je teško shvatiti sa zemaljskim ograničenjima. Ali ja vam kažem: Onaj tko nije ništa naučio od skromne muhe, tko nije ništa naučio iz istinske poniznosti noseći na svom putu strpljivo svoj križ mogu mu još jasnije reći: Tko nije ništa od Mene naučio, od Oca, pri čemu sam Ja najveća unutarnja poniznost, taj neće nikada razumjeti kako mogu Otac i sin u duhu doseći potpuno jedinstvo. Pri tome ću vam dati još jedno bolje tumačenje, ali trebamo naš pogled usmjeriti na dvije stvari: na veliko čovječanstvo, koje se zove „svijet“, i na drugo veliko čovječanstvo koje se zove „nebo“. Uzimajući u obzir formalno materijalni pogled, tada su ovi prvi ljudi loptaste čahure ispunjene suncem i svijetom i mogu svoja bića nazvati „bradavica s živcima“. Kada neki čovjek u svoj svojoj veličini izgleda kao cjeloviti život, a tako isto izgleda i vaš život, sastoji li se on stvarno samo od jednog života?

Kako bi uvidjeli da ovaj veliki svjetski čovjek nosi u sebi jedan višeslojni život, potrebno da za to promatrate jedno jato muha. One su kroz svoje zujanje oglasile, da one čak i kao prve životinje imaju za sebe jedan zatvoreni život. I koliko sve više čovjek mora za sebe spoznavati, tim više je cijela zemlja ispunjena čovječanstvom i drugim živim bićima bezbrojnih vrsta. Još više toga ima ako uključimo sunce sa svojim ispunjenim bićima kao i središnje sunce sa svojim snažnim duhovima, i konačno ima toga još više kao što su zatvorene čahuraste kuglice koje su stvorene za vas i kojih ima bezbroj u svjetskim tijelima, čak i ako pri tome prešutimo ostala bića.

Ali ipak ove čahuraste kuglice, sva središnja sunca, kao i ostala središnja sunca, te sva planetarna i ostala sunca sa svojim planetima i sva bića nisu kao tijelo ovog velikog svjetskog čovjeka koji ima za sebe jedan određeni život kao svaki od vas i koji je na ovom planetu zemlji. Vidite da je važno uzeti u obzir materijalnu stranu. Sada okrenimo naš pogled prema nebeskim ljudima, čija veličina je prema postojećem čovječanstvu jedan prema trilijun, uzimajući veličinu svjetskog čovječanstva. Nebo, kako ga ljudi shvaćaju, je tako veliko da bezbrojne milijarde čahurastih kuglica, od kojih se sastoji svaki čovjek, mogu se smjestiti udobno u cijevi jedne dlačice

i sjesti na svoje omiljeno mjesto a pri tome se sva njihova gibanja mogu obavljati tako da oni ne dodiruju stjenke ove dlačice.

Koliko života ima nebeski čovjek u samo jednoj svojoj dlaci ili u jednom drugom odgovarajućem dijelu tijela! Koliko života mora on imati u svakom svom pojedinom članku, koliko u svom srcu, a koliko u cijelom svom biću! A ipak ovaj snažni nebeski čovjek razmišlja kao jedno samostalno postojano biće, iako za vrijeme toga u njemu bezbroj milijardi jedinstvenih anđela i duhova sve završava, on za sebe razmišlja i živi kao samostalni veliki čovjek.

I u ovome nebeskom čovjeku postoje odnosi, bića koja isto misle i vole i isto stvaraju saveze. Jedan takav savez, uzevši sam za sebe, predstavlja odgovarajuće zemaljsko tijelo jednog čovjeka, koji potpuno za sebe može misliti i osjećati, kao da je on jedan jedini svoj zaseban čovjek.

Da, ja ću tome još nešto dodati: postoji u Njegovoj beskonačnosti više takvih neba, i svako je ponovno za sebe jedan cjeloviti čovjek. Sva ova neba zajedno stvaraju ponovno jednog cjelovitog čovjeka. Takav čovjek ne smije nikada pomisliti i osjećati da je on samo od Mene, i da je on jednostavno samo moje tijelo. Ili Bog u svojoj beskonačnosti, koji ovdje svoje sebstvo – i samostojnost najjasnije zamišlja i osjeća. A ipak: kolika je mnogostrukost života u njemu!

Kada vi usporedite ovu sliku, postat će vam razumljivije, da u jednom vječnom i beskonačnom životu ima bezbroj drugih života koji se slobodno kreću i da oni tu mogu najviše uživati i naslađivati se, dok ste vi ipak samo dio jednog od glavnih života koji su u Bogu.

Vidimo, takve dokaze o poniznosti muhe i kako je ona svoj život pobjednički osvojila. Tako počinje i stvaranje poniznosti kod čovjeka koji preuzima od Boga svoj slobodni život. Nakon toga ga on zaključa u sebi i kroz ustrajnost i hrabrost koji je ovo vječno svetište snažno – i jako izvlačio iz sebe, tako da je živi Krist ovdje u svakom istinskom čovjeku.

Kada je ovaj život prešao u sve dijelove duha i duše i kroz to i u ovo od mesa stvoreno tijelo, tada je dostignuta ta istinska i najviša pobjeda, koju je čovjek mogao izboriti! Tada je kroz ovu pobjedu čovjek mogao uhvatiti za sebe najviši Božji život, i on ga je za sebe kroz ljubav uredio i postigao jedinstvo s Bogom, našim ljubljenim ocem.

Kako je ljubav plod poniznosti, a što je vječna istina, tako isto je svjetlo svih svjetala plod ljubavi. I kada ljubav raste iz poniznosti a istina iz ljubavi, to je onda jedan pravi rast i jedno istinsko stablo života kao i sveta spoznaja života sada i uvijek. Tko želi tajne života spoznati kroz svoj svjetski um, neće ovu istinu nigdje i nikada pronaći, nego će još izgubiti i ono što je u svom djetinjstvu stekao.

Uistinu vam kažem: Tko u takvu unutarnju riječ koja je opomena savjesti, koja je jasna riječ, izrečena ustima jednog bića u nedužnom i naivnom smislu, vjeruje i ne ostaje stajati i ne radi ništa drugo nego samo sluša riječi, nego postaje izvršilac istih: uistinu, taj će pobijediti nebo, jer sam čin u skladu s riječima otvara nebeska vrata.

Nitko ne može biti siguran da će uspjeti doći do istine osim čineći djela, prema zapovijedima, na svom križnom putu, a to ne znači ništa drugo nego propovijedati poniznost i ljubav. A tko je samo slušalac i ništa ne čini u skladu sa živom riječi, taj se neće moći sjediniti s ovom pozitivnom životnom snagom, nego će ostati u svom negativnom polaritetu smrti iz koje je uistinu teško da se razvije jedan pozitivno polarizirani duhovni život. Ova oba polariteta se ponašaju kao duhovni i kao materijalni, ili kao živi unutarnje plod i kao mrtva vanjska ljuska. Tko ovdje pređe u plod, taj će prijeći u život. A tko prijeđe u ljusku taj će prijeći u okove smrti.

Vi već znate, da se u cijelom stvaralaštvu kao i kod Boga, nalaze dva polariteta. I kako je kod Božanskog bića koje je vječno, tako su isto ova dva polariteta vječna.

Tko se vodi prema riječima, uzima život u sebe i odgovara Božjem pozitivnom polaritetu, koji je ovdje slobodan i neograničen. Tko riječi ne prima u sebe, nego ih odbaci u svom negativnom umu, tada će ga uputiti prema negativnom polaritetu a čiji je osnovni princip, sve materijalno a time i sve mrtvo i sve ograničeno.

Odatle idemo još dalje, što znači da je prirodni svijet upravo tako malen i čim stignemo do kraja on postaje kao i duhovni, i zbog toga on ostaje kao vječna negativno polarizirana podloga svemu

duhovnom i slobodnom. Koja sudbina je prema svemu ovome najsretnija – za vječnost bez obzira na negativan ili pozitivan polaritet Božjeg utjelovljenja. To znači da je najbolje biti jedan vječni slobodni anđeo, pun miline, ili biti utamničeni vrag u jednom mrtvom kamenu- koji je dakle mogao o sebi sam odlučiti. Istina je doduše za sve okolo što je živo, ali za mrtve nema nigdje svjetla u čitavoj vječnosti.

Kada sve ovo shvatite, tada će te također shvatiti, da je svjetlo isto što i život, zarada je takva kakav je posao, spoznaja i samo spoznaja vječnog života, je prema objašnjenjima, u sebi samoj kao smrt. Kako je život dobroćudan, takav je i njegov pol. I to je kao kod srca čiji je glas, kao i poniznost u srcu, takva je i živa riječ u njemu!

Kada je kod Boga jedan pravednik, taj više kao David: „Gospodine, moj Bože i moj Oče! Pogledaj moje srce je prepuno ljubavi za tebe! Iz dubine moje poniznosti preklinjem te da mi pomogneš, Ti mi možeš dati pravu svjetlost života i ja ću zatim štovati jedinstveni cjeloviti život! Dakle poslušaj me moj Bože!“

Vidite to je stvarna molitva za onoga koji si u duhu i u stvarnosti kaže: „Bog je moja istinska zbilja!“ Budući da se on okrenuo savršenom Bogu i ne gleda jednim okom na svijet, nego samo sa ostalima gleda uvis prema Njemu. On će ne samo oči, nego cijelo svoje biće uzvisiti prema Bogu.

Ali kako je to sada, postoji jako malo vjere u Boga, Čovječanstvo je prešlo u veliku ravnodušnost. Posljednju silu, koju oni još imaju koriste za svjetovne stvari. Koliko života se Njemu vraća budući da su krenuli svojim putem, ne možete to ni izračunati. Ali oni koji nisu istjerani idu putem koji je On propisao: ili prema uzvisivanju ili prema poniženju. Budući da se zemlja ne može kupiti, ona stoji u središtu između Njegova dva beskonačna polariteta, dakle usprkos tome nalaze se u dalekoj beskonačnosti još mnoge zemlje, na kojima se vjerna djeca okreću, kao i na ovoj, prema nezahvalnosti. Ipak ja nemam toliko puno posla za napraviti, ovaj je najvažniji!

Vječnost je beskonačna. Ovu zemlju boli, kada On svoje srce odvraćam od vas i kada se mora okrenuti prema drugom!

Uzmite samo dobro, sve ono što vi u ovoj „muhi“ primete i nakon toga činite! Držite vaš um daleko ali vaše srce držite blizu! Tada će te istinsku pobjedu života spoznati u sebi i moći će te uzletjeti prema sedmerostrukoj svjetlosti i prema trostrukoj svjetlosti koja je iznad sedmerostruke svjetlosti!

Tko ovo čita i uzima u obzir kao jedan put prema životu i tko čini ispravno nakon toga, vjerojatno će izvojevati pobjedu. To nam želi i sama sveta ljubav, i naš Otac. Amen

GROßGLOCKNER

Evangelje brda

Uvod

Tako je govorio Gospodin: Draga djeco, kada me slijedite onda Me slijedite u potpunosti i u svemu! Ako nemate veselja, za promjene u dubokim dolinama, grabama i klancima, nego bi radije sa Mnem na brda i u visine! Tamo trebate ili propovijed o brdima ili preobraženje, ili zasićenje s malo kruha, ili pobjedu nad jakim ispitima i iskusiti još mnogo toga nezamislivog za sebe. Povedite sa sobom djecu i pomognite im da osjete u sebi blagoslov brda.

Tako i oni koji su slabašni, ne trebaju se bojati penjanja na blagoslovljena brda: budući njihovo tjeme bubri od jakih vjetrova koje uzrokuju duhovi života. Uistinu na brdima i u visinama okreću se duhovna carstva i kite se zlatnim cvijećem vječne ljubavi. Na brdima je kućna sloga, kao među biljkama kao među životinjama i ne rijetko kao i među ljudima.

Pogledajmo unazad na prve naše očeve na zemlji: oni su živjeli na visinama na brdima. Na Sinaju koji strši u nebo dobio je Mojsije svete ploče, na kojima je ispisan put prema vječnom životu i promatrajući ove zakone ljudi su dobili unutarnju dubinu. Ja vam ne želim ništa više reći o svetim brdima, također neću ništa reći o vama budući da u školi za proroke i djecu dobivate Moje vječne riječi. Idite češće u brda i boravite rado u njima, tako će te iskusiti blagoslov vječne ljubavi svetoga

oca! Onaj tko želi, neka Me slijedi, Mene vašeg Učitelja i Oca, i tada će on uskoro iskusiti, zašto ja govorim ovu propovijed o nebeskim brdima za čovjeka. Amen!

Großglockner – otac svih bregova

To je prekrasna slika, kako se veličanstveno Kralj bregova – Großglockner – pojavljuje iz sredine svoje velike braće i odvažno uzdiže svoju glavu i gleda na sve strane. Steiermark ne posjeduje ni jedan brežuljak koji stoji pored rijeke Drave, i koji nije potomak ovog oca bregova.

Sa ovih nadmoćnih visina takva iskonska brda se mogu vidjeti u svom prirodnom okolišu koji posebno čuva, jedan cijeli dio zemlje. Ponašanje ovih brda u odnosu na drugu zemlju je isto kao ponašanje glave prema tijelu. Ukoliko život ne izlazi samo iz glave, tu je također i glavni organ za prijem umjerene prirodne količine života koji je ujedno i voditelj za čitav organizam. Tijelo u gornjim ekstremitetima ne dopušta si gubitak bez gubitka života. Kako bi bilo kada bi gornji dio Großglocknera bio poravnat i koji bi se tada pretvorio u neku neizvjesnu dugu prugu u vječnoj zimi ili nešto manje u jednu prostrano jezero. Jedno takvo brdo je ujedno i primalac obilnih unutarnjih izvora vode iz zemlje. Brdo zadržava vodu zbog njegove osnovne mase i kroz svoje pore propušta jako puno vode, tako da se zemlja nadaleko i naširoko može opskrbljivati potrebnom vodom. Ovo obilje postojeće vode stalno isparava ali se isto tako događa i usisavanje vodene pare iz zraka. Pri tome se ta para ne baš lako odvaja i pretvara u led ili snijeg. Zbog toga je ovo brdo rijetko maglovito odnosno može ga se često vidjeti bez oblaka.

Isto to moraju, samo u manjem obimu, činiti njegova djeca. Zašto „djeca“ nekog brda? Zato jer su s vremenom prvo nastala najveća brda na zemlji i nakon njih nastala su ostala brda prema zajedničkom redoslijedu. Između ovog progresivnog nastanka brda postojali su određeni vremenski periodi koji su se nerijetko prostirali i na više milijuna zemaljskih godina, tako da je rijetko da u jednoj zemlji postoje dva brda koja su nastala u istom periodu. Zbog toga naš Großglockner kao otac bregova spada u najstarije, i sada možete vidjeti zašto je on glavno brdo u nekoliko zemalja. Osim toga njegovo stijenje to može posvjedočiti da je on jako različit od svoje djece i dječice. Kako su sva brda niža u odnosu na svog oca, također su ova druga brda i mlađa. I što više su oni svoje tjeme kitili trajnim snijegom i ledom tim su postajali značajniji. Tko samo ovo promatra, taj će uvidjeti zašto je jedan hvat Großglocknera važniji nego kvadratna milja plodonosnih brežuljaka. Budući da je Großglockner jedan siguran veliki vlažni kamen koji privlači na sebe iz daljine lebdeću vlagu. Ostaje li ova para pri tome u obliku kapljica na njegovoj površini tada će ona ponovno u velikim potocima ovaj divovski kamen isplahnuti i natopiti mnoge zemlje. Pri tome se to ne događa, zbog svoje visine on djeluje kao kameniti vlastodržac, tako da sakupljenu vlagu i odmah ju pretvara u snijeg i led.

Kada njegovo gornje i vanjsko opterećenje ledom i snijegom naraste, tada će donji sloj starog snijega i leda stalno sve više pritiskati na stijenje, pri čemu će se voda i zrak u bezbrojnim malim djelićima zapaliti, i brzo ugasiti u gustoj magli i tada će na vidjelo isplivati njihovo mjesto obitavanja. Budući da se jedan ovakav glečer može održati samo u najvišoj regiji planine, tada će ova ishlapljena voda u najdonjoj kotlini istresti sve kapljice pokupljeno odozgo. Ili će se ova regiju snijega i leda sve više širiti tako da će u jednom tisućljeću cijela regija biti sahranjena u snijegu. Dali će se dogoditi jedno ili drugo, to će značiti da je jednom takovom planinskom ocu nepregledna količina djece odrasla, i ta će djeca preopterećenje sa svoga oca prenijeti na sebe. Ono što je njemu previše, biti će preuzeto kako bi okolna količina brežuljaka sa njegovom poplavom blagoslovila cijelu okolnu ravnicu.

Sada će te uvidjeti zašto se jedno tako veliko brdo tako rastegnulo, i povezalo se u lanac bregova u svim pravcima i ispružilo se u vidu zraka. Biti će razumljivo da će ono u našoj zemlji davati manje izvora, nego oni koji svoje postojanje povijesno ne duguju ovom ocu brda. Također ovdje rijetko nastaju kapi budućih kiša iz oblaka kao takvih, koje od Großglocknera i njegove jako raširene djece bivaju razaslane preko ove zemlje. Großglockner posjeduje tri različite jako produžene snažne ruke od kojih je jedna produžena i rasprostranjena prema svojoj djeci, druga ruka se prostire prema svim izvorima, potocima i ostalim vodenim tokovima koji djeluju i obuhvaćaju i

njegovu djecu. Treća najduža ruka postoji u predjelu oblaka, koji iznad Großglocknera imaju svoju središnju točku i to za mnoge zemlje, ova centralna točka je za oblake ujedno sabirni stražar i pomiritelj i mjesto gdje se oni kroz velika isparavanja ponovno stvaraju. Kada se ove velike mase oblaka, na primjer na Chor-Alpama gusto nagomilaju, tada ove Alpe ponovno postaju podložna dječica, kojima je njihova majka jedan veliki dio njihovog tereta skinula i kao dobročiniteljica darovala im kišu biljaka i životinjskog svijeta u ravnicama.

Ali ovo je samo jedna prirodno korisna funkcija oca ovih brda. Još dvije druge važne funkcije ćemo upoznati u nastavku. Tada i vi postajete o tome obaviješteni i možete shvatiti koliko je velika korist od takvoga jednoga hladnog i blistavog planinskog diva. Zbog toga bregovi paze na to tko je viši i tko svoje tjeme podiže iznad dubokog mulja, jer taj i dobiva obilan blagoslov za cijelu zemlju.

Značaj nastajanja leda

Bez željeza vi postajete u prirodnom smislu kao i u pojedinim duhovnim odnosima, siromašna stvorenja na ovoj zemlji. Uz pomoć ovog metala možete sebi napraviti bezbrojne potrebne instrumente i alate. Zbog toga želimo baciti jedan pogled na njegov nastanak.

Vi već znate iz mojih prikaza u Mojoj velikoj „kućnoj radinosti“ od gibanja mora tamo ovamo, koje za vrijeme plime ovaj metal uz pomoć soli u vodi – a posebno uz pomoć djelovanja zvijezda, sprema u unutrašnjosti zemlje u posebno određene žile. Ovo spremanje je tako ispravno proračunato, da tijekom 1400 godina nismo bili u stanju ovaj metal u potpunosti koristiti. Ali ovdje postoji jedno važno pitanje koje želim postaviti: „Je li ovo od mora i zvijezda stvoreno željezo tako brzo upotrebljivo, da ga se može prerađivati i pri tome se mogu stvarati razni uređaji?“ Ne, prije svega ono je kao jedno nezrelo voće, koje ima odgovarajuće sposobnosti da postane zrelo i upotrebljivo ali u nezrelom stanju to je nešto sasvim drugo.

Kako to željezo zri? Kiša i sunčeva svjetlost su osnovni čimbenici za sve kulture, a time također i za kulturu željeza. Kada kiša neprekidno pada duže vrijeme, željezo će tada nakon dužeg vremena apsorbirati drugi metal koji se nalazi u brdu. Time sve napreduje, nužno je da se svugdje uspostavi red. Tko je postavljen za regulaciju takvog reda na jednom nebeskom tijelu? Pogledajte naš Großglockner kako se on ističe visoko u domenu oblaka i kako on premješta tisuće stijena i grebena! Ovaj kralj bregova ima široko polje djelovanja, on usisava elektricitet i magnetni fluid i to u jednoj nevjerovatno velikoj količini i to čini radnu komoru za ove materijale. Kada on tada putem svog sveukupnog djelovanja na opisani način, kroz natapanje djeluje, tada se on opskrbljuje sa svom vodom iz regije i s pripadajućom količinom elektriciteta i magnetskog fluida. Ova dva polariteta su u prirodnom pogledu glavne značajke sveg napretka, rasta i sazrijevanja biljnog i mineralnog svijeta i kroz to oba ova svijeta djeluju posredno na životinje.

Budući da je Großglockner tako veliki sakupljač ovih polariteta, kako je ovdje pokazano, a rude su podređene brdu ponajprije zahvaljujući nastanku glečera, budući da su glečeri regulatori temperature svih slojeva zemlje koji se nalaze ispod njih. Tako se događa da ova visoka snježna i zaleđena brda isporučuju svoj blagoslov dole najviše putem svoje djece preko zemljine kore. I tako se sve kreće od jednog beznačajnog Glocknerovog ledenog brijega, i nije rijetko da se pojavi jedno veliko i jako djelovanje preko mnogih dolina čak i iz dubine ispod njegovog tjemena.

Brda kao regulatori strujanja zraka

Budući da se zemlja u 24 sata jedanput okrene oko svoje osi, to na opsegu zemlje znači da se za jednu minutu okrene nekoliko milja. Pomislite da je zemlje jedna glatka kugla bez bregova koja je najmanje 10 milja u visinu obložena teškim atmosferskim zrakom. Mislite li uistinu da je za okretanje zemaljske kugle potreban atmosferski zrak, kada bi zemaljska kugla bila glatka? Ukoliko se atmosfera ne bi kretala zajedno sa zemljom, koje bi to bilo strujanje zraka, time bi bila odbačena sa zemlje sva živa bića. Sada najjači vjetar u sekundi prijeđe 80 stopa (26 m) i pri tome lako čupa najdeblja stabla iz zemlje, zamislite kakve bi posljedice bile kada bi vjetar puhao brzinom od nekoliko njemačkih milja na sat? Shvatljivo je da se pri tolikoj brzini vjetra ni mahovina na stijeni ne može održati, što bi tek bilo s bićima koja se kreću. I kako bi se pri tome ponašalo more, imali tko o tome pojma. Može se vidjeti kako jaki vjetar nagomilava vlagu na bregove. Pri tome su

bregovi posloženi preko naše zemlje tako uredno, da se zrak nužno mora okretati zajedno sa zemljom.

Zašto brda nisu sva iste visine i zašto nisu poredana po meridijanu ravnomjerno od pola do pola? osnovni razlog leži već u naprijed danim pojašnjenjima o korisnom djelovanju bregova. Drugi razlog je slijedeći: Ukoliko bi sva brda bila isto visoka i poredana pravocrtno od pola do pola, kod toga bi se uspostavilo jedno trajno stanje smirenog zraka među njima. Tada bi unutarnji slojevi zraka počeli trunuti slično kao u katakombama. Kako sada sve ovo lijepo izgleda kod ovakvog uređenog prirodnog života? Zbog toga su brda raspoređena nepravilno po zemaljskoj kugli. Ovaj raspored je napravljen s najvećom mudrošću, tako da zrak uvijek ima prostora za strujanje i uvijek može uzdužno i poprečno strujati preko naše zemlje. On se pri tome mora miješati i sudarati, pri čemu se preko cijele zemljine površine elektricitet kao i prirodni životni fluid proizvodi stalno svježi u potrebnim količinama.

Biće i uzroci svjetlosti glečera

Zašto su nadalje brda različite visine? Ovo ima slijedeći razlog: Visoki vrhovi brda moraju gornje slojeve zraka miješati oko zemlje. Ukoliko ima previše ovih visokih brda na zemlji, tada bi se s vremenom u dubinama uspostavio trajni zastoj strujanja zraka, jer bi gornji slojevi bili izloženi prevelikom miješanju zraka. Budući da je jako malo takovih jako visokih brda, tada će se gornji slojevi zraka okretati zajedno sa zemljom samo na manjem broju mjesta. Neki od ovih vrhova su jako udaljeni od ovih zračnih slojeva ali su pri tome postavljeni tako da mogu uspostaviti vrtložno strujanje zraka. Otprilike je to tako kao da vučete jedan štap kroz vodu, pri čemu vodene kapljice koje su uz štap bivaju povučene zajedno s štapom s obje strane i tvore jednu količinu prstenastih i uzdužnih valova, koji jako polagano povlače štap dalje i čija struja ponovno sama stavlja u kretanje kapljice koje su uz štap. Vrtložno gibanje vode stvara prstene, koji vodu guraju nadolje u dubini i tako ju miješaju, a stvoreni valovi pokreću površinu vode. Tako s vremenom ovo pokretanje štapa u vodi može staviti u pokret cijelo jezerce.

Jedan drugi razlog, zbog čega samo mnogo malenih dijelova brda strši tako visoko u nebo, povezan je zajedno sa svjetlosti glečera. Ova svjetlost je pozitivno naelektrizirana proizvodi se kroz stalno trljanje vrhova brda o skupljeni zrak na vrhovima. To je pojava jednog korisnog djelovanja. Prava raspodjela elektromagnetnog fluida je nuždan uvjet svih života koji se uredno razvijaju u prirodi. Zbog jako mnogo takvih vrhova na brdima u bilo kojoj zemlji, će se već navedeni fluid potpuno potrošiti, te će samo malo od toga biti izgubljeno u dubinama. Ukoliko ne bi bilo ovih visokih vrhova na glečerima, tada u nizinama ne bi život mogao biti siguran, nego bi bio stalno u opasnosti da će ga pogoditi munja.

Tako poneko zna primijetiti: „Što se događa na ostalim ravnim padinama vezano za elektromagnetski fluid Großglocknera?“ treba odgovoriti: „Ovo brdo s glečerima leži na tako dobro isplaniranom mjestu, da se on može u samo jedan sat na postojećem svom mjestu promijeniti, tako da više ne bude glečer nego samo jedan manji kameniti brijeg. On je brijeg s glečerima jer se nalazi na mjestu preko kojega se sa Sjevernog pola uspostavlja veza, glavnog elektromagnetnog zračenja, do južnog pola. Ovo intenzivno zračenje ide uglavnom preko svih brda s glečerima Tirola i Švicarske, s time da postoji još jedna ruka prema istoku, gdje on od ovog životnog strujanja uzima jako mnogo i time svim zemljama uz pomoć ostalih bregova s glečerima prenosi ovo elektromagnetno zračenje, tako da se ovaj utjecaj prostire i na jednom dijelu Afrike. Kako velike ravničarske države Europe nemaju svoja vlastita brda s glečerima, tada se preko njih ne proteže ovo značajno strujanje. Za strujanje koje nije toliko značajno svugdje, u većim količinama, postoje svrhovita manja brda, koja su u stanju regulirati manja električna strujanja.

A sada za to imamo još jedan treći razlog: Isto tako kao svako tijelo, tijelo čovjeka, životinje, kao i tijelo stabla ili biljke svi moraju imati ekstremitete, kako bi sa njima u suradnji s vanjskim svijetom mogli nešto pokrenuti, također i zemlja mora imati tako nešto. Dakle brda s glečerima su slična očima, ušima i rukama zemlje, pomoću kojih se na putu oko sunca i kroz prostrano područje sunca može povezati sa svakim, a ponajprije i najvažnije je moći gledati. Dali ovo možete vjerovati, da planete nisu potpuno slijepe kod putovanja na svojoj trasi. Kod tog putovanja zemlja pritom

sabire harmonizirane plodove ovog velikog gibanja drugih nebeskih tijela, kao i gibanja etera, svjetla i drugih strujanja na sebi samoj. Isto tako zemlja može sa ovim ekstremitetima također poduzimati i odgovarajuće akcije, kako bi svoju putanju bolje regulirala a pri tome omogućuje i bolju regulaciju drugih nebeskih tijela.

Time možemo prirodnu korist ovih bregova kratko predstaviti. Nemojte misliti da je to sve, ovdje svaka navedena osnova ima još i neka daljnja korisna djelovanja. Ipak, koliko svaka osnova ima prirodnih koristi i koliko jedno takvo brdo znači, toliko vrijedi i ono duhovno koje je zemlja također sakupila.

Duhovno i materijalno

Sve materijalno samo za sebe nije ništa drugo nego jedna čvrsta misao nastala kroz Njegovu volju. Tako je uistinu naš Großglockner ništa veći odnosno ništa manji nego što treba biti. Što je prema tome razlika među duhovima i među njihovim suprotnostima to jest materijalnom, budući da je jedno kao i drugo proizvod Njegove volje? U produktivnom pogledu nema razlike, ali je za to velika razlika u osnovi.

Njegova beskonačna ljubav gradi oblike, a snaga ljubavi koja ovdje predstavlja volju dopušta da se ona izrazi. Jedan dio ovih oblika drži čvrsto volju uz pomoć zahtijeva ljubavi: jedan drugi dio ima zahtjeve ljubavi koji pomažu u stalnom rastu slobode. I tako materija polako gradi Njegovu ljubavnu volju na čvrstoj osnovi, a što je podloga za sve duhovno. Ona je time i u posebnom, što je nazvano Njegovom „samilosti“. Samo duhovno odgovara slobodi života Njegove vlastite ljubavi. To je ono, isto kao i „milost“ ili jednostavno samodostatnost kako ga naziva svaki slobodni bitak, koji potječe od slobodnog života i duhovno je vaša savršena slika i prilika.

Gdje se materija uvijek oblikuje, neophodno je biti duhovno prisutan. Tada kada je materija samilost, tada može ovo biti kao sredstvo za otkupninu, ne za sebe samog koji sam ovdje, nego sigurno za jednu višu razinu, prema kome je ova samilost upućena. Koga zaustavlja ova viša razina? To nam treba biti jasno, da bolnica za siromašne i siromašni sigurno stoje jedan do drugoga. Isto tako će biti sa materijom i sa duhovnom razinom, tako da vi to shvatite i da imate jedno i drugo. I što je veličanstvenija i savršenija vaša materija koja se može negdje naći, tim veća je i duhovna razina koju je ova materija stvorila.

A sada želimo baciti još jedan pogled na naš Großglockner. Pogledajmo ga kako je veličanstven, stojeći ovdje kao jedan kralj među bregovima uzvišeno među svim svojim ogoljenim susjedima! I pogledajmo na njegove mnoge sate kada se širio u svim smjerovima, i kako je obložen s vječnim snijegom i ledom! Pogledajmo na mnoge potoke koji se sa njegova sljemena slijevaju prema dolje, na njegovo strmo tjeme, koje je gotovo trajno i okruženo sa bijelim oblacima! Budući da je on tako izvanredan, biti će on sigurno jedna posebna ustanova za Njegovu samilost.

Mi smo već do sada upoznali značaj bregova kroz njihovo prirodno djelovanje. Vidite, snage koje ovdje djeluju su duhovni potencijali!

Sada je samo pitanje; Dali su prirodna korisna djelovanja ovih brda najvažnija svrha koja ih okružuje i u njima njihov duhovni potencijal? Ili su oni samo sporedna svrha, kroz koju oni sazrijevaju za jednu drugu svrhu? Oni se iskazuju kroz korisno djelovanje ovih brda isto tako kao i za višu svrhu njihovog dizajna, kao što je gnojenje zemljina carstva koje pomoću truljenja sjemena u zemlji dolazi do višestruko za život značajnih plodova. Pri tome će te vi jako malo toga spoznati, koliko visoko stoji ono duhovno iznad prirodnog korisnog djelovanja ovih brda. Sve do sada rečeno uzmite u obzir kao jedan nužan uvjet, bez kojega će te naredni tekst jako teško razumjeti.

Rat duhova u prirodi

Potrebno je ovo razjasniti, zašto bi se naš brijeg mogao nazvati kućom siromašnih. Uobičajeno, zemlji nastrojene duše i duhovi zadržavaju se u tijelu nastanjenih planeta. Ovi duhovi su jako često puni srdžbe, zlobe i gnjeva, budući da su oni svoj proživljeni dobar život morali napustiti i žele se za to osvetiti. Premda oni uglavnom ne mogu vidjeti našu zemlju- budući duhovima uopće nije omogućeno da mogu vidjeti ono što je izvan njih, nego samo ono što je u njima, oni tako znaju prema slijedu unutarnjih odgovora točno, gdje odnosno u kojem kraju zemlje se oni nalaze. Budući

oni kao duhovi s prirodnom potencijom stoje u zajedništvu, oni se ujedanjuju i pri tome oštećuju zemlju. Budući da oni u duhovnom stanju znaju da je ovakvo divovsko brdo prirodni zaštitnik i pomoćnik za mnoge zemlje, oni se jako rado zadržavaju u njegovom susjedstvu.

Uzmite u obzir sliku, koja se ovdje pojavljuje, u njemu se nagomilane okolne hridine, iz čijih kanona i zavoja, ne tako rijetko, se iznenada pojavljuju tamno sivi oblaci. Kada se ovi oblaci podignu iznad najvišeg vrha tjemena i kada ugledaju Großglockner, oni se odmah ponovno vraćaju natrag i unatoč jakom vjetru ne žele se pojaviti nazad iz svog skrovišta. Ova pojava je siguran znak o bitku ovih pakosnih duhova, koji su već u spoju s prirodnim snagama.

Podignite li svoj pogled naviše prema bijelim plohama glečera, vi će te vidjeti u svakom slučaju netom oblikovane oblake i maglu, koji su blistavo bijele boje. To su u svakom slučaju duhovi dobre vrste. Od njih se biraju najviši lebdeći zaštitnici, duhovi anđeli. Vremenom sve veće skupljanje lebdeće magle u dubini glečera oblikuje zgusnute oblake koji još nisu potpuno zreli da bi se digli u visinu. Najprije oni kroz trajni rast i raznolikost višeslojnu borbu protiv zlih duhova zriju i bivaju spremni i sposobni za odlazak u velike visine.

Kako vi u ovom okruženju možete vidjeti danima igru s maglom, vama vjerojatno neće pasti na um, da između ovih zračnih procesa svaki puta može doći do borbe. Ipak tko ima vremena da malo sačeka on će smjeti da tijekom ove vatrene borbe upozna strah i tjeskobu.

Što je uobičajeni povod za takovu borbu? Vidite, zli duhovi idu uvijek sa primislima o osveti, kako bi jednom prisvojili za sebe kraljevski tron brjegova, i kako bi od sada nadalje mogli na sve strane sijati nesreću. Zbog ovoga razloga se svi oni crvene u unutrašnjosti svog skrovišta i čine kraće izlete kako bi se upoznali sa postojećim stanjem ovoga kraljevskog trona. Vi možete primijetiti da oko njih izgleda prilično sjajno, ove vijesti se prenose brzinom misli. I tamo gdje se nalaze rascjepkani vrhovi brda, odmah će ove velike mase izvući tamno sive oblake i podignuti ih u visine. Nekada je nebo bilo jasno, a sada se nerijetko događa da se nebo u nekoliko minuta prekrije sasvim crnim masama oblaka, koje se izgleda kreću bez usmjerenja uzdužno i poprečno, time se čuvari prijestolja dovode do ludila. Pri ovakvim događanjima je Großglockner samo kratko vrijeme bez oblaka i magle. Čim stražari prepoznaju ovu namjeru gnjevnih duhova oni se skupe zajedno i sakriju se u unutrašnjosti u kristalni hram ovog velikog brda. Kada glavni vođa gnjevnih crvenih to vidi, da je prijestolje nezaposjednuto, on odmah naređuje svojim trupama da se dignu u visinu, što je moguće više,

i da navale preko prijestolja, kako bi sve u unutrašnjem prostoru zarobili i zgnječili.

Na ovu komandu sjuri se sivi ološ s nezamislivom žurbom na naš Großglockner. Kod ove akcije se u njegovom susjedstvu potpuno smrači čak i ako je podne. Pri tome je sve potpuno tiho, budući da su gnjevni duhovi mišljenja da su konačno pobijedili. Ipak jedna ovakva mirna scena traje najviše sedamdeset sedam minuta, nakon ovoga vremena možete primijetiti, da se gusti bijeli oblaci počinju dizati iz ledenih pukotina. Oni se u kratkom roku rašire ispod crnih oblaka i počinju se lagano neopaženo dizati uvis. Oni pri tome na svojim leđima nose ovaj crni ološ i dižu ga sve više i više. Sada kada ste vidjeli ovo prisilno tjeranje, uskoro se ponegdje uspostavi mjesto gdje se oblaci potiskuju. To spoznaju jako dobro duhovi bijelih oblaka. Bijeli oblaci se dižu ukupno preko crnih, i tada se u visini prošire tako da brzo tvore nešto kao mrežu, nerijetko nekoliko milja u dužinu i na sve strane i tako love i zatvaraju sve crne oblake.

Kada gnjevni vođa primi ovu obavijest, da su ih bijeli duhovi u potpunosti opkolili, tada on postaje potpuno razjaren. Tada on počinje koncentrirati sve svoje trupe kako bi se probio kroz njih napadom na bijele masivne duhove. Ovaj moment je početak jedinstvene bitke. Oni ovdje najprije započinju jako bučati i galamiti u ovoj crnoj masi oblaka. Ovi se miču naprijed kako se ne bi oštetili jedan o drugoga i o svoju rastuću srdžbu. Što je veća ova srdžba duhovi se sve više muče kako bi razbili uništavanje koje se događa gore, zbog toga se trude sve više tiskati odozgo. U ovom položaju počinju se donji duhovi paliti u svom gnjevu. Uskoro se uspostavlja jedna jako plamena scena, budući da se silni bljeskovi s praskavima koji izazivaju potrese diže prema gore i nakon toga se strmoglavljuju nadolje. I doduše ovo se događa na svim stranama kako bi se bijele mase oblaka koje

tiskaju odozdo protjeralo. U visinama kako bi glavnom vođi pokvarili nastojanja, i u dubinama, kako bi uništili prijestolje na vrhu.

Malo nakon toga pritiskuju bijeli duhovi crne sa svih strana. Oni prodiru i tiskaju tako čvrsto dok se ne dobije gustoća kamena a tada oni klize na dolje u dubinu sa velikom žestinom. Najveći dio na velikoj bijeloj zaleđenoj površini na kojoj je prijestolje je čist, a također i u daljnjem okruženju, ipak je tamo u dubini u malim komadićima primjetan led od tuče.

Na ovaj način leže i crni pobijedeni duhovi na zemlji, koji sada dozvoljavaju bijelim duhovima još jednu kišu koja se sastoji od mirnih duhova, preko kojih se strmoglavljaju oni pobijedeni. Oni se sami tope na oštrom hladnom vjetru i pri tom na duže vrijeme vežu pobijedene na prijašnjem ledu prijestolja. Time uspijevaju oni ova gnjevna bića ponovno umiriti, tako da će se ona ponovno, a što je uobičajeno, s vremenom dosjetiti nečega boljega. Tako to nastupa, tada se tope ledeni povezi i ponovno prelaze u vodu tako da sada ponizni duh ima potrebu da se ponovno oslobodi. On sebe poboljšava i uskoro je on prihvaćen u donjem redu mirnih duhova, ukoliko se on ne popravlja tada će ponovno učestvovati u jednom novom napadu – a što se većinom i događa – tako će on biti na isti način ponovno utamničen ali svaki puta se zadrži nešto duže u tamnici. Kako se kod predstavljanja ovog brda ne bih zadržao jako dugo, jer je potrebno da posvetimo kratku pažnju još dvjema temama i da onda brzo skrenemo prema evanđeljima koja su nadalje za vas jako važna.

Putovi prema poniznosti prirodnih duhova

Ja sam shvatio da nakon utamničenja ponovno nastupa oslobođenje, to je tako za svijest pristiglih duhova, kada se oporave, kod mirnih duhova čiju donju razinu su prihvatili i koji njima pripremaju jedan novi rok za oslobođenje.

Kada se prirodni duhovni potencijal ponovno istopi u tekućoj vodi, tada ovako oslobođeni duhovi dijelom povezani s vodom i tada moraju poduzeti putovanje do mora. Zašto tako? Iz istog razloga zbog kojega na zemlji postoje pojedinci koji žele činiti štetu, potrebno je kod toga primijeniti kaznu za poboljšanje, s time da mora popraviti ono što je uništeno i uz to zbog njegove zle volje mora platiti novčanu kaznu. Pri tome takvi duhovi moraju za svaku učinjenu štetu, - bez obzira kakva je i dali se može popraviti – otkloniti ju do kraja i uz to još odraditi propisanu pokoru za to. Najprije kada sve ovo bude u potpunosti ispunjeno, možete zaključiti da je prvi korak duhovnog ispunjenja napravljen. Prirodno vi teško možete nešto dobro napraviti u svjetskim morima. Ali budući da kao duh ne možete nikada nešto dobro napraviti ukoliko duh sam od sebe nije dobar, tako se osvjedočuje slijedeće: Duhovi u ovom stanju moraju biti potpuno ponizni, prije nego što su sposobni okajati svoja zla djela. I budući da je zemaljsko dno mora najdublji dio, zbog toga moraju ovi jako hrabri duhovi obaviti ovo ponizno putovanje i pri tome s vremenom kao novi i ponovno rođeni mogu stupiti u više sfere kako bi obavljali korisne usluge. Dali će ovakvi duhovi stvarno postati bolji kroz ovo obavljeno putovanje? Budući da postoje različiti rezultati: pojedini postaju bolji već na putu i smiju se vratiti natrag sa ove mokre ceste budući da u njima nije više pronađeno ni malo zločestoće. Ovakvu pretvorbu vi možete prepoznati po tome što se u jutro iz potoka, rijeka i bujica diže bijela magla. Ova magla će biti privučena od sunca i dignuta u više sfere i uskoro će zbog njenog prirodnog potencijala postati nevidljiva za oči.

Druga vrsta ovih duhova pojavljuje se kao ponovno probuđeni gnjevni duhovi koji postaju vidljivi početkom noći kao siva magla u kanjonima i provalijama brda, kako bi kod slijedećeg napada ponovno sudjelovali u borbi.

Treća vrsta ide stvarno do dna mora. Dali su oni ovdje položeni i tako su združeni prema stupnjevima svoje ljutine i svi navaljuju preko mora. Morski prijevoznik želi ispričati sve o strašnoj sili uzburkanog mora. Žele li ovi duhovi napraviti jednu takvu pakost oni prvo pošalju jedan ili dva jednostavno oblikovana oblaka uvis u izviđanje preko površine mora – ovakvi oblaci znaju jako dobro za iskustva pomorca – kako bi utvrdili dali ih sa neke strane mogu vidjeti neki od mirnih duhova. Ukoliko negdje uoče još neki takav duh, ovi oblaci se iznenada izgube. Ukoliko se ovo dogodi tada se to izražava kroz značajnu oluju koju možemo očekivati.

Ukoliko ovi zli špijuni ne uoče protivnika tada je to razdoblje od nekoliko minuta u kome nebo iznad mora zastru olujni oblaci iz kojih uskoro snažni udari vjetra komešaju more.

Ipak ovi poduhvati uvijek imaju loš kraj, jer se ovdje brzinom misli šalju mirni duhovi od strane vojske državnih čuvara. Oni se bacaju preko svake bučne gomile, uobičajeno kod ledene tuče ili u jake kiše bacaju se u more i pri tome oslobađaju ponizne duhove njihovog neželjenog utamničenja. Bilo koje zlo koje može samo igrati podređenu ulogu biti će tada brzo otpremljeno na sjeverni pol. Najzlobniji će tada zbog jako dugog vremena u čvrstom ledu sagorjeti.

Tako se završava ustanak ovih duhova: gnjevni bivaju odvedeni na jedno sigurno mjesto, gdje će ih prihvatiti dobri duhovi i iskoristiti za mnogostruko korisno djelovanje. Od čega se ono sastoji?

Prvi posao je takav da ove duhove šalju na različite planine u Alpama, i doduše na svako mjesto, koje se gubi na ogoljenim stjenovitim vrhovima. Oni se tu moraju za svoje uzdržavanje, kao i također za moguće razrješenje, brinuti i to tako da svu vlagu rasporede u porama stijena, tako da stijene ubuduće neprestano zadržavaju njihova svojstva. S druge strane oni moraju razriješene duhove gurati dublje u dubinu, na taj način su sve bliže oslobođenju.

Ukoliko oni nisu dovoljno oprezni, često se događa da zli duhovi cijeli jedan stjenoviti blok odvoje i sruše u dubinu. Tada se mora takav razriješeni stjenoviti dio ispravno zbrinuti, tako da on može sigurno pronaći svoj mir u potoku ili rijeci, time su oni u njemu zaključani zli duhovi ne mogu pojaviti prije vremena. Događa se to često, a jako je blizu toga da se to dogodi i cijeloj zemlji! Otuda se događa da vi jedan takav razriješeni kameni blok najčešće zateknete u grabi blizu izvora, ili zabijenog do polovine u zemlju i okruženog močvarom, ili će te ga vi naći raskomadano ili zateći u nekom potoku ili rijeci. To je uzrok zašto se nerijetko više stotina i tisuća funti teški kameni blokovi mogu sresti, i tamo gdje nema kamenih bregova a ni takvih sličnih stjenovitih lanaca.

Prirodoslovac će na to reći: „Što je to nego smiješna stvar! To se događa samo zbog toga što voda kroz svoju silu težu, povećava taj kamen, i omogućuje brži i snažniji pad.“ U prirodnom pogledu vi imate potpuno pravo – tako kako neki koji kažu da je dva puta dva jednako četiri. Ali matematičari također znaju što sve leži u osnovama ovog računa. Zna li svaki pojedinac sve podloge od kojih je složen ovakav rezultat? On uistinu zna broj koji je blizak njegovim očima i njegovom umu. Pozna li on također i bića stvari koje je on prebrojao? Poznaje li on beskonačno mnoštvo i različitost dijelova i sila koje je trebalo uzeti u obzir i koje su neophodne za stvaranje jednog predmeta? On to mora spoznati u potpunosti, također mu mora postati jasno kako je površno njegovo razmatranje pojedinih stvari!

Također i kod naših istraživača prirode, njihovo predstavljanje prirode nije ništa bolje. Oni uistinu vide da voda teče. Što je potrebno za to, da bi voda tekla. Potrebno joj je dodati jedan odgovarajući dio zemljine teže i pri tome treba znati, zašto, postoji zemljina teža i za koga - svaki oštroumni istraživač prirode želi da mu neke stvari budu nevidljive! Tko donosi ovu vodu na vrhove brda, koja se skuplja i šalje uz korisno djelovanje nadolje u dubinu? To bi ponovno bilo jedno drugo pitanje! Ovdje treba uistinu navesti unutarnji tlak i zakon izmjenične privlačnosti; ali tko stvara tlak i izmjenične privlačnosti? Otuda vjerovanje da se na cijeloj zemlji ne može ništa desiti što ne dolazi od duhova svih vrsta, bilo dobrih ili zlih!

Kada se vi penjete na bilo koja brda, naići će te na mjesta gdje sve izgleda razoreno, kao da je sve ukrućeno i mrtvo. Ali upravo tu sve ide živahno, jer tu djeluju korisni duhovi najvećim dijelom kako bi brinuli i nadzirali da sve s vremenom ponovno dođe u red. Vi će te na jednom takovom brdu tražiti zdravlje i blagotvornost, kao na primjer na mjestima obraslim zdravim travama, gdje stanuju sretni i mirni duhovi, čiji je zadatak jedan mirni ali istodobno i duhovni prijem – koji je veličanstven kao da je rajski.

Na nekom visoravnima na kojima leži vječiti snijeg i led, započinju savršeni duhovi prvu duhovnu regiju, budući da ovdje nebo i zemlja nastupaju zajedno. Zemaljska hladnoća tamo znači potpuni nedostatak ljubavi prema sebi i time osim svega i jedan visoki stupanj korisnog prirodnog djelovanja.

Tko je boravio na jednom takovom brdu, taj je također svojim očima vidio donju nebesku oblast. Ovo se može tako razumjeti: Pojedine dodirne točke su moguće tamo gdje je zemlja prije svega oslobođena od ljudske zavisti. Prema ovoj osnovi je normalno da je Großglockner jedna takova

točka. I ukoliko bilo koji čovjek na njegovom najvišem vrhuncu želi onemogućiti nešto, što je svjetski dobitak, tada on treba pred čistim duhovima brinuti o tome, da takve misli nestanu u kratkom vremenu. Tako će se ovo mjesto kroz njegov duh zadržati čisto.

Putovi za ozdravljenje prirodnih duhova

Što je treća vrsta koja se odnosi na duhove, jer su ovi također podijeljeni u tri grupe, to jest u donje, srednje i gornje. U donje duhove spadaju sva duhovna bića koja stanuju u unutrašnjosti brda i tamo nadziru stvaranje metala, izvora vode kao i stijena i zemljina bogatstva. Ova vrsta duhova se za sebe isto dijeli na tri vrste i to na: vatrene duhove, zemaljske duhove i vodene duhove. Oni nisu niti zli a niti dobri prirodni, nego se oni nalaze između dobra i zla. Zbog toga oni za svoje svrhe koriste: vatrene duhove za pretapanje metala, vodene duhove za to da vatrene duhove gase nakon njihovog rada, zemljane i kamene duhove koriste za to da vatrene i vodene duhove drže u njihovim granicama. Tko se želi uvjeriti o postojanju ovih duhova, taj se treba upoznati s čestitim i nepristranim stanovnicima planina. On će među ovim ljudima sigurno sresti mnoge koji su u svom životu najmanje jednom dvaput ili ti puta vidjeli takozvana planinska bića. Ovi duhovi rijetko dolaze na površinu brda, jer njihov unutarnji planinski svijet radije boravi u unutrašnjosti nego na površini. Njih ne sprječava materija u njihovom lutanju iz unutrašnjosti prema van i obratno. gdje se ovi duhovi kreću to je voda, vatra ili stijene i to lakše nego što se vi probijate kroz zrak. Jer tamo gdje vi vidite materiju, tu duh vidi samo odgovarajuću duhovnu supstancu koja je ista kao i on sam. Za njega jedino to postoji. Jednostavna gruba materija za njega izgleda kao da nema ničega uokolo. Postoje duhovi od nezamislivih do neelastičnih čija prisutnost uzbuđuje, oni su skoro spremni osvetiti se pojedinim ljudima. Zaboli onoga tko dopadne u njihove ruke! Naprotiv, blagi ljudi se ne boje njih. U protivnom: ako jedan dobroćudan vjernik zaluta u podzemne provalije i kanale u brdu, oni će mu skoro uvijek pokazati siguran put za izlazak. Ovo vi možete čuti od starih gorštaka iz različitih krajeva.

Druga vrsta duhova je najvećim dijelom zaposlena na površini zemlje i o tome ima jako puno priča. Jedan dio skrbi o drveću, grmlju, biljkama, travi, mahovini i gljivama. Duh mora ovdje, budući da u biljkama duhovi još nisu slobodni, voditi njihove aktivnosti, s time da svaka biljka zadrži svoj jedinstveni oblik stvaranja. Drugi dio ovih duhova ima pod sobom životinjski svijet i mora njihove brige rješavati, naime svaka životinja mora odgovarati svom obliku i mora obavljati svoje zadatke.

Ova vrsta duhova je jako rijetko vidljiva ljudima, zbog toga jer oni imaju jako malo vremena da bi se bez ikakvog povoda pojavljivali kao vidljivi. Ali ipak u planinama se nađe još poneki ponizni pastir koji često viđa ove duhove. On će vam ispričati neke svoje doživljaje, kako takvi duhovi nerijetko štite njegove krave i ovce po jakom vjetru od nevere. Ukoliko jedan mali vjernik ne pogleda takvog duha u lice, tada će on nerijetko biti napadnut od njega, posebno u velikim planinskim šumama ili na slobodnim alpskim pašnjacima, isto tako ukoliko se kreću sa velikim stadima konja, krava ili ovaca. Ovo uzrujavanje se događa zbog jednog manje-više jezivog osjećaja, nakon čega slijedi ohlađivanje. Ukoliko je netko to iskusio, može biti siguran, da su mu se ovi duhovi pokazali u prepoznatljivom obliku. Kojem stanju ovi duhovi odgovaraju u jedinstvenom svijetu duhova saznati će te kroz religiju.

Treća vrsta ovih duhova se može veoma rijetko vidjeti, budući da za njihovo djelovanje, mi uopće ne znamo da postoji. Djelovanje ovih duhova se odnosi na nadzor nad zrakom i eterom. Od davnina se ovi duhovi nazivaju „zračni duhovi“.

Kada promatrate kretanje vjetra posebno onih sjevernih, koji su najčešće prisutni oko ponoći, ponekad i pred večer sat ili dva nakon zalaska sunca, primijetiti će te njihovo djelovanje, koje se promatranjem spoznaje i koje daje nemir kućnim životinjama. Tada možete biti sigurni: ovakvo strujanje uzrokuju zračni duhovi i to oni niže vrste.

Kada promatrate česte posebne oblike oblaka, možete biti sigurni, da su ovakvi oblici djelo nekog duha. Sami oblaci se ne sastoje od duhova. A što se tiče njihova oblika, to ovisi o zračnim duhovima, onako kako oni usmjeruju sloj zraka oko ostalih tako da duhovi oblaka – naravno oni niže vrste, zle vrste – mogu prihvatiti samo odgovarajuće vrste oblika, koje im dopušta smjer

strujanja zračnog sloja. Kada se ovo događa, tada mirni duhovi – koji sebe slobodno oblikuju – iz oblika koji se pojavi prepoznaju gnjevne duhove i njihove namjere. Ovdje se može vidjeti samo djelovanje, ali ne i duha koji djeluje. Jedna još viša razina ovih duhova koji se nalaze u eteru, rijetko se pokazuju, samo ponekad i to kao fatamorgana. Kada se najviši duhovi nalaze u eteru u površinskom sloju on im osigurava potpuni mir. Ovaj površinski sloj je sposoban za prijem zrcalnih slika – doduše na isti način kao potpuno mirna površina vode. Ukoliko se ovaj sloj otporan na lelujanja i valove uzburka kao površina jezera ili mora, koja je zbog vjetra ili plime uvijek nemirna, tada je naravno ovo zrcalno preslikavanje nemoguće.

Ova fatamorgana omogućuje da mirni duhovi koji se zadržavaju u visokom eteru lakše mogu promatrati ono što gnjevni duhovi rade u provalijama i kanjonima brda. Ili kada takvi duhovi u obliku oblaka podignu u zrak tada mogu njihove tajne, zle namjere, sa sigurnošću istražiti.

Vi će te možda pomisliti da je njima nevidljiv zrak koji se pokreće, budući je to materija. Ali oni mogu sa svojim beskonačno oštrim duhovnim očima vidjeti daleko i duboko te lako prepoznati nedjelotvorne gnjevne duhove. Mirnoća površine zraka je samo posljedica pažnje, koju gornji duhovi posvećuju uz ove mogućnosti donjima.

Ovo je također treća vrsta duhova koji se zadržavaju sa drugim višim mirnim duhovima u mirnom stanju u okolici visokih glečera i – kada je to potrebno – brzinom misli prošire se preko svih terena. Oni moraju pod trećom vrstom, ne samo oblik donjih duhova nego i samostalno mirne duhove, razumjeti, a također i pratiti umiruće oči skoro nikada vidljivih duhova etera, čiji mir djeluje na površinu zraka.

Postoji također i još viši duhovi, koji se vode i okreću u svemirskim prostorima i drugim svjetovima i konačno još viši duhovi koji su pridodani ljudima. Za ove je ponovno određen jedan drugi veliki prostor, oni nemaju neposredni ništa s uređenjem zemlje. Zbog toga oni ovdje ništa ne trebaju otkrivati. Time smo mi s duhovnom dijelom Großglocknera kao i svih ostalih planina došli do kraja i možemo se okrenuti sada evanđeoskom dijelu.

Duhovni razbudaujući utjecaj penjanja po planinama

Što se tiče dijela evanđelja (religioznog), potrebno je da imate jedan prijateljski odnos s oblikom brda. U tu svrhu je korisno da ili sami propješačite brdo ili da uzmete i pažljivo pogledate dobru sliku ovog brijega. Jer kroz to će se razbuditi vašu narav i vaš duh će tražiti da pri pogledu na to brdo razmislite o tome, dali postoje kakve mogućnosti i kakvi putovi koji smiju voditi prema vrhu. To svjedoči o naporima kod penjanja na brdo kao i o mogućnostima stizanja do vrha brda. Upitajte se zbog čega je ovaj put prema gore važan? Pomislit će te, sa ovog vrha je lijepi pogled ili uživat ću u čistom zraku? Tko na ovo pomišlja zna manje od pola istine. Taj će konačno primijetiti da to ne može biti važno, zbog čega je tako mnogo ljudi privučeno visokim vrhovima brda. Osnovni razlog je u razbudaivanju vlastitog duha u ovim uvjetima. Tu je isto tako važno druženje, a što se i primjećuje. Duh privlači duha kao što materija privlači materiju i meso privlači meso. Ako se čovjek želi popeti na jedno visoko brdo, iza ovog pothvata leži impuls volje koji nas tjera nagore u više duhovne sfere. Pri tome su duhovi podržani od svoje namjere da se približe svojim sferama. Sada će se dakle uskoro od duhova pojaviti jedan povratni impuls. Duh koji je u čovjeku još uvijek slab i koji spava, će se na ovaj način duhovno magnetno razbuditi, dakako ne za uvijek, nego na jedno dulje ili kraće vrijeme.

Ukoliko čovjek stvarno želi dostići takve visine, tome se veseli i njegov duh, da će se on nalaziti među sebi ravnima. Budući da su slobodni duhovi ipak uviđavni i znaju, da jedan takav nezreli duh još ne može tu ostati, tada oni uspostavljaju sa njim vanjski kontakt. Tada ljudski duh ponovno upada u san i tjelesnom čovjeku postaje neugodno na ovim visinama. On se uskoro žuri ponovno natrag u dolinu u svoj odgovarajući okoliš.

Vodite to je jednostavni razlog zašto će čovjek koji nije svjetski nastrojen, biti privučen od bregova i njihovih najviših vrhova! Kod posve prirodno orijentiranih ljudi to dakako nije slučaj. Oni ili nemaju smisla za to, to znači da je njihov duh slab i bolestan, tako da on nije sposoban za neke veće duhovne kontakte. Odnosno kada se takvi ljudi popnu na visoko brdo to je zbog želje za

pobjedom ili zbog hvalisanja. Takvi planinari često budu kažnjavani zbog njihovog slavohlepnog naprezanja od strane smirenih duhova.

Ali s time se ne da izaći na kraj, za onog tko se s jakim nastojanjima penje na bregove. Takav čovjek će biti sve vrijeme blagoslovljen i neprestano će se ponovno vraćati jer se njegov duh kod zaostajanja odmah budi i on postaje vidovnjak i prorok. Zbog ovoga ja vam rado dajem savjet da se što više penjete na brda, zato jer će se kod svakoga pojaviti makar i kratkotrajno buđenje duha koje će vas trajno ojačati. Kada čovjek prema tome dopusti da mu osjetila prilično često budu magnetizirana od visokih duhova i to koristi kao lijek za ljubav, tada će se njegov duh uskoro ponovno roditi.

Bregovi kao propovjednici ljubavi i mudrosti

Jedna planina kao Großglockner je jedan trajni propovjednik ljubavi i mudri prorok. Ali kako čovjek može čuti proročanstva mudrosti i ljubavi od jednog takvog brda? Nema ništa lakše od toga, kada se oslušuju ova dva dvostruka glasa. Planina je sjedište mirnih duhova, koji sebi tamo kao milosrdan posrednik pokazuju, gdje postoji bilo kakvo nejedinstvo. Od trenutka stupanja na planinu nadalje, ukoliko su ljudi posvađani i zajedno se penju na planinu, oni neprestano potiču svoju narav da se razvija i pri tome uzbuđuju osjećaj ljubavi i čine ga sve jačim. Kada ovi ljudi stignu na vrh tada je osjećaj bliskosti prema bližnjemu tako ojačao da se oni više ne žele neprijateljski ponašati jedan prema drugome. Ukoliko je narav čvršća katkad dopustimo duhovima dva naša neprijatelja da ih stigne stvarna nevolja, tada će pri tome uskoro oba po svoj prilici zapasti u smrtnu opasnost. Ovakav položaj često vodi ka uzajamno suprotstavljenom stanju i dugom neprijateljstvu koje se može odjednom preokrenuti u usko prijateljstvo.

Da je ovo uistinu tako pokazuje jedno drugo razmatranje. To će se desiti kod velikih elementarnih nepogoda – kao kod nevremena koje pustoši sve pred sobom, kod velikih poplava, itd.- samo leteće životinje koje su tako nježne i pune povjerenja da se one, kao na primjer golubovi, posve okrenute ljudima a također se i ukroćene životinje u tim slučajevima pridružuju ljudima. Kada prema tome nastupi smrtna opasnost sve se ptice prijateljski ponašaju, tako da se uspijevaju družiti s ljudima, a posebno visoko u planinama, gdje u naravi jako i potihom djeluju mirni duhovi.

Planine također pred vašim očima otkrivaju želju za znanjem iz velike knjige pripovijetki iz prošlosti i pričaju vam kako je sve ovo jedan put davno moglo izgledati. Bregovi i planine su zato tu jer oni nam najbolje i najpouzdanije pokazuju velike svjetske i prirodne događaje. Ukoliko se netko popeo na ogoljeno tjeme planine, on će si nakon pogleda na jedinstvene kamene formacije postaviti pitanje, dali su planine od postanka svijeta ovdje stajale ili su naknadno ovdje postavljene i kako su došle do sadašnjeg oblika. I tada će čovjek koji pita kroz razbijeno stijenje dobiti odgovor: „Od našeg nastanka mi smo jako izmijenjene. Više od polovice naše prijašnje visine već dugo leži u dubinama dolinama i grabama i sahranjeno je među našim sadašnjim nogama. Tako da ti sada vidiš različite strane i nagibe našeg stijenja i među ovim stranicama nalaziš ne rijetke nego svakom poznate tragove biljaka i životinja koje uobičajeno žive u niskim dolinama tako da možeš sa sigurnošću zaključiti da je sve to nekada bila ravnica i nakon odluke stvaraoaca je došlo do izdizanja bregova i planina. Možete i dalje promatrati u našim kanjonima, žljebovima i pukotinama kako su nekad poplave i snažne prirodne nepogode svojim divovskim snagama urezivali brazde na našim tvrdim stijenama!“

Vidite, tako planine pričaju i dijele ljudima pojašnjenja o načinu njihova nastajanja, oblikovanja i uzroka zašto sada izgledaju ovako.

Što planine dalje govore? Vidite, kada se ovdje jedan probuđeni čovjek nalazi na visokim vrhovima ne na ogoljenom kamenu, nego u snijegu i ledu, tada mu planina govori: „Pogledaj čovječe, ti koji uvijek težiš za tim da povećaš svoj ponos, kako bi vladao nad svojim bratom, kako izgleda škrto voće na visinama! Kako si nas koji se osjećamo ogoljeni, hladni – i beživotni pronašao ovdje, isto tako ćeš se ti osjećati u svojim zabludama. Zbog toga uči od nas! Tvoj te neplodan, hladni um ponižava isto kao što mi ponižavamo sebe. Zbog toga će tvoja ljubav rasti a tvoj život će se razvijati u onom smjeru u kome te je pozvao tvoj stvaralac. Dopusti da tvoj tobožnji opsežni um

stoji ispunjen poniznošću, time ćeš razumjeti tvoje stajanje pred blagoslovljenom vodom koja teče prema dolje u dubinu tvoga tijela, kako bi tebi omogućila preživljavanje.“

Pogledaj, kada se ovim visinama penje jedan drugi čovjek, kome na srcu ne leži ništa drugo nego zlato i srebro. Ovakvim ljudima planine daju jedno savršeno učenje s time da kažu: „Ti nerazumni čovječe, kako si daleko i duboko pao! Pogledaj, ono što ti obožavaš nije ništa drugo nego naš otpad. Koliko mnogo krasnih biljaka raste na našim pašnjacima kojima se hrane životinje! Koliko mnogo tisuća najljepših stabala raste na našim padinama i daju drvo za mnogobrojne korisne stvari! Prebroj jednom bezbrojne kristalno čiste izvore koje puštamo da slobodno teku i da time blagoslivljaju padine i kotline! Kako često si vidio naše tjeme zastrto oblacima i strašnu oluju kako bjesni oko našeg čela! Ovo mi uzimamo na sebe jer time mi naše blagoslovljene doline i padine čuvamo od prevelikog uništavanja. Iz godinu u godinu ti možeš vidjeti naše tjeme pod vječnim snijegom i ledom. Pri tome mi na sebe privlačimo tako mnogo mraza i zime i time mi omogućujemo da doline i padine mogu dobiti ugodnu i za život važnu toplinu. Prema tome čovječe otpusti svoju ludost i ne kopaj u budućnosti više u našim rudnicima, nego se radije šeći okolo po našim pašnjacima i vrhovima, pri tome budi siguran: jedna biljka, jedna kap iz naših izvora i jedan pogled s naših vrhunaca u pokretačkom krugu tvoga svemoćnog Oca i Stvaratelja tebi će donijeti neizrecivo veću korist, nego sva tvoja iskopavanja u unutrašnjosti planina!“

Porast duhovnosti u planinskom svijetu

Što nas planine dalje uče? O tome može svaki nepristrani planinar prema svom osjećaju jasno i istinito reći slijedeće: „Pogledajte nas, vi hodočasnici ravnica, kako smo slobodni i neovisni od naših visokih vrhova u čijoj se daljini nazire Božje stvaralaštvo! Čisti zrak struji oko naših glava a sunčane zrake se prelamaju nježno preko naših visokih ruksaka! Pri tome si ti, kao planinar, na našim vrhovima u potpunosti kao kod kuće!“

Tko se popne na visoke vrhove planina, doživjet će kako njegove oči sada imaju široki vidokrug i kako je njegov duh jako proširio svoj krug osjećaja. Pri tome su njegove misli usklađene s njegovim osjećajima. Tko možda još nikada nije osjetio što mu je u srcu, taj će po prvi puta osjetiti, koliko daleko su se njegove misli proširile čak preko horizonta uma. Ovdje će slobodni planinar naučiti, što to znači: biti slobodan u visinama svojih misli i u dubini svojih osjećaja i kako su blažene misli koje su usmjerene Bogu, koje planinar spozna i dobije iz dubine svoga srca, tako da može sve ljubiti u ovom velikom hramu beskonačnosti.

Kod većih visina je i veće duhovno uživanje, budući duh ovdje dobije jedno veće osnaživanje od naše pradomovine. I još jedna druga utjeha se tu može primiti. Samo pitaj planinu, i ona će ti uskoro omogućiti da osjetiš: Vidi, što ti tvoja unutrašnjost – dakako još uvijek jako skriveno – kaže, naravno to je čista istina. Vi ste ovdje uistinu kod kuće i uistinu u krugu svojih mnogih praroditelja, koji se u ovoj duhovnoj regiji nalaze duhovno već dugo! Vidite, to vam pričaju planine, jer one ne mogu ništa reći svakom pojedincu, razgovijetnim riječima i stoga vas više nagovaraju na prihvaćanje duhovnih osjećaja a kroz to i na prihvaćanje duhovne ljubavi.

Možete pomisliti da takvi osjećaji nisu samo zbog djelovanja visina, nego da oni potječu od okolnih duhova koji okolo prolaze, kako bi za vas pripremili udobno mjesto. Ono što je ovdje rečeno vrijedi za svaki brijeg ili planinu. Slične osjećaje možete osjetiti na svakom malo višem brežuljku. Ipak vi ćete postati probuđen i živahan tek tamo gdje sjekira drvosječe više nema što raditi.

Bregovi kao mjesta objavljivanja Boga

Što bregovi dalje propovijedaju? To mi želimo razabrati u jednoj jednostavnom i kratkom objašnjenju: Čestit čovjek će jednom dugo hodati s mislima, kako je uopće moguće, da on bar na jedan trenutak vidi Njega. Čovjek pri tome misli, što sve treba napraviti kako bi uspio u ovoj milosti. Naš dobri stari čestiti čovjek je bio toga svjestan da čovjek u svom tjelesnom životu nije vrijedan takve milosti. Ali na drugoj strani njegova želja se ponovno osnaži, kada on ovaj dati prigovor sasluša.

Otuda on zaključuje da si treba na jednom relativno visokom brdu u blizini potražiti mjesto i tamo se u očuvanom okolišu zadržavati tako dugo koliko to dopuštaju okolnosti i slobodno vrijeme. Kako ne bi morao svoje pogodno mjesto svaki puta ponovno tražiti, on će si pripremiti jedan križ od drveta i postaviti ga na to mjesto. Nakon toga, on počinje svečano slaviti Njega i tako dugo na ovom mjestu on nije želio prestati moliti sve dok ga On ne uzvisi.

Kako je zaključeno tako je i učinjeno! Već tri godine, ovaj naš čovjek dolazi na ovo mjesto i moli Njega ovdje sa žarom mnoge duge sate da uslišam njegovu molbu. Kada se on tamo nalazi on je također cijelo vrijeme nevidljiv i okružen s mnogo tisuća poniznih duhova. Oni ga osnažuju prema Njegovoj volji tako jako da se on nakon otprilike pola godine može već u potpunosti služiti s unutrašnjim duhovnim vidom. Pri tome može on jako lagano razgovarati s mnogim srodnim duhovima, o onome što mu leži na srcu.

Dobri duhovi vas poučavaju da je vaša želja jednostavno nešto neostvarivo. Oni ga k tome upućuju da je to za njega velika milost, događaj da mu On otvori duhovne oči i kada on može vidjeti svoju duhovnu braću i k tome još može sa njima i razgovarati. Ipak takvo učenje jako malo koristi jer će vam on odgovoriti „Draga moja braćo i ljubljani prijatelji moga i našega Gospodina! Ja vam mogu samo svaki puta reći samo ovo: Kada ja Njega vidim i Njega imam, tada mi je ponuđen cijeli svijet s nebom i zemljom. Ja mogu pričati što god vi želite, ali nikada neću odustati od mojih namjera. Jer ja želim i moram vidjeti Njega jer ga ljubim iznad svega!“

Jako često ćete čuti da ovakvi dobri duhovi govore ove riječi, oni ga hvale zbog njegove velike ljubavi prema Njemu. Ipak pokušajte se držati jedno vrijeme podalje od njega tako da on ništa drugo ne vidi nego samo ono što pred njegovim tjelesnim očima stoji. On će pri tome misliti, moguće je da je njegov zahtjev ipak pogrešan, jer su ga duhovi napustili. Tako će on ponovno jednoga dana razmišljati o ovome i onome i o tome što on treba činiti: ili slijediti učenje duhova ili ostati vjeran onome prema čemu ga njegov osjećaj tako snažno goni.

Konačno je ipak pobijedio njegov osjećaj vezan za sve duhove i on je rekao sebi: Neka im bude kako oni žele! Ja sam grješnik tako dugo dok nosim ovo tijelo. Ali što može grješnik s time ako će se duh od svoje vruće težnje zapali, i ako vidi da će mu u vječnom životu biti loše. I tako ću ja ostati vjeran svojoj prvoj namjeri. Moja ljubav prema Bogu ne smije oslabiti. Ja neću odustati od ove svoje ljubavi! Naš starina ide uvijek ponovno na ovo mjesto i moli sa unutaršnjim žarom. Budući da su prošle skoro tri godine, došao je k njemu jedan drugi čovjek dobrog izgleda, ali inače siromašan čovjek i upustio se s našim molioćem u slijedeći razgovor: „Dragi čovječe, što ti radiš ovdje na ovim visoravnima? Zar ti ne znaš, da se samo u bogomoljama ispravno moli Boga? Ti usmjeruješ svoju pobožnost na ova brda!“ Na to naš molilac odgovara: „Dragi prijatelju, ja ti moram otvoreno priznati, da ja ni u jednoj bogomolji još nikada nisam mogao moliti sa nekim istinskim pobožnim čovjekom, zato dolazim na ove meni svete ovdašnje visoravni. Kada ovdje pogledam oko sebe: vidim travu, šumu a iznad mene vidim široko i jasno nebo, tada mi moj osjećaj kaže: Ove ljepote velikog prirodnog Božjeg hrama su Njemu sigurno bliže nego neprirodne izrezbarene građevine sa kojima je bogomolja ukrašena!“

Na ovo izlaganje je stranac odgovorio: „Dragi prijatelju, ja sam sa time potpuno suglasan. Ali ja želim od tebe još saznati koji su razlozi tvojoj velikoj pobožnosti?“

Na ovo pitanje je naš molilac malo ustuknuo, razmišljajući te je uskoro odgovorio: „Vidiš neki ljudi mole za zdravlje, neki za svoje želje ili za ovo i za ono. Ja sam sve položio na jedno a to je Gospodin, moj Bog! Njega želim barem jednom vidjeti u ovom svom tjelesnom životu. Tada ću dobiti više nego što mi zemlja i nebo mogu ponuditi. Ja ću zbog toga radije umrijeti nego odustati od ove svoje nakane!“

Na to mu stranac ponovno reče: „Kako si zamišljaš svoga Boga? Moguće je da bude tako da se On tebi pokaže i da razgovara s tobom. Ukoliko ti Njega ne prepoznaš, tada tvoje molbe nisu ispunjene!“ Kod ovog pitanja se naš čovjek još više iznenadi i konačno upita stranca „Dragi moj prijatelju, ja ti moram priznati da ja o tome sam još nemam odgovarajuću predodžbu! Moj uvid o slici Boga je tako nejasan, da je ne znam, dali Bog izgleda kao čovjek ili se Bog sastoji od tri osobe, koje trebaju biti posebne, iako imaju samo jedno tijelo. Ili je možda slika Boga jedna beskonačna

svjetlost u kojoj ove tri Božanske osobe lebde i djeluju?“ Sada mu je nepoznati odgovorio još bolje: „Zar nisi nikada čitao, što je Krist jedanput o sebi rekao, kada su mu apostoli prišli i zamolili da im On pokaže svoga oca? Zar to nisi čuo: „Ja i moj otac smo jedno! Tko vidi mene vidio je i mog oca; budući da je moj otac u meni a ja sam u njemu!“

Sada je naš molilac počeo razmišljati. On se sjetio dvojice mladih planinara i u vezi toga bojažljivo upita stranca: „Dragi prijatelju! Reci mi dali si ti pustinjač ili koristan čovjek, a kako je to napisano u svetim spisima, i dobro upućen čovjek, jer sa takvim riječima običan čovjek ne izlazi na vidjelo!“

Na ovo pitanje stranac više nije imao odgovora, nego obuhvati našeg molioca rukama i diže ga iznad zemlje na najviši vrh brda. Tek ovdje otvori on ponovno usta i reče: „Brate, vidiš, budući da si ti duge tri godine usrdno molio, sada Ja stojim pred tobom. Ja sam Bog neba i zemlje i nema nikoga drugog osim mene! Ostani vjeran Meni u svom srcu, budući da me nećeš više vidjeti u ovom svom životu! Kako ti sada čuješ Moj očevo glas, tako ćeš ga uvijek čuti na ovom vrhu ili bilo gdje, gdje se budeš nalazio u Moje Ime! Ti si pronašao život i ovaj život više nikada nećeš dobiti. Uistinu ja ti kažem: Tvoja duša neće nikada okusiti smrt! Amen!“

Nakon ovih riječi nestade visoki stranac, a naš molilac ostade plačući, veličajući i slaveći Gospodina, cijelu noć, i nastavio je posjećivati ove vrhunce češće nego prije.

Vidite, ovakve događaje će vam bregovi ispričati! Zbog toga vi rado idete na brda – koja znače jedan bogati duh – za svakog osobno, tako se trebamo uputiti tamo gdje nam se bolje stvari događaju.

Bregovi kao ogledalo naše unutrašnjosti

Što nas konačno uče bregovi? Oni simbolično govore nama ljudima koji ih promatramo, to može svaki samo donekle probuđeni promatrač jednostavno razabrati, kako stoji s njegovim vlastitim duhom. Prema tome su bregovi jedno istinsko duhovno ogledalo za svakoga tko želi pogledati svoju unutrašnjost.

Vi ste već čuli da za duhovno razbuđenog čovjeka svaka pojava u prirodi ima jedno dublje značenje. Prema tome jedan takav čovjek može baciti samo jedan pogled na neki brijeg i odmah vidjeti kako je on obasjan, dali je potpuno čist ili je zavijen u plavičastu paru, i nadalje koji su dijelovi brda manje ili više okruženi parom, i dali je negdje magla oko brijega smeđa, možda u dubini, ili u sredini, ili na njegovom tjemenu, ili se preko njegovog tjemena prevlače oblaci kao i koja vrsta i kojeg sastava su isti, tako on uspijeva saznati sve o duhovnoj pozadini ovih pojava.

Njemu također neće izmaći, koji su njegovi osjećaji prema izgledu brda: dali ih on smješta u ugodne ili u žalosne ugođaje i dali on pri tome osjeća jaku želju da se popne na ovaj brijeg, ili upravo ima jedan odbojni osjećaj prema tom brijegu. Isto tako, dali on pri gledanju brijega ima vedar osjećaj ili ipak više umoran osjećaj ili jedan sanjivi večernji osjećaj koji osjeća u sebi i kako dugo se ovaj osjećaj zadržava u njemu.

Sve ovo je korisno za promatrati, budući da takva pojava i osjećaji točno odgovaraju unutrašnjem stanju ovog dotičnog čovjeka. Samo je pri tome potrebno uzeti u obzir da osjećaji trebaju biti u skladu s bićem dotične pojave. Budući da događaji nemaju svog vjerodostojnog svjedoka. Ukoliko je osjećaj usklađen s navedenom pojavom tada brijeg točno obavještava čovjeka u kakvom je on stanju.

Ukoliko netko na primjer izađe ujutro i gleda jedan potpuno čisti brijeg, ovaj brijeg neće uzdići svoj duh, nego će ga ispuniti s tjeskobom – u ovom slučaju će pojava biti neusklađena s osjećajima; brijeg ostaje promatrač koji ne poštuje svoje vjerno ogledalo. Tada će duhovna čistoća brijega odagnati svoju ćud, i brijeg će reći posjetiocu:

„Sa kakvim me to nečistim duhom gledaš! Dođi ovamo i očisti se, time ćeš se izdignuti u sebi iznad tvojih svjetskih osjećaja, kao ja što stršim iznad gliba u dubinama!“ U tom slučaju će promatrač ugledati svoju sliku u ogledalu brijega, i to onakvu kakav bi on trebao biti, a ne kakav je.

Jedan drugi neusklađeni slučaj je ovaj, kada jedan čovjek ujutro ili u neko drugo doba dana izađe i pogleda jedan brijeg koji je bez oblaka i pri tome dobije jedan potpuno vedar i radostan osjećaj. Što treba posjetilac iz ovakve slike u uvjetima ne zamagljenog brijega saznati?

Mi također želimo čuti riječi koje nam bregovi neprestano govore: „Pogledaj me ti veseli planinaru, u vedrom jutru tvojih osjećaja! Bio si tmuran i zabrinut prije nego što si me ugledao. Kao što to ja radim, rastjeraj i ti svoje teške oblake. Uskoro dolazi snažna oluja koja će preći preko tebe a pokoja munja će te pogoditi iz mojih oblaka. Ali ti ne očajavaj i ostani tu pored mene: visoka litica te ne plaši i zašto onda usprkos mojoj ponudi takvo iskušenje. Oluja, koja prijeteći da te uništi uskoro će se pretvoriti u spasonosne anđele i oslobodit će te velikog noćnog opterećenja. Time će se tvoj mali prijatelj u dolini, tu dolje, stvarno osvrnuti na moju sliku prije tebe! Samo kroz to ćeš ti svako jutro zadržati svoje osjećaje, ukoliko ti jako često stavljaš ovu sliku pred svoje oči, kako je to nekoć tebi izgledalo, kada si me u mom stanju s time izjednačio. Ova oluja me neće uništiti i ti ćeš me uskoro vidjeti ponovno čista kao sada, budući da se ja tebi pokazujem onakav kakav si ti nekoć bio!“

Vidiš, ovo su dvije točke kulminacije koje stvaraju neusklađeni odnosi između pojava i osjećaja! Između ova dva ekstrema mogu se naći još mnoge veće ili manje neusklađene pojave, koje se sve mogu lako prepoznati, budući da se one ne prostiru više preko cijelog duha nego preko samo jednog dijela. Najteže je ispravno ocijeniti ukupnu pojavu.

Što se tiče usklađenih pojava one ne trebaju nikakvo daljnje pojašnjenje. Tamo gdje se nalazi jedan vedar duh, pojavljuje se i jedan vedar brijeg, i sve postaje još vedrije i pojavljuje se čežnja za penjanjem u čiste visine. Ali kada jedan mračan duh ugleda jedan užasan i mračan brijeg, tada će postati još mračnije i jedan takav čovjek sigurno nema želju da se penje u visine na ovaj brijeg.

Kada netko izađe s vedrim duhom i ako ga jedan mračan brijeg oneraspoloži, tada jedno takvo neraspoloženje nije ništa drugo buđenje iz vlastitog stanja u kome se njegov duh skriven nalazi. Brijeg nagovještava čovjeku, što se u njemu još nalazi. To naravno pokazuju viši bregovi a posebno bregovi s glečerima kao naš Großglockner, takve slike sa još većim sigurnošću osiguravaju veću gledanost nego manje visoka brda, razumije se samo po sebi, kada se to razmatra, da se privlačnost jednog brijega stalno povećava, koliko visoko uzdiže on svoje tjeme iznad uobičajenih dubina i osnove brijega, toliko će nadalje brijeg najprije na svojim čistim pašnjacima postati značajniji, budući i tamo također sve više raste duhovnost.

Zbog ovoga vi imate kod svakog ovakvog duha jedan dublji utisak nego kod manjih bregova.

Slika odgovara stanju i od njih se stvara otisak koji u duhovnom skoro potpuno oživljava stvarnost. Mora se samo otisak slike uzeti u obzir s velikom pažnjom, time se on onda oživljava kroz osjećaj u nama. Ukoliko se to kod nekoga dogodi tada on iz toga treba izvući korisno saznanje. Ukoliko je jedan prirodni brijeg u vašoj stvarnosti podoban za to, tada ne trebate druge erotike.

Tako smo sada predstavili ne samo Großglockner u svim njegovim dijelovima, nego smo također istakli poredak koji vrijedi za sve bregove. Posebno treba među odgovarajućim bregovima u ljudskom srcu imati razumijevanja. Ono treba biti izraženo kroz stvarni poredak, jer time u srcima nastaje jedno korisno daljinsko djelovanje. Tako imamo ispravno uvažavanje i obrađivanje i tako se unutarnji blagoslov brijega maže razliti po vama onako kako to bregovi izlijevaju svoj blagoslov preko cijele zemlje.

Kao ja koji sam rado na brdima tako su i mnogi gladni s malo kruha koji se ovim hrane i koji mi pokazuju ushićeno jedno brdo i dovoze se sa brda u moje carstvo – ja vam to kažem sa brijega i pri tome vam otvaram velika vrata koja vode u carstvo vječnog života. Razmislite o tome da sam ja začetnik i stvoritelj bregova, ne bez velikog simboličnog značaja i posljednji puta sam se molio na jednom brdu! Odatle su me neki u svemu slijedili, a cilj im je bio, da dokažu kako sam ja teško promašio!

Želim reći to da sam ja nekada dijelio bregove od neba. Oni su također jedan dio neba. prihvaćam ih kao jedan veliki blagoslov i u meni oni će duhovno živjeti za uvijek! Amen.

BILJEŠKA O DJELU

Znanstvenici koji se bave prirodom su kroz svoja otkrića i pronalaskе uspјeli skoro stići do granica do kojih se uopće moglo stići sa sredstvima moderne tehnike koja se koriste u istraživanjima. Korištenje nuklearne i elektronske energije stvara jednu potpuno novu civilizaciju i stavlja na raspolaganje ljudima takove energije čije ispravno ili pogrešno korištenje određuje daljnju sudbinu čovječanstva.

Jednostavno je zadivljujuće u kojoj količini je znanstvena spoznaja svijeta Jakova Lorbera bliska modernoj znanosti. Sve češće se potvrđuje istinitost njegovog prikaza prirode u znanstvenim istraživanjima.

Književnost Lorbera - inspirirana je njegovom „unutrašnjom duhovnom riječi“, Božanska kazivanja njegovom duhu – izgradila su u njegovim duhovno prirodnim tekstovima takav duh i takav razum koji može ugoditi sintezi religije i znanosti sa kojom se hrva današnje čovječanstvo.

Mala izdanja („Svjedočanstvo o prirodi“, „Der Großglockner – evanđelje brda“ i „Muha“) su ujedinjena u sažetom obliku za ovo izdanje Tajne prirode. Sva unutra unesena prirodno-znanstvena oslikavanja istovremeno sadrže prirodno-duhovna značenja i vode čitatelja prema potpunom razumijevanju duhovne slike svijeta a kako to veliko djelo Lorbera u neiscrpnom obilju prezentira.

Izdavačka kuća - LORBER